

ÅRGÅNG 129 • NUMMER 4 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • APRIL 2005

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:

Vår uppståndne Frälsare, s 2

Lär dig tycka om dig själv, s 22

Släkthistorisk skriftrulle, s LS9

Liahona

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Kristus i landet Ymnighet*, av Simon Dewey, med tillstånd av Kyrkans utbildningsverksamhet.
Baksida: *Kristus visar sig på västra halvklotet*, av Arnold Friberg.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Lapptäcke av Shauna Mooney Kawasaki.

SE "STARKA RÖTTER I SMÅ GRENAR", S 44

FÖR VUXNA

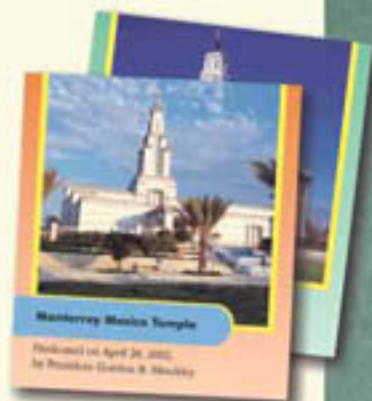
- 2 Budskap från första presidentskapet: Symbolen för vår tro *Gordon B Hinckley*
- 8 Kristi ljus *Boyd K Packer*
- 25 Besökslärares budskap: Gläd dig åt prästadömet återställelse och prästadömet nycklar
- 30 Ett effektivt äldstekvorum *Dale E Miller*
- 34 Stärk familjen: Föröka er och uppfyll jorden
- 36 Sista dagars heliga berättar
Hemkomsten *Judith A Deeney*
Jag lyssnade inte *Thierry Hotz*
Huset som byggdes av tro *José Luis da Silva*
- 40 Ett balanserat liv *Brent L Top*
- 48 Brev till redaktionen

FÖR UNGDOMAR

- 7 Affisch: Nu finns det hopp
- 15 Lärdomar från Joseph Smith
- 18 Återställelsen: Sanningen kommer åter *Shanna Butler*
- 22 Frågor och svar: Vad kan jag göra för att stärka mitt självförtroende och må bättre?
- 26 Ungdomar i arbete i Fiji *Adam C Olson*
- 44 Starka rötter i små grenar *Jeniann Jensen*
- 47 Visste du det här?

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Hjälparen *James E Faust*
- LS4 Samlingsstunden: Min familj kan vara evig *Margaret Liffertb*
- LS6 Från president David O McKays liv: En ung apostel
- LS8 Särskilt vittne: Lär känna äldste Richard G Scott
- LS9 Släkthistorisk skriftrulle *Margaret Shauers*
- LS10 Nya vänner: Lonah Fisher och Asenaca Lesuma från Taveuni i Fiji *Margaret Snider*
- LS13 Sång: Han dog, och ger oss liv igen
Thelma McKinnon Anderson och Charlene Anderson Newell
- LS14 Rosenträdgården *Pat Wayne*
- LS16 Tempelbilder

SE "TEMPELBILDER",
S LS16

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packard, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Monte J Brough, W Rolfe Kerr

Verkställande direktör: David Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune,
Susan Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle
Cooper, LaRene Porter Gaunt, Jennifer L Greenwood,
R Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J
Odeirk, Adam C Olson, Judith M Paller, Vivian Paulsen,
Don L Searle, Rebecca M Taylor, Roger Terry, Janet Thomas,
Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb,
Monica Weeks

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Howard G Brown,
Thomas S Child, Reginald J Christensen, Kathleen Howard,
Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J Pixon,
Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: birgitta.karlfeldt@telia.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden
Service Center, Urfundagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en
helårsprenumeratör är SEK 150:00 och betalas till
pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, indonesiska,
isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska,
kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2005 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstver-
ket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

April 2005 Vol. 129 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at
additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Post Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Förslag till familjens hemafton

"Ett balanserat liv", s 40:

Låt alla i familjen öva på ett ofarligt balanstrick, som att balansera en bok på huvudet eller låta en boll snurra på ett finger. Tala om betydelsen av ordet *balans* och vad som händer om det som de balanserar lutar för mycket åt ena eller andra hållet. Vad händer om vårt liv är i obalans? Diskutera med hjälp av artikeln hur vi kan få balans i livet.

"Hjälparen", s LS2: Vira in någon i familjen i en filt. Fråga hur filten är som den Helige Andens gåva. Berätta med hjälp av artikeln vad president James E Faust lär om hur den Helige Anden är med oss. Be familjemedlemmarna berätta om gånger då den Helige Anden har tröstat dem.

"Kristi ljus", s 8: När ni läser den här artikeln tillsammans kan du be någon i familjen att skriva ner skillnader mellan den Helige Anden och Kristi ljus.

"Rosenträdgården", s LS14: När du läser den här berättelsen för din familj, be dem då att lyssna efter varför Mike var ledsn och vad det var som fick honom att må bättre. Vitna om att familjerelationer kan fortsätta bortom graven.

"Starka rötter i små grenar", s 44: Visa hur lätt det är att bryta av en enda liten pinne och hur svårt det

är att bryta av en bunt pinnar som knutits ihop. Diskutera hur den här aktiviteten liknar det som ungdomarna i artikeln upplever.

Återge några berättelser från artikeln för att visa hur er familj kan stärkas.

"Ungdomar i arbete i Fiji", s 26:

Vad gjorde kyrkan för att hjälpa medlemmarna att bli mer oberoende? Hur var det en välsignelse, särskilt för ungdomarna? Hur har din familj blivit välsignad genom att ni har arbetat tillsammans? Hur kan en familj arbeta tillsammans liksom ungdomarna i artikeln?

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Ledarskap, 30, 47
Abort, 34	Lydnad, 47, LS4
Aktivering 30, 36	Missionsarbete, 36, 44
Apostlar, LS6, LS8	Motgångar, 36, 44
Arbete, 26, 36, LS14	Omvändelse, 36, 44
Balans, 40	Primär, LS4
Barn, 34	Prioriteringar, 40
Besöksundervisning, 25, 36	Prästadömet, 25, 30
Egenvärde, 22	Påsk, 2, 7
Exempel, 36, 47	Självförtroende, 22
Familjen, 34, LS4, LS10	Släktforskning, LS9
Familjens hemafton, 1	Tempel, 18, 36, LS16
Försoningen, 2, 7, 40, LS13	Tjänande, 26, 30, 36, 47, LS6
Helige Anden, den, 8, 36, LS2	Tro, 2, 36, LS10
Hemundervisning, 6, 36	Uppståndelse, 2, LS13, LS14
Jesus Kristus, 2, 7, 8, 40, LS13	Vittnesbörd, 2
Joseph Smith, 15, 18, 44	Välfärd, 26
Kristi ljus, 8	Vänskap, 30, 44, LS10
Kyskhets, 34	Återställelse, 15, 18, 25
	Äktenskap, 34
	Äldstekvorum, 30

Symbolen för vår tro

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Efter renoveringen av templet i Mesa i Arizona för några år sedan inbjöds ledare inom andra religioner att gå en rundtur i templet under första dagen av dess öppet hus. Hundratals kom. När jag talade till dem sade jag att vi gärna ville svara på vilka frågor de än kunde tänkas ha. Bland annat fick vi en fråga från en protestantisk präst.

Han sade: "Jag har gått runt i hela byggnaden, detta tempel som har Jesu Kristi namn på utsidan, men jag har inte sett något kors, kristendomens symbol. Jag har lagt märke till era byggnader på andra platser och dessa saknar också korset. Hur kan detta komma sig, när ni säger att ni tror på Jesus Kristus?"

Jag svarade: "Jag vill inte stöta mig med någon av mina kristna kollegor, som använder korset till att pryda katedralernas torn och altarna i sina kyrkobyggnader, som bär det på sina kläder och trycker det på sina böcker och annan litteratur. Men för oss är korset symbolen för den döende Kristus, medan vårt budskap handlar om den levande Kristus."

Han frågade då: "Om ni inte använder korset, vad har ni då som symbol för er religion?"

Jag svarade att det är det liv vårt folk lever som på det mest meningsfulla sättet kan uttrycka vår tro, och att det faktiskt därför är symbolen för vår dyrkan.

Jag hoppas att han inte tyckte jag var självbelåten som svarade så. Detta, att vi inte använder korset, kan först tyckas motsägelsefullt, eftersom vi påstår att Jesus Kristus är huvudpersonen i vår tro. Kyrkans officiella namn är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Vi dyrkar honom som Herre och Frälsare. Bibeln är vår skrift. Vi tror att profeterna i Gamla testamentet, vilka förutsade Messias ankomst, talade genom gudomlig inspiration. Vi fröjdar oss över de uppteckningar Matteus, Markus, Lukas och Johannes gjorde, vilka återger händelserna kring Guds Sons födelse, verksamhet, död och uppståndelse – Faderns Enfödde i köttet. Liksom Paulus i forna dagar "skäms [vi] inte för [Jesu Kristi] evangelium. Det är en Guds kraft som frälser". (Rom 1:16) Och liksom Petrus betygar vi att Jesus Kristus är det enda namn "som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta". (Apg 4:12)

Det liv vårt folk lever måste bli det mest meningsfulla sättet varpå vi uttrycker vår tro, och symbolen för vår dyrkan.

Mormons bok, som vi betraktar som den Nya världens testamente, förkunnar de profeters lärdomar som i forna dagar bodde på västra halvklotet, och den vittnar om honom som föddes i Betlehem i Judeen och som dog på Golgata. För en värld som vacklar i tron är Mormons bok ännu ett mäktigt vittne om Herrens gudomlighet. Själva förordet, som skrevs av en profet i Amerika för ett och ett halvt årtusende sedan, klarlägger kategoriskt att boken skrevs för att "överbevisa jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer".

Och i vår bok med nutida uppenbarelser, Läran och förbunden, har han med dessa ord bestämt klargjort vem han är: "Jag är A och O, Herren Kristus, ja, det är jag, begynnelsen och änden, världens Återlösare." (L&F 19:1)

Mot bakgrund av dessa uttalanden och vittnesbörd kanske många frågar sig, liksom min protestantiske vän i Arizona gjorde: "Om ni säger er tro på Jesus Kristus, varför använder ni då inte symbolen för hans död, korset på Golgata?"

På detta vill jag först svara, att ingen medlem av denna kyrka någonsin får glömma det fruktansvärda pris som vår Återlösare betalade när han gav sitt liv på det att alla människor skulle få leva – lidandet i Getsemane, den bittra farsen till rättegång, törnekronan som sargade hans huvud, den blodtörstiga pöbelns rop inför Pilatus, bördan som han ensam måste bära på sin mödosamma väg till Golgata, det hemska lidandet då spikarna genomborrade hans händer och fötter, den brinnande smärta hans kropp utsattes för när han hängde på korset denna tragiska dag, då Guds Son utropade: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör." (Luk 23:34)

Detta var korset, tortyrredskapet, den fruktansvärda anordning som var avsedd att döda Fridens man, den ondskefulla vedergällningen för hans underbara arbete med att bota de sjuka, få blinda att se, uppväcka de döda. Detta var korset på Golgatas ensliga höjd, på vilket han hängdes upp och dog.

Vi kan inte glömma detta. Vi får aldrig glömma det, för det var här som vår Frälsare, vår Förlösare, Guds Son, gav sitt liv som ett ställföreträdande offer för var och en av oss. Men förstämningen denna mörka afton före den judiska sabbaten, när hans livlösa kropp togs ned och skyndsamt lades i en lånad grav, fick hoppet att blekna även hos dem av hans lärjungar som var mest hängivna och upplysta. De var mycket bedrövade och förstod inte vad han tidigare hade sagt till dem. Den Messias som de trodde på var död. Deras Mästare, som de hade satt all sin längtan, sin tro och sitt hopp till, var borta. Han som

hade talat om evigt liv, han som hade uppväckt Lasarus från graven, hade nu dött precis som alla människor före honom hade dött. Hans korta, smärtfyllda liv hade nu gått till ända, ett liv som blivit så som Jesaja långt tidigare förutsagt: "Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande ... Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid." (Jes 53:3, 5) Nu var han borta.

Vi kan knappast föreställa oss vad de kände som älskade honom, när de begrundade hans död denna långa, judiska sabbatsdag, lördag enligt vår kalender.

Så grydde den första veckodagen, Herrens sabbat som den har kommit att kallas. Ängeln vid graven förkunnade för dem som kom dit, tyngda av sorg: "Varför söker ni den levande bland de döda?" (Luk 24:5)

"Han är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt." (Matt 28:6)

Det största underverket i mänsklighetens historia hade skett. Han hade tidigare sagt dem: "Jag är uppståndelsen och livet." (Joh 11:25) Men då förstod de inte. Nu visste de. Han dog i sorg, smärta och ensamhet. Nu, den tredje dagen, uppstod han med kraft, skönhet och liv, som den förste av de avlidna, och garantin för alla människor i alla tidsåldrar att "liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande". (1 Kor 15:22)

Ingen medlem
av denna kyrka
får någonsin
glömma det fruk-
tansvärda pris som
vår Återlösare
betalade när han
gav sitt liv på det
att alla människor
skulle få leva.

På Golgata var han den döende Jesus. Ur graven kom han som den levande Kristus. Korset var den bittra frukten av Judas förräderi, slutet på Petrus förnekelse. Den tomma graven blev nu ett vittnesbörd om hans gudomlighet, en garanti för evigt liv, svaret på Jobs obesvarade fråga: "Kan en människa få liv igen som en gång dött?" (Job 14:14)

När han nu var död kunde han ha glömts bort, eller i bästa fall blivit ihågkommen som en av de stora lärare vars liv sammanfattas med några korta rader i en historiebok.

Som uppståndne blev han nu livets Mästare. Hans lärjungar kunde nu med fast tro stämma in i Jesajas lovsång: "Hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste." (Jes 9:6)

Jobs förväntansfulla ord uppfylldes: "Men jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet.

När sedan denna min sargade hud är borta, skall jag i mitt kött skåda Gud.

Jag själv skall få skåda honom, med egna ögon skall jag se honom, inte med någon annans. Därefter trånar jag i mitt innersta." (Job 19:25–27)

Maria hade all anledning att utropa: "Rabbuni!" – det betyder lärare" (Joh 20:16) när hon för första gången såg den uppståndne Herren, för nu var han sannerligen Mästaren, inte bara över livet utan även över döden. Borta var dödens udd, krossad av segern över graven.

Den räddhågade Petrus förändrades. Även den tvivlande Tomas betygade med allvar och vördnad och saklighet: "Min Herre och min Gud!" (Joh 20:28) "Tvivla inte, utan tro" (Joh 20:27) var Herrens oförglömliga ord vid detta förunderliga tillfälle.

Därefter visade han sig för många, däribland, skriver Paulus, för "mer än femhundra bröder på en gång". (1 Kor 15:6)

Och på det västra halvklotet fanns andra får, som han tidigare hade talat om. Och folket där "hörde en röst som från himmelen ... och den sade till dem:

'Sen min älskade Son, i vilken jag har funnit behag, i vilken jag har härliggjort mitt namn! Hören honom!' ...

Och se, de sågo en människa nedstiga från himmelen, och han var klädd i en vit skrud, och han kom ned och stod mitt ibland dem ...

Och det begav sig, att han utträckte sin hand och talade till folket och sade:

'Se, jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade, att han skulle komma till världen ...

Stån upp och kommen hit till mig.'" (3 Nephi 11:3, 6–10, 14)

I Mormons bok finns sedan en underbar berättelse om det som sades och hände, när den uppståndne Herren verkade bland människorna i det forna Amerika.

Till sist finns det nutida vittnen, för han kom en gång till för att inleda denna tidshushållning, tidernas fullhets utdelning som profeterna talat om. Den uppståndne, levande Herren och hans Fader, himmelens Gud, uppenbarade sig i en härlig syn för en ung profet för att påbörja en ny återställelse av forntida sanningar. Sedan följde en "sky av vittnen" (Hebr 12:1), och han som mottagit den första synen – Joseph Smith, den nutida profeten – förkunnade med kraftfulla ord:

"Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever.

Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde,

att medelst honom, genom honom och av honom existera och skapades världarna, och att deras invånare äro söner och döttrar, födda åt Gud." (1&F 76:22–24)

Därtill kommer miljoner vittnen som, genom den Helige Andens kraft, har burit och nu bär högtidliga vittnesbörd om att han verkligen lever. Detta vittnesbörd har varit deras tröst och deras styrka.

Jag kommer till exempel att tänka på en vän som jag lärde känna i Vietnam under en svår tid i hans land. Han var en man med en stilla och enastående tro på Gud, vår evige Fader, och på hans Son, den levande Kristus. Jag kommer väl ihåg hur han sjöng med djup övertygelse:

*När blint ut i mörkret du kallas att gå,
i sorg och i nöd skall du ändå bestå.
Jag rikt dig välsignar och står nära dig,
jag belgar dig blott uppå lidandets stig.
("How Firm a Foundation", Hymns, nr 85,
fritt översatt)*

Eftersom vår Frälsare lever, använder vi oss inte av symbolen för hans död som symbolen för vår tro. Vad ska vi då använda? Ingen symbol, inget konstverk, ingen bild kan uttrycka härligheten och undret hos den levande Kristus. Han förklarade för oss hur denna symbol skulle se ut, när han sade: "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud." (Joh 14:15)

Som hans efterföljare kan vi inte begå onda, tarvliga eller ovänliga handlingar utan att befläcka hans avbild. Vi kan inte heller göra något gott och behagligt och generöst utan att symbolen för honom, vars namn vi iklätt oss, skiner klarare. Därför måste vårt liv bli en meningsfull förkunnelse, en symbol för vårt vittnesbörd om den levande Kristus, den levande Gudens evige Son.

Så enkelt är det, mina bröder och systrar, och så djupgående, och må vi aldrig glömma det.

*Jag vet min Herre lever än,
Förlossare, Guds Son och Vän.
Han segrat över synd och död,
min Frälsare, min tröst i nöd.*

*Ditt namn uti mitt hjärta skriv,
du världens hopp och ljus och liv.
Din röst jag hör i stormens brus.
Du visar vägen till Guds hus.*

*Så skänk mig nu din Andes frid
att bistå mig i livets strid.
Jag söker din rättfärdighet
att jag må se din evighet.*

(Gordon B Hinckley, "Jag vet min

Herre lever än", *Psalmer*, nr 82) ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Be familjemedlemmarna att berätta hur de skulle besvara följande frågor: Varför finns det inga kors i kyrkans byggnader? Vad är symbolen för vår religion? Läs om hur president Hinckley valde att besvara dessa frågor. (Se de fem första styckena.) Vilket skriftställe förklarar symbolen för vår religion? (Se de fyra sista styckena.) Vad kan vi göra för att symbolen för vår tro ska lysa starkare för andra?

2. Be familjemedlemmarna att beskriva vad de tror att en "huvudperson" i deras liv skulle göra eller hur han/hon skulle vara. Läs högt och tala om de delar av artikeln som framhåller Jesus Kristus som huvudpersonen i vår tro.

3. Be familjemedlemmarna att återge en favoritberättelse om Jesus. Läs högt en berättelse eller två från denna artikel om honom. Vittna om uppståndelsen och Jesu Kristi försonande offer.

NU FINNS DET HOPP

**DU KAN KÄNNA HOPP NU TACK VARE DET HAN GJORDE DÅ.
(SE MORONI 7:41.)**

Kristi ljus

Vad alla som kallats att predika evangeliet, undervisa om evangeliet eller leva efter evangeliet bör veta

Den Helige Anden och Kristi ljus skiljer sig åt. Det är viktigt att vi känner till båda.

PRESIDENT BOYD K PACKER

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

De flesta medlemmarna i kyrkan har en grundläggande kunskap om den Helige Anden. De flesta har upplevt dess maningar och förstår varför den Helige Anden kallas Hjälparen.

De vet att "den Helige Anden ... är en personlighet, som består av ande" (L&F 130:22) och medlem av gudomen. (Se Trosart 1.)

Men många vet inte att det finns ännu en ande – "Kristi ljus" (L&F 88:7) – ännu en källa till inspiration, som alla som tillhör den mänskliga familjen har inom sig. Om vi känner till Kristi ljus förstår vi att det finns något inom var och en av oss, och vi kan vända oss till det när vi försöker dela med oss av sanningen.

Den Helige Anden och Kristi ljus skiljer sig åt. Ibland beskrivs de i skrifterna med samma ord, men de är två åtskilda och olika väsen. Det är viktigt att vi känner till båda.

Ju mer vi vet om Kristi ljus, desto mer förstår vi angående livet och desto mer kärlek har vi till alla människor. Vi blir bättre lärare och missionärer och föräldrar, och bättre män

och kvinnor och barn. Vi känner större aktning för våra bröder och systrar i kyrkan och för dem som inte tror och som ännu inte har mottagit den Helige Andens gåva.

Kristi ljus omtalas i skrifterna som "Anden [som] giver ljus åt *varje* människa, som kommer till världen" (L&F 84:46; kursivering tillagd); "ljuset som finnes i allting; som giver liv åt allting, som är lagen, efter vilken allting regeras". (L&F 88:13; se också Joh 1:4–9; L&F 84:45–47; 88:6; 93:9.)

Och Kristi ljus beskrivs också i skrifterna som "Jesu Kristi Ande" (L&F 84:45), "Herrens Ande" (2 Kor 3:17–18; se också Mosiah 25:24), "sanningens ande" (L&F 93:26), "sanningens ljus" (L&F 88:6), "Guds Ande" (L&F 46:17) och "den Helige Ande". (L&F 45:57) Några av dessa benämningar används också som hänvisning till den Helige Anden.

Första presidentskapet har skrivit: "Det finns en universellt utbredd kraft som är världens ljus och liv, vilken giver ljus åt varje människa, som kommer till världen, och som kommer från Guds närhet och uppfyller den oändliga rymden – det ljus och den kraft som Gud i olika grader förlämnar

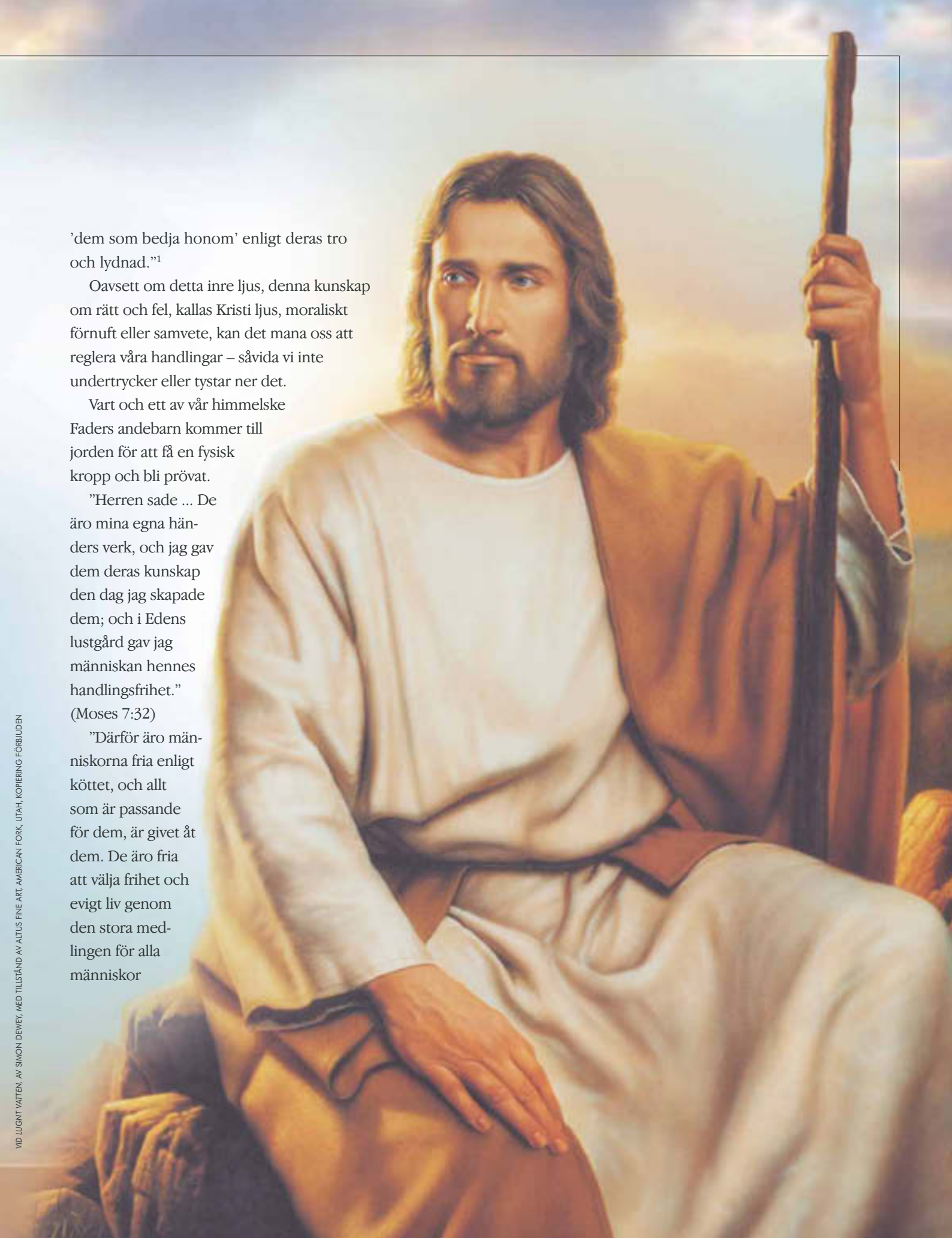
'dem som bedja honom' enligt deras tro och lydnad."¹

Oavsett om detta inre ljus, denna kunskap om rätt och fel, kallas Kristi ljus, moraliskt förnuft eller samvete, kan det mana oss att reglera våra handlingar – såvida vi inte undertrycker eller tystar ner det.

Vart och ett av vår himmelske Faders andebarn kommer till jorden för att få en fysisk kropp och bli prövat.

"Herren sade ... De äro mina egna händers verk, och jag gav dem deras kunskap den dag jag skapade dem; och i Edens lustgård gav jag människan hennes handlingsfrihet."
(Moses 7:32)

"Därför äro människorna fria enligt köttet, och allt som är passande för dem, är givet åt dem. De äro fria att välja frihet och evigt liv genom den stora medlingen för alla människor

eller att välja fångenskap och död förmedelst djävulens fångenskap och makt.” (2 Ne 2:27)

Därför vet vi att ”var och en, både med avseende på lära och grundsatser som syfta på det tillkommande, må kunna handla enligt den *frihet* jag givit honom, att varje människa må vara ansvarig för sina egna synder på domens dag”. (L&F 101:78, kursivering tillagd)

Vi har blivit uppmanade att inte släcka Anden. (Se 1 Tess 5:19.) Således ser vi att ”[alla] hava fått undervisning nog till att skilja mellan gott och ont”. (2 Nephi 2:5; se också 2 Nephi 2:27.) De har sin handlingsfrihet och de är ansvariga.

Denna Kristi ande manar till allt som är gott, till varje dygd. (Se Moroni 7:16.) Den står i mästerlig, oförstörbar opposition mot allt som är rätt eller fult eller profant eller ont. (Se Moroni 7:17.)

Samvetet bekräftar att Kristi ljus finns i människan. Det bekräftar också att det finns gott och ont, rättvisa, nåd, ära, mod, tro, kärlek och dygd, såväl som de nödvändiga motsatserna – hat, snikenhet, brutalitet, avundsjuka. (Se 2 Nephi 2:11, 16.) Sådana värderingar, om än fysiskt ogripbara, följer lagar om orsak och verkan lika säkert som de som härrör från fysiska lagar. (Se Gal 6:7–9.) Kristi ljus kan liknas vid en ”skyddsängel” som varje person har.²

Kristi ljus kan upplysa uppfinnaren, vetenskapsmannen, konstnären, skulptören, kompositören, artisten, arkitekten och författaren så att de producerar storslagna och inspirerade ting till alla människors välsignelse och nytta.

Denna ande kan mana bonden på hans fält och fiskaren i hans båt. Den kan inspirera läraren i klassrummet och missionären som håller en lektion. Den kan inspirera den elev som lyssnar. Och, vilket är av enorm betydelse, den kan inspirera man och hustru, och far och mor.

Detta inre Ljus kan varna och beskydda och vägleda. Men det kan drivas bort av allt som är fult eller ovärdigt eller ont eller omoraliskt eller själviskt.

Kristi ljus fanns inom dig innan du föddes (se L&F 93:23, 29–30) och det kommer att vara hos dig så länge du lever, och förgås inte när din dödliga kropp blir till jord. Det kommer alltid att finnas där.

Alla män, kvinnor och barn i alla länder, oavsett religion

eller hudfärg – alla, oavsett var de bor eller vad de tror eller vad de gör – har Kristi outsläckliga ljus inom sig. I detta hänseende är alla skapade jämlika. Det faktum att Kristi ljus finns i alla människor är ett vittnesbörd om att Gud inte har anseende till personen. (Se L&F 1:35.) Han behandlar alla likvärdigt i gåvan av Kristi ljus.

Det är viktigt att en lärare eller en missionär eller en förälder vet att den Helige Anden kan verka genom Kristi ljus. En lärare som undervisar om evangeliets sanningar inplanterar inget främmande eller nytt hos en vuxen eller ett barn. I stället skapar missionären eller läraren kontakt med den Kristi ande som redan finns där. Och då låter evangeliet bekant för dem. Då kommer undervisningen att ”överbevisa [dem som vill lyssna] om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer”. (Mormons bok, titelbladet)

Under sin jordiska verksamhet undervisade Jesus om sitt evangelium och lade grunden som hans kyrka skulle byggas på. Grunden byggdes av lärdomsstenar som varken kan ses av dödliga ögon eller kännas. De är osynliga och ogripbara. De kommer inte att nötas bort eller vittra sönder. De kan inte brytas ner, upplösas eller förstöras. Lärdomsstenarna är odödliga och oförstörbara.

Dessa lärdomsstenar existerade ”från världens begynnelse”. (L&F 124:38, 41) Kristus byggde sin kyrka på dem.

Jesus talade om ”den sten som byggnadsarbetarna kastade bort”. (Matt 21:42) Sedan sänkte sig avfallets skugga över jorden. Prästadömsmyndighetens succesion avbröts. Men människan lämnades inte i totalt mörker eller helt utan uppenbarelse eller inspiration. Tanken att himlarna stängdes i och med Kristi korsfästelse och

sedan öppnades igen under den första synen är felaktig. Kristi ljus fanns överallt för att bistå Guds barn. Den Helige Anden besökte sökande själar. De rättfärdigas böner förblev inte obesvarade.

Det var förlänandet av den Helige Andens *gåva* som fick vänta till dess att prästadömet och tidernas fullhets utdelning återställdes, då allt skulle uppenbaras. Tempeltjänsten – förordningsarbetet – skulle då uppenbaras. Då skulle de människor återlösas som levde under de många generationer då de nödvändiga förordningarna inte var tillgängliga, då dopet inte var tillgängligt. Gud överger aldrig sina barn. Han har aldrig övergett denna jord.

När hans evangeliums fullhet återställdes byggdes Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga på samma grundläggande lärdomsstenar.

Eftersom vi lär oss nästan allt genom de fysiska sinnena är det mycket svårt att undervisa om abstrakta lärdomar som vi inte kan se eller ta på. Jesus, Läromästaren, undervisade om dessa lärdomar, och de kan läras ut på samma sätt i dag. Det är min avsikt att visa dig hur han, Läromästaren, lärde ut dem.

Du kan lära dig att förstå andliga sanningar lika tydligt som om dessa lärdomsstenar var lika påtagliga som granit eller flinta eller marmor. Marmor formas av skulptörens händer så att andra kan se det han ser som ligger gömt i den formlösa stenen. På liknande sätt kan du lära andra att se – det vill säga, förstå – dessa ogripbara, osynliga lärdomsstenar.

Kristi ljus kan upplysa
uppfinnaren, veten-
skapsmannen, konstnä-
ren, skulptören. Det kan
inspirera man och bustru,
far och mor.

Det sätt som Frälsaren undervisade på och det sätt som du kan undervisa på är både enkelt och mycket djupgående. Om du använder något påtagligt som symbol för en lärdom så kan du undervisa precis som han gjorde. En lärare kan knyta lärdomen till något som vi redan känner till, som vi *kan* se med våra fysiska ögon.

Jesus jämförde tro med ett frö, det lilla senapsfröet, som går att se och röra vid. Han sade att om fröet får näring så kan det växa upp och bli ett träd. (Se Luk 13:19.)

Han jämförde himmelriket med något alldagligt som går att se. "Himmelriket", sade han, "är ... likt en not som kastas i sjön och fångar fisk av alla slag". (Matt 13:47) Han sade också: "Himmelriket är likt en skatt som är gömd i en åker. En man finner den och gömmer den, och i sin glädje går han och säljer allt vad han äger och köper den åkern." (Matt 13:44)

Kristus använde som exempel, som symboler, sådana vardagliga saker som salt (se Matt 5:13; Mark 9:49–50; Luk 14:34), ljus (se Matt 5:15; Mark 4:21; Luk 8:16; 11:33–36; Upp 18:23), regn (se Matt 7:25–27) och regnbågar. (Se Upp 4:3; 10:1.) De fyra evangelierna är fulla av sådana exempel. Likaså har Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan dussintals liknande exempel. De finns överallt. Det är vad en berättelse eller liknelse är – ett exempel på något i vardagslivet som används för att undervisa om en princip eller lärdom som är osynlig eller abstrakt.

En gång i Matteus, en gång i Lukas, tre gånger i Mormons bok och tre gånger i Läran och förbunden talar Frälsaren om en höna och hennes kycklingar. (Se Matt 23:37; Luk 13:34; 3 Nephi 10:4–6; L&F 10:65; 29:2; 43:24). Alla känner till hönor och kycklingar, till och med små barn.

Tro är ju inte precis som ett frö,

inte heller är himmelriket precis som en not eller en skatt eller en surdeg (se Luk 13:21) eller ”en köpman som söker efter vackra pärlor”. (Matt 13:45) Men med dessa illustrationer kunde Jesus öppna ögonen på sina lärjungar – inte deras naturliga ögon utan deras förstånds ögon. (Se Matt 13:15; Joh 12:40; Apg 28:27; Ef 1:18; 2 Nephi 16:10; L&F 76:12, 19; 88:11; 110:1.)

Med vårt förstånds ögon ser vi sådant som är andligt. Vi kan låta vår ande sträcka sig ut och röra vid sådant som är andligt och *känna* det. Då kan vi *se* och *känna* sådant som är osynligt för våra fysiska sinnen. Kom ihåg vad Nephi sade till sina upproriska bröder som hade förkastat en

ängels budskap: ”I hadn sådana känslor, att I icke kunden *förnimma* hans ord.” (1 Nephi 17:45; kursivering tillagd)

Paulus skrev till korintierna att ”Gud [har] uppenbarat det genom sin Ande. Anden utforskar allt, också djupen i Gud ...

Detta förkunnar vi också, inte med ord som mänsklig visdom lär utan med ord som Anden lär, när vi återger andliga ting med andliga ord.

En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste

Marmor formas av skulptörens händer så att andra kan se det han ser. På liknande sätt kan du lära andra att se ogripbara, osynliga lärdomsstenar.

bedömas på ett andligt sätt.” (1 Kor 2:10, 13–14)

I en nutida uppenbarelse talade Kristus om ”det ljus, som lyser, som giver eder ljus [och som] upplyser edra ögon, och är samma ljus, som upplivar edert förstånd”. (L&F 88:11)

Jag vet inte hur jag ska undervisa om Kristi ande på annat sätt än att göra som Herren gjorde när han undervisade sina lärjungar om osynliga, ogripbara sanningar.

För att beskriva Kristi ljus ska jag jämföra det med eller likna det vid solens ljus. Solljuset är något som alla känner till. Det finns överallt och man kan se och känna det. Allt liv är beroende av solljuset.

Kristi ljus *är* som solens ljus. Också det finns överallt och alla har fått del av det.

Liksom mörkret måste försvinna när solens ljus visar sig, så flyr det onda när Kristi ljus visar sig.

Det finns inget mörker i solljuset. Det regerar över mörkret. Solen kan gömmas bakom moln eller på grund av jordens rotation, men molnen försvinner, och jorden fullbordar sin rotation.

Vi har fått veta att enligt planen ”måste [det] vara så, att det finnes en motsats till allting”. (2 Nephi 2:11)

Mormon sade att ”djävulen ... övertalar ingen människa att göra gott, nej, icke en enda; ej heller göra hans änglar, ej heller de som underkasta sig honom ...

Alldenstund I kännen ljustet enligt vilket I kunnen bedöma allt, vilket ljus är Kristi ljus, så sen till, att I icke dömen orätt.” (Moroni 7:17–18)

Kristi ljus, som ger liv, finns inom dig. Den onde försöker att fördunkla det. Det kan vara så fördunklat av förvirring att du övertygas om att det inte finns.

Liksom solljuset är naturligt desinficerande, kan Kristi ande rena din ande.

Varje själ, oavsett vem eller var eller när, är ett Guds barn. Vi har ett ansvar att undervisa om att det finns en ”[ande] i människan, den Allsmäktiges livsfläkt ger henne förstånd”. (Job 32:8)

President Joseph Fielding Smith talade om läran om den Helige Anden och om Kristi ande: ”Den Helige Anden kan manifestera sig för varje människa, också när hon står utanför kyrkan, om hon uppriktigt söker efter ljustet och sanningen. Den Helige Anden kommer och ger människan

vittnesbördet hon söker och drar sig sedan undan. Den människan kan inte göra anspråk på ännu ett besök eller ständiga besök och manifestationer av Anden. Hon kan emellertid få ständig ledning av den andre anden, Kristi ande.”³

Kristi ande finns alltid där. Den försvinner aldrig. Den kan inte försvinna.

Alla människor överallt har redan Kristi ande och medan den Helige Anden kan besöka alla, så ges den Helige Andens *gåva* endast ”genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar” (Trosart 3), genom ”nedsänk-ningsdop till syndernas förlåtelse [och] handpåläggning för den Helige Andens gåva”. (Trosart 4) Den är inte automatiskt närvarande som Kristi ande är. Denna gåva måste förlänas av någon med myndighet. (Se Trosart 5.)

Det är det som vi fått i uppdrag att göra, att främja Kristi ljus som finns hos varje själ vi möter, och föra själar fram till den punkt att den Helige Anden kan besöka dem. Och sedan, när tiden är rätt, kan de genom förordningen få den Helige Andens gåva, som förlänas varje medlem i kyrkan.

När en person väl har fått den Helige Andens gåva och kan förfina den tillsammans med Kristi ljus som han eller hon redan har, så är det möjligt att förstå evangeliets fullhet. Den Helige Anden kan också verka genom Kristi ljus.⁴

Kristi ljus är lika universellt som solljuset. Där det finns människor, där finns Kristi ande. Varje levande själ har del av den. Den befrämjar allt som är gott. Den inspirerar till allt som välsignar och gynnar mänskligheten. Den när godhet.

Mormon lärde: ”Rannsaken [flitigt] i Kristi ljus, så att I mån kunna skilja gott från ont. Om I viljen fasthålla vid allt som är gott och icke förkasta det, skolen I visserligen vara Kristi barn.” (Moroni 7:19)

Alla vet vad solljus är. När du jämför Kristi ande med solljus kan du komma att tänka på vardagliga exempel från ditt eget liv. Det finns nästan ett oändligt antal exempel. Både små barn och vuxna kan förstå dessa exempel, liksom de kan förstå Kristi liknelser. Det bör inte vara svårt att undervisa om hur uppenbarelse kan komma genom ljus, även om vi inte förstår exakt hur inspiration fungerar.

Människan med alla sina begränsningar kan sända meddelanden genom fiberoptiska kablar. En enda liten glastråd, tunnare än ett människohår, kan förmedla 40 000 meddelanden samtidigt. Dessa meddelanden kan sedan dekodas och förvandlas till bilder och ljud och färg, och även rörliga bilder. Människan kan göra detta.

En laserstråle, utan vare sig tråd eller fiber, kan förmedla 100 miljarder bitar information per sekund.

Om människan kan göra detta, varför förundras vi då över löftet att Kristi ljus finns hos oss alla och att den Helige Anden kan besöka oss alla?

Därför bör det inte vara svårt att förstå att uppenbarelse från Gud till hans barn på jorden kan komma till alla människor, både genom Kristi ljus och genom den Helige Anden.

Kristi ljus omtalas överallt i skrifterna. Läran och förbunden är en rik källa att undervisa från när det gäller Kristi ljus. Där kan man till exempel läsa om "sanningens ljus. Och sanningen giver ljus. Detta är Kristi ljus. Han är ... i solen och solens ljus och den kraft varigenom den skapades." (L&F 88:6–7)

Vanliga lärare som har ansvaret att undervisa om läran och vittna om andliga ting, får upplevelser varje dag som kan liknas vid sådant som är andligt.

Sedan kan Kristi ljus tändas genom den Helige Anden, Hjälparen. Vi har fått veta att då kan "Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn ... lära

er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er". (Joh 14:26)

President Harold B Lee sade: "Detta ljus [Kristi ljus] slocknar aldrig helt ... såvida vi inte begår den oförlåtliga synden. Dess låga kanske är så liten att vi knappt ser den, men den finns där så att vi kan få den att lysa klarare

genom insikter och kunskap. Om det inte vore för det ljuset så skulle vi inte kunna åstadkomma något. Vårt missionsarbete skulle gå om intet."⁵

Om vi inser att Kristi ljus finns hos alla vi ser och i varje möte vi går på och inom oss själva, och förstår den stora utmaning vi har – den miljö vi befinner oss i, den fara som ibland drabbar oss – då får vi mer mod och inspiration än vi någonsin haft tidigare. Och det *måste* vara så! Och det *blir* så! Allt detta är en dimension av evangeliets sanningar som alltför få förstår.

Må du ivrigt och med en bön i hjärtat sträva efter att förstå innebörden i dessa principer, och sedan börja tillämpa dem. När du gör det, kommer vittnesbördet om att Jesu Kristi evangelium är sant, att evangeliet återställdes och att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är "den enda sanna och levande kyrka[n] på hela jordens yta". (L&F 1:30) Jesus är Kristus, Guds Son, Faderns Enfödde. Och från honom utgår Kristi ljus till alla människor.

Må ni som kallats som missionärer eller lärare och ni som är föräldrar "[mätta] eder med Kristi ord, ty se, Kristi ord skola tillkännagiva för eder allt vad I skolen göra". (2 Nephi 32:3) I Jesu Kristi namn, amen. ■

Från ett tal som hölls den 22 juni 2004 vid ett seminarium för nya missionspresidenterna på missionärsskolan i Provo, Utah.

SLUTNOTER

1. "Receiving the Holy Ghost", *Improvement Era*, mar 1916, s 460.
2. Se Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, del 1, s 48.
3. *Frälsningens lära*, del 1, s 40. Se också *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 128–129.
4. Se *Frälsningens lära*, del 1, s 48.
5. *The Teachings of Harold B. Lee*, red Clyde J Williams (1996), s 101.

Varför förundras vi över löftet att Kristi ljus finns hos oss alla?

LÄRDOMAR FRÅN JOSEPH SMITH

Joseph Smith vara bara 14 år när hans önskan att få veta sanningen ledde honom till skogen nära hans hem dit han gick för att be. Som svar på sin bön fick han besök av Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. De talade till honom, undervisade honom och besvarade hans bön.

Den första synen och många andra underbara händelser i samband med kyrkans återställelse är svåra för en del att tro på. Men det finns de som vet att en sådan syn inträffade på våren 1820 i en skogsdunge vid en liten gård i New York. Läs mer om 14-åringar från hela världen som av hela sitt hjärta tror att Joseph Smith är en Guds profet.

Jag beundrar Joseph Smith för allt han gick igenom när han bara var en tonåring. Trots allt som hände var han ändå trofast och hade blicken fäst endast på Guds ära.

Han har lärt mig många saker: att lyssna på den Helige Anden, att göra det som är rätt och stå för det som är sant.

Jag vet att han var en Guds profet och att han återställde den sanna kyrkan. Utan honom skulle vi inte ha evangeliets fullhet och jag skulle inte vara där jag är i dag. Det gör mig ödmjuk. Jag är tacksam för den återställda kyrkan.

Viliame Malani, Samabula första (engelska) församling, Suva norra stav, Fiji

Joseph Smith var mycket modig som kunde göra allt han gjorde. Men han var också väl förberedd, för en syn ges inte till vem som helst. Det måste vara någon som är förberedd.

Genom att följa den Helige Andens viskningar kan ungdomar i dag också göra mycket gott om vi bestämmer oss för det.

Jag vet att Joseph Smith såg Fadern och Sonen och att Frälsaren rådde honom att inte bli medlem i någon av kyrkorna. Jag vet också att Joseph Smith var mycket modig och dog när han försvarade evangeliet. Och jag vet att om vi söker i skrifterna, ber av hela vårt hjärta, är lydiga och har tro på Fadern och Sonen så kommer vi att kunna återvända till deras närhet.

Camila Eugenia Bardi Aguirre, Buenos Aires församling, Los Alpes stav, Cartagena, Colombia

VARFÖR EN 14-ÅRING?

"Som pojke gick Joseph Smith till den heliga lunden.

Ibland har jag undrat varför Herren lät honom göra det när han bara var en fjortonårig pojke. Varför väntade han inte tills [Joseph] var tjugo, trettio eller fyrtio år, då han skulle haft den större grad av myndighet som kommer av ålder? Han gick in i lunden – Herren tillät det – och besvarade hans bön, eftersom denne pojke hade fullkomlig tillit. Det fanns inget tvivel i hans sinne. Han sade att om någon behövde visdom så var det han, och han bad om den, med full övertygelse om att någonting skulle hända till följd av hans bön. Vi känner inte till vilka ord Joseph använde i sin bön. Men vi vet att han bad och att ett samtal ägde rum, och att Joseph Smith under dessa minuter, oavsett hur långa eller korta de var, fick veta mer om Guds egenskaper än vad alla lärda teologer i hela historien hade fått kunskap om."

Se president Gordon B. Hinckley, "Inspirerande tankar", Nordstjärnan, aug 1997, s 5.

Det är viktigt att veta att Joseph Smith kunde be och få svar på sina böner. Men det är också viktigt för mig att veta att mina egna böner kan bli besvarade av Gud.

Jag vet att profeten Joseph Smith fick genomlida många svårigheter. Jag vet att det är tack vare honom som kyrkan återupprättades, prästadömet återställdes till jorden och att vi vet mer om vår himmelske Fader och

Frälsaren. Jag försöker följa hans goda exempel, men det är svårt. Ibland har jag inte tillräckligt stor tro. Men då tänker jag på vad han gick igenom, vad han uthärdade för vår skull, och då får jag mod att vara lite starkare, att vara lite mer uthållig. Jag vet att vi tillhör den sanna kyrkan och att vi står i stor tacksamhetsskuld till Joseph Smith.

Randy Horita Temarohirani, Mahu gren, Tubuai distrikt, Tubuaiöarna

Herren besvarade Joseph Smiths bön. Han besvarar ungdomarnas böner. Jag känner att han besvarar mina böner också. En dag hände något tråkigt mellan min vän och mig. När jag senare läste i *Liabona*, kom jag till följande vers: "Älska era ovänner." (Matt 5:44) Det hjälpte mig att komma över det som hade hänt, och vi blev vänner igen. Jag känner att det var ett svar på mina böner.

Joseph Smith organiserade också missionsarbetet, och genom missionsarbetet har kyrkan växt i hela världen. Till och med så långt borta som i Korea kan vi nu veta hur man får evigt liv.

Ha-Nul Park, Sinchons församling, Seouls norra stav, Korea

Jag tror att Joseph Smith fick besök av vår himmelske Fader och Jesus Kristus och att han fick ett särskilt uppdrag att återställa kyrkan. Jag undrar hur jag skulle ha reagerat om min himmelske Fader plötsligt visat sig för mig. Det skulle ha varit en stor chock för mig. Men Joseph Smith var lugn. Han ville verkligen finna sanningen.

När jag hör talas om allt han gick igenom för att bygga upp kyrkan så hjälper det mig att inte klaga så mycket eller tycka synd om mig själv.

Utan profeten Joseph skulle inte kyrkan finnas. Och kyrkan är min fasta grund.

Spencer Yamada, Manhattans andra församling, New Yorks stav, New York

En kväll läste jag i Mormons bok och fick en fridfull känsla. Jag visste då att Mormons boks lärdomar är sanna och att Joseph Smith såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Jag vet också att Joseph Smith översatte Mormons bok och återställde evangeliet till jorden.

Joseph Smith fick många stora prövningar och svårigheter och han lyckades övervinna dem. Han var också modig när han vittnade för predikanter och medlemmar i andra kyrkor. Fastän de förföljde Joseph Smith så visste han att han hade sett en syn, och var fast besluten att följa sanningen. Genom honom har jag lärt mig att stå för sanningen och uthärda till änden.

Fam Suet Ling Roslyn, Ipohs första gren, Ipohs distrikt, Malaysia

Jag fick lära mig om Joseph Smith när jag var liten och har läst berättelser om honom och det har stärkt mitt vittnesbörd. Men allteftersom jag har blivit äldre har jag läst skrifterna mer och tänkt mer på hans upplevelser. De känslor jag får när jag lär mig mer om, tänker på eller läser om honom har hjälpt mitt vittnesbörd att växa ännu mer. Eftersom jag känner till hans svårigheter och upplevelser så

hjälper det mig att välja det rätta när jag befinner mig i situationer där jag frestas eller känner mig pressad att göra det som är fel.

Jag vet att Joseph Smith var en Guds profet. Jag vet att Joseph Smith verkligen bad i den heliga lunden och såg vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus, som sonade våra synder.

Robin Renae Doney, Essex församling, Montpeliers stav, Vermont

Återställelsen: Sanningen kommer åter

SHANNA BUTLER
Kyrkans tidningar

Jesu Kristi evangelium har uppenbarats för världens folk många gånger. Det gavs till Adam, Enok, Noa, Abraham och andra profeter, inklusive profeterna i Mormons bok – och varje gång under en tidsutdelning.¹ Också Frälsaren införde evangeliet på nytt under sin tidsutdelning. Evangeliet behövde återställas många gånger eftersom det förkastades eller togs bort från jorden många gånger på grund av människornas ondska. Slutligen, i tidernas fullhets utdelning, återställdes evangeliet genom profeten Joseph Smith för sista gången.

Här är några händelser som inträffade för första gången i vår sista tidsutdelning och som gjorde evangeliets återställelse och kyrkans tillväxt möjlig. (Se L&F 66:2)

Den första synen

I Jakobs brev 1:5 finns löftet:
"Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den."

Efter att ha läst den här versen på våren 1820 tog Joseph Smith Jr, som då bara var 14 år, löftet på allvar. Han gick till skogen i närheten av sitt hem för att "be till Gud".

Gordon B Hinckley sade följande när han talade i den heliga lunden, dit Joseph Smith gick för att fråga vilken kyrka som var sann: "Här, på just denna plats, blommade avfallets långa natt ut i en ny tidsålders härliga gryning. Gud själv kunde både ses och höras. Här där vi står, i stillheten bland dessa träd, på denna den mest

heliga av platser, visade gudomen återigen sin rätta natur.

En pojkes öppna och mottagliga sinnelag blev redskapet för denna uppenbarelse och många fler som följde därpå. Som den femtonde i raden efter Joseph Smith bär jag den profetiska mantel som föll på honom, och jag vittnar högtidligt om att profeten Josephs redogörelse för dessa händelser är sann, att Fadern här bar vittne om sin Sons gudomlighet, att Sonen

Joseph Smith Jr
föddes i
Sharon
i Vermont.

1805

Joseph Smith
fick sin
första syn
på våren.

1820

Johannes döparen
förlänade aronska
prästadömet
nycklar i maj.

1829

Petrus, Jakob och
Johannes förlänade
melkisedekska
prästadömet.

1829

undervisade den unge profeten och att det sedan följde en rad händelser som ledde till organiserandet av 'den enda sanna och levande kyrka på hela jordens yta, i vilken jag, Herren', sade han, 'har välbehag'. (L&F 1:30)²

Den första profeten

Joseph Smith Jr föddes i Sharon i Vermont den 23 december 1805. Hans föräldrar, Joseph Smith Sr och Lucy Mack Smith, var båda religiösa och fostrade sina barn till att tro på Gud och söka frälsning. Joseph Sr och Lucy fick 11 barn. Joseph var deras femte.

Joseph Smith föddes för att vara ett verktyg i Herrens händer och återställa Kristi kyrka till jorden i denna tidshushållning. President Brigham Young (1801–1877) sade om Joseph: "Det bestämdes i evighetens råd, långt innan jordens grundvalar lades, att han, Joseph Smith, skulle vara den i den sista evangelieutdelningen i denna värld, som skulle frambringa Guds ord till människorna och motta fullheten av Guds Sons prästadömes nycklar och makt ... Han förutordinerades i evigheten till att presidera över denna sista evangelieutdelning."³

De första ordinationerna i prästadömet

Den 15 maj 1829 sände Herren Johannes döparen att ge aronska prästadömet nycklar till Joseph Smith och Oliver Cowdery då återställelsens verk hade påbörjats. President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, sade: "Vid stranden av Susquehannafloden, nära Harmony i Pennsylvania, lade Johannes sina händer på Joseph Smith och Oliver Cowdery och ordinerade dem och sade: 'I Messias' namn giver jag eder, mina

medtjänare, Arons prästadöme, som innehar nycklarna till betjäning av änglar, till omvändelsens evangelium och dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse.' (L&F 13:1) Budbäraren talade om att han handlade på uppdrag av Petrus, Jakob och Johannes, som innehade nycklarna till melkisedekska prästadömet. Därefter utfördes ordination och dop ...

När tiden var inne sändes Petrus, Jakob och Johannes för att ge melkisedekska prästadömet. Dessa apostlar, utsända av Herren, ordinerade och konfirmerade Joseph och Oliver till att vara apostlar och speciella vittnen om Jesus Kristus ...

Som en följd av det som hände har vi alla kravet på oss – en välsignad möjlighet och allvarlig plikt – att trofast uppfylla det ansvar vi fått."⁴

DÅ OCH NU

1830: Sex medlemmar organiserade formellt kyrkan
Nu: Mer än 12 miljoner medlemmar

1830: Mindre än 20 missionärer
Nu: Mer än 50 000 missionärer

1830: 5 000 exemplar av Mormons bok tryckta
Nu: Mer än 100 miljoner exemplar av Mormons bok tryckta

1836: Ett tempel
Nu: 119 tempel

**Profeten översatte
Mormons bok
mellan april
och juni.**

1829

De första vittnena

Fyra år efter Moronis första besök till Joseph Smith fick Joseph guldplåtarna från ängeln Moroni vid kullen Cumorah och började översätta dem. Först fick ingen annan lov att se dem, men senare uppenbarade Herren att det skulle finnas tre utvalda som skulle bära vittne om Mormons bok och guldplåtarna. (Se L&F 5:11–15.)

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum sade följande om dessa vittnen: "De tre män som valdes till vittnen om Mormons bok var Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris. Deras nedtecknade 'Tre vittnens vittnesbörd' har funnits med i alla ... exemplar av Mormons bok som kyrkan utgivit sedan 1830. Dessa vittnen vittnar högtidligt om att de 'hava sett de plåtar, som innehålla dessa uppteckningar' och 'inristningarna, som finnas på plåtarna'. De vittnar om att dessa uppteckningar 'blivit översatta genom Guds gåva och kraft, ty hans röst kungjorde det för oss'. De vittnar: 'Vi förkunna med allvarliga ord, att en Guds ängel kom ned från himmelen, och han medförde plåtarna och lade dem framför våra ögon, så att vi sågo och betraktade dem och inristningarna därpå. Vi veta, att det är genom Guds, Faderns och vår Herres, Jesu Kristi nåd som vi sågo dem och bära vittne, att dessa ting äro sanna.'

Vidare 'befallde Herrens röst oss att bära vittne därom, och därför göra vi det för att lyda Guds bud'."⁵

DEN FÖRSTA TRYCKNINGEN

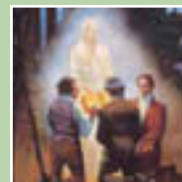
Tack vare att Joseph Smith arbetade under inspiration tog det bara omkring 65 arbetsdagar mellan början av april och slutet av juni 1829 att översätta hela Mormons bok.⁸ Profeten arbetade snabbt och gick sällan tillbaka för att ändra det färdiga arbetet. Han hade aldrig studerat forntida skriftecken, och han använde inte något källmaterial vid sidan av guldplåtarna under översättningen.⁹

Oliver Cowdery, som verkade som en av Josephs skrivare, sade: "Det var dagar, som man aldrig glömmer – att sitta under ljudet av en röst, som var dikterad genom himmelsk inspiration, fyllde mitt hjärta med största tacksamhet. Dag efter dag fortsatte jag oavbrutet att skriva från hans diktamen, som han översatte med hjälp av Urim och Tummim."¹⁰

När boken var översatt tog Joseph och Martin Harris den till E B Grandin för publicering. Fem tusen exemplar trycktes och boken var klar att säljas på våren 1830.

**En ängel
visade
guldplåtarna
för tre vittnen.**

1829

Profeten fick också tillåtelse att visa plåtarna för åtta andra vittnen. Deras vittnesbörd finns också nedtecknade i Mormons bok.

Det första mötet i kyrkan

Kyrkan organiserades i en liten timmerstuga i Fayette i New York. För att rätta sig efter lagen för organiserandet av en religiös förening valde

Joseph fem män som assisterade honom. De nästan 60 församlade inröstade Joseph Smith och Oliver Cowdery som äldster i kyrkan. Sakramentet välsignades, de heliga sjöng tillsammans och bad tillsammans och några döptes och konfirmerades.

"Den 6 april 1830 är ett betydelsefullt datum för sista dagars heliga", sade äldste L Töm Perry i de tolv apostlarnas kvorum. "Det är det datum då Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades. Översättningen och tryckningen av Mormons bok var fullbordad, prästadömet var återställt och Herren befallde att hans kyrka på nytt skulle organiseras här på jorden."⁶

Den sista tidsutdelningen

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga fortsätter att ledas till nya "förstagångshändelser" genom profetisk uppenbarelse. Många länder får nu sina första omvända eller sitt första tempel, och missionärer över hela världen fortsätter att sprida evangeliet

ÖVERST (FRÅN VÄNSTER): CERMON GUDS GÅVA OCH KRAFT; AV SIMON DEWEY. MED TILLSTÄND AV ALTUS FINE ART. AMERICAN FORK. UTMÅ. KOPIERING FÖR BILDEN; AV WILLIAM L. MAUGHAN. FOTOGRAFI AV GRANDBYNS TRYCKPRESS; EN ÄNGEL VISAR GULDPLÅTARNA FÖR JOSEPH SMITH, OLIVER COWDERY OCH DAVID WHITMER. AV WILLIAM L. MAUGHAN. KOPIERING FÖR BILDEN; DET FÖRSTA EXEMPLET AV MORMONS BOK TRYCKT. AV GARY E. SMITH; KYRKAN ORGANISERAS 6 APRIL 1830. AV DALE KILBOURN; FOTOGRAFI AV TEMPLET I KIRTLAND; ELIA ÅTERSTÄLLER PRÄSTADÖMETS BESEGLINGSNYCKLAR. AV ROBERT T. BARRETT; KOPIERING FÖR BILDEN; LÅNGST NER: TEMPLET I KIRTLAND. BYGGT. AV WALTER RANE; INFALLT: HERREN UPPENBARAR SIG I TEMPLET I KIRTLAND. AV DEL PARSON

**Mormons bok
publicerades
i mars.**

1830

**Kyrkan
organiserades i
Fayette i New York
den 6 april.**

1830

**Templet
i Kirtland
invigdes den
27 mars.**

1836

**Den 3 april
uppenbarade sig
Herren för profeten i
templet i Kirtland.**

1836

till människor som får höra det för första gången.

Du har också en roll att fylla. President Hinckley sade följande om pionjärerna som byggde upp kyrkan under dess första dagar: "Liksom stora ting förväntades av dem, förväntas de också av oss.

Vi ser vad de uträttade med vad de hade. Vi har så mycket mer, med en överväldigande uppfordran att fortsätta och uppbygga Guds rike."⁷

När du delar med dig av evangeliet och lever trofast,

hjälp du till att bygga upp Guds rike och föra det fram till nya "förstagångshändelser" i denna sista tidsutdelning. ■

SLUTNOTER

1. "En evangelieutdelning är en tidsperiod då Herren har minst en bemyndigad tjänare på jorden som innehar det heliga prästadömetts nycklar." (Guide to the Scriptures, "Dispensation", s 67; se också Bible Dictionary, "Dispensations", s 657.)
2. "Särskilda vittnen om Kristus", *Liabona*, apr 2001, s 24.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 96.
4. "Allt vad Fadern har", *Nordstjärnan*, maj 1990, s 4.
5. "Vittnet Martin Harris", *Liabona*, jul 1999, s 41.
6. "Hörsamma profetens röst", *Nordstjärnan*, jan 1995, s 16.
7. "Trogna sin övertygelse", *Nordstjärnan*, jul 1997, s 67.
8. Se John W Welch, "Hur lång tid tog det för Joseph Smith att översätta Mormons bok?" *Nordstjärnan*, sep 1989, s 14–15.
9. Se Neal A Maxwell, "By the Gift and Power of God", *Ensign*, jan 1997, s 39–40.
10. Joseph Smiths skrifter 2:71, slutnot.
11. "Hur man får ett vittnesbörd om Jesu Kristi återställda evangelium", *Liabona*, nov 2003, s 30; se L&F 110.

DET FÖRSTA TEMPLET

Kyrkan hade åter organiserats på jorden. "Men återställsens verk var inte över", sade äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum.

"Liksom i forna dagar befalldes kyrkans medlemmar att bygga ett tempel, vilket invigdes i Kirtland i Ohio den 27 mars 1836. Den 3 april, en vecka senare, hölls ett möte i

templet. Efter högtidlig och stilla bön såg Joseph och Oliver Herren Jesus Kristus stå framför dem ... Mose, Elias och Elia visade sig också där och förlänade rikets nycklar, de frälsande förordningarna, till Joseph."¹¹

Bara två år efter templets invigning och återställelsen av de heliga nycklarna till profeten där, tvingades de heliga att lämna Kirtland och sitt första tempel på grund av fattigdom, förföljelse och avfall.

Frågor och svar

”En del har sagt till mig att jag har mindervärdeskomplex, men såvitt jag kan se är jag helt enkelt underlägsen. Eftersom jag inte är lika smart eller snygg eller begåvad som alla andra, vad kan jag då göra för att stärka mitt självförtroende och må bättre?”

L I A H O N A

Det låter som om du använder världens sätt för att stärka ditt självförtroende. Det sättet är: ”Om jag är bättre än andra på något sätt så känns det bättre.” Det sättet fungerar aldrig, för alla kan hitta någon som är smartare, snyggare eller mer begåvad.

Lösningen på problemet är att tillämpa Herrens normer för att stärka ens självförtroende och självkänsla. Eftersom du är ett Guds barn är du varken sämre eller bättre än andra. ”Så säger Herren: I skolen ej anse en person högre än en annan, en människa skall icke tro sig stå över en annan.” (Mosiah 23:7) Andra människor kanske har andra talanger än vad du har, men du har dina egna förmågor och gåvor från Anden som du kan dela med dig av.

Vår himmelske Fader vill att du ska tycka bättre om dig själv. Faktum är att en av välsignelserna vi får när vi lever efter evangeliet är frid och glädje.

Din himmelske Fader vill att du ska vara lycklig, men Satan vill att du ska vara olycklig.

Herren vill att du ska vara lycklig och ha god självkänsla.

Ingen är sämre eller bättre än någon annan.

Jämför inte dig själv med andra. Gör så gott du kan med det som Gud har gett dig.

Din självkänsla och ditt självförtroende stärks när du lever efter evangeliet, tjänar andra, utvecklar dina talanger och söker efter att få känna din himmelske Faders kärlek.

Man kan se denna motsats i Moses liv. När Mose blev frestad av djävulen så fick han styrka genom att be och tänka på att han var ett Guds barn. (Se Moses 1:13, 24–25.)

Liksom Mose är du ett Guds barn. Satan vill att du ska glömma det. Och han vet att du kommer att känna dig underlägsen om han kan få dig att tro att du inte duger. Därför vill han att du dömer dig själv efter världens normer: utseende, popularitet, intelligens och så vidare.

Herrens normer är annorlunda: ”Herren ser till hjärtat.” (1 Sam 16:7) Om du har ett dygdigt och kärleksfullt hjärta ”skall du hava ett frimodigt medvetande inför Gud”. (L&F 121:45) Det är den bästa sortens självförtroende.

Försök med det här för att må bättre:

- Be, liksom Mose gjorde, att Herren ska hjälpa dig komma ihåg att du är hans barn och har ett viktigt arbete att utföra.
- Läs din patriarkaliska välsignelse.
- Se det som är bra hos dig själv.
- Tjäna andra. Villigt tjänande kan ge glädje och stärka din självkänsla.

- Motion. Fysisk aktivitet är ett jättebra sätt att bli på bättre humör.

- Uttryck tacksamhet i bön.
- Utveckla dina talanger genom att delta i aktiviteter som du tycker om.

- Och viktigast av allt, håll buden. Det är vägen till lycka.

En god självkänsla kommer inte av att vara bättre än någon annan. Den kommer från kunskapen om att du är älskad av Gud och att du gör det han vill att du ska göra.

LÄSARNA

Var och en av oss får talanger och gåvor av Gud. Det viktiga är att känna tillit, inte till oss själva utan till Kristus,

för han ger oss styrkan och modet att göra allt och han hjälper oss att inse hur betydelsefulla vi är och hur stort värde vi har.

Emilie Levert, 20 år, Lemoyne församling,
Montreals stav, Quebec, Canada

**När jag hör talas om minder-
värdeskomplex gör det ont
inom mig, för jag tänker på
hur ledsen vår Skapare
måste känna sig när vi inte**

**tycker om oss själva. Vi glömmar alltför
snabbt att vi är Guds barn och att han älskar oss som vi är. Vi har alla olika gåvor.
En person kan sjunga bra, en annan kan ge
goda råd. Fråga dina vänner och din familj
vad de tycker om och uppskattar hos dig.**

Deborah Torke, 17 år, Neumünsters församling,
Neumünsters stav, Tyskland

Jag ber till min himmelske Fader att jag ska må bättre och vända min svaghet till styrka. Jag försöker att inte oroa mig för vad andra säger.

Jag tror att alla har en gåva. Vi

behöver bara ta reda på vad den är genom att anstränga oss. Det bästa jag kan göra är att leva med tro på Kristus och lita på honom. Det är så jag kan känna frid i hjärtat.

Srinakorn Supakot, 18 år, Korats gren,
Khon Kaens distrikt, Thailand

Alla har svagheter, så vi behöver sätta upp mål för att övervinna dem. Broschyren Vägledning för de unga hjälper oss att göra det. Om vi läser den broschyren kan vi upp-

täcka många talanger. Vi måste be, fasta, läsa skrifterna, vara med på familjens hemafton och vara säkra på oss själva, och då kommer allt att ordna sig.

Nikolay Losev, 17 år, Nizhegorodsky centrala gren,
Rysslandmissionen Moskva

Jag vet precis hur du känner. Jag brukade tänka att någon annan alltid skulle vara bättre, så varför ens försöka? Det var främst två saker som hjälpte mig att sluta

tänka så: (1) Jag började tjäna andra. Det gjorde att jag kände mig speciell och betydelsefull. Och (2) jag utvecklade mina talanger.

Alla har talanger. Påminn dig hela tiden om att vi alla är barn till vår himmelske Fader, som älskar oss.

Lizzie Pecora, 16 år, Grouse Creeks församling,
Oakley stav, Idaho

Tänk på det som är bra hos dig själv. Du kan säkert komma på många saker. Tro på dig själv. När jag känner mig underlägsen någon så är det för att jag ser det svaga hos mig

”En hälsosam känsla av ens eget värde ... grundläggs [bäst] genom ett nära förhållande till Gud.”

”Om vi älskar Gud, gör hans vilja och fruktar hans dom mer än människors, får vi verklig självkänsla ...

Kristus vill lyfta upp oss till den plats där han befinner sig.”

President Ezra Taft Benson (1899–1994), ”Att rena oss själva”, Nordstjärnan, nr 6 1986, s 5; ”Tagen eder tillvara för högmod”, Nordstjärnan, jul 1989, s 5.

själv och jämför det med andra människors starka sidor. Så naturligtvis känner jag mig underlägsen. Om jag var du så skulle jag inte jämföra mig själv med andra.

Shay Branch, 14 år, Greeley fjärde församling,
Greeley stav, Colorado

Försök att läsa skrifterna och be Gud om hjälp. Skrifterna är Guds ord. Om du läser dem noga så kommer du att hitta svar. Gud hjälper dig igenom denna prövning om du har tro.

Joseph Chittock, 12 år, Catfords församling,
Wandsworths stav, London, England

Ibland känner jag mig underlägsen. Men jag övervinner den känslan genom att alltid tänka på att jag är ett Guds barn och att han älskar mig. Då stärks mitt självförtroende och

det känns alltid bättre.

April Flores, 17 år, Catbalogans första gren,
Catbalogans distrikt, Filippinerna

Liahonas och läsarnas svar är avsedda att ge hjälp och perspektiv och är inte tillkännagivanden om kyrkans lära.

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar på nedanstående fråga, tillsammans med namn, födelsedatum, foto, adress, församling och stav (eller gren och distrikt) till:

Questions & Answers 5/05

50 East North Temple Street, Floor 24

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: cur-liahona-imag@

ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 maj 2005.

FRÅGA

”Eleverna i skolan trakasserar och retar mig eftersom de vet att jag är medlem i kyrkan. Hur hantarerar man det bäst? ■

Gläd dig åt prästadörets återställelse och prästadörets nycklar

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftstäl-len och lärdomar som tillgodo-ser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Joseph Smiths skrifter 2:69: "I Messias' namn giver jag eder, mina medtjänare, Arons prästadöme, som innehar nycklarna till betjäning av änglar, till omvändelsens evangelium och dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse."

Hur har du känt glädjen i det återställda prästadömet?

President Joseph F Smith (1838–1918): "Låt oss ... fröjdas i sanningen, i prästadörets återställelse – den makt som anförtratts människan, i kraft av vilken Herren godtar och stadfäster i himlarna vad människan gör på jorden." (*Evangeliets lära*, s 370)

President Gordon B Hinckley: "Jag tackar min evige Fader för återställelsen av det heliga prästadömet ... Jag har sett skönheten och undret i detta prästadöme i sättet som denna märkliga kyrka leds. Jag har känt dess kraft flöda genom mig till välsignelse för och botande av den sjuke. Jag har sett förädlingen som prästadömet gett ödmjuka män, vilka kallats till

stora och viktiga ansvarsuppgifter. Jag har sett det när de talat med kraft och myndighet från ovan." ("Mitt vittnesbörd", *Nordstjärnan*, jan 1994, s 49)

President Heber J Grant (1856–1945): "Varje gåva, varje nåd, varje kraft och varje begåvning som gavs genom den levande Gudens heliga prästadöme på Frälsarens tid åtnjuts idag. Jag gläder mig över att veta att ... välsignelserna, den Allsmäktige Gudens helande kraft, hans Andes inspiration varigenom män och kvinnor kan få uppenbarelser från honom ... åtnjuts idag av de sista dagars heliga."

(*Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant*, s 99)

Hur får man tillgång till prästadörets kraft och nycklar?

L&F 84:19–20: "Detta större [melkisedekska] prästadöme förvaltar evangeliet och innehar nyckeln till rikets hemligheter, ja, nycklarna till kunskapen om Gud. Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess heliga förordningar."

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum: "Guds prästadöme ger ljus åt hans barn i denna mörka och bekymmersamma värld.

Genom prästadörets kraft kan vi erhålla den Helige Andens gåva som leder oss till sanning, vittnesbörd och uppenbarelse. Denna gåva är tillgänglig på samma villkor för män, kvinnor och barn." (Se "Välsignelser genom prästadömet", *Nordstjärnan*, jan 1996, s 33.)

Coleen K Menlove, Primärfören- ingens generalpresident: "Rättfärdiga prästadömsledare har myndigheten och kraften att styra och välsigna Herrens folk ... Vi har möjligheten att vara kvinnor som lystrar till profeter- nas och andra prästadömsledares ord som om de kom från Herren själv. Låt oss glädjas åt den möjlighet vi har som systrar i Sion att hjälpa prästa- dömsledarna i arbetet med att föra familjer till Kristus." ("Joining in the Mighty Work of God", *Ensign*, okt 2002, s 46, 49) ■

UNGDOMAR I ARBETE I FIJI

Unga sista dagars heliga bar stor del i att uppfylla medlemmarnas behov.

ADAM C OLSON

Kyrkans tidningar

Sikeli Vuli skrattar medan han förgäves försöker komma ihåg hur många gånger han har ramlat i floden. För inte så länge sedan var en oavsiktlig simtur en ganska vanlig tilldragelse för människorna i den lilla byn Navatuyaba nära Suva i Fiji.

Anledningen till det är att om man behöver komma till staden, skolan eller affären i byn så måste man antingen ta sig över floden som sakta ringlar förbi byn, ta en lång promenad till närmaste bro (vilket tar omkring två timmar) eller använda surt förvärvade och knappa tillgångar till att betala en busstur.

”Jag måste ta mig över floden många gånger varje dag”, säger Sikeli, 13 år. ”Mina vänner bor på andra sidan floden.”

Att själv ta sig över floden är förstås det lättaste alternativet, även om det innebär att man måste använda en skranglig flotte, gjord av några långa, sammanbundna bamburör. Och om det är mer än ett par personer som väntar på sin tur är det lättare att hålla skolböckerna och skoluniformen ovanför huvudet och simma över i kläder som kan bli våta, för man ramlar förmodligen av flotten i alla fall.

Så var det i alla fall innan kyrkan vadade in och hjälpte medlemmarna att ro iland problemet. Kyrkan köpte en båt. Men man skulle kunna tro att den är ett flygplan, så som medlemmarna har blivit upplyfta.

”Vi är tacksamma för båten”, säger Litiana

Delai, 12 år. ”Det är så mycket lättare att ta sig till andra sidan nu.”

Glada för hjälpen

Navatuyaba grens båt är bara ett av de många projekt som Nausori stav har åtagit sig för att hjälpa ungdomarna och andra medlemmar i kyrkan. Det är nästan omöjligt för tonåringar att få jobb i området. Det är svårt för föräldrarna också. Det är en svår situation och medlemmarna, liksom de flesta i området, kämpar för att kunna försörja sig.

Varför är då medlemmarna så glada?

Unga medlemmar som Alifereti Suguta (nedan) är till stor hjälp med allt från att ta hand om grisar till att arbeta på en av kyrkans välfärdsfarmar (längst till vänster).

Arbetet på välfärdsfarmen har inte bara hjälpt till att förse stavsmedlemmarna med mat, det har också fört ungdomarna i Navatuyaba gren (ovan) närmare varandra.

Därför att de vet att Herren älskar dem.

"Vi vet att vår himmelske Fader bryr sig om oss, för kyrkan gör så mycket för att uppfylla våra behov", säger Makereta Elder, 14 år.

Stavens ledare har känt sig inspirerade att starta ett antal program för att stödja medlemmarna, och ungdomarna har stor del i att få programmen att fungera. Förutom båten finns det ett växthus, några nya välfärdsfarmor och även en del boskap. Och ungdomarna i Navatuyaba älskar att hjälpa till.

Rensar ogräs tillsammans

Ett ljud man inte hör ofta i Navatuyaba är det dova mullret från jordbruksmaskiner. Det håller på att ändra sig nu när traktorn som ägs och körs av staven finns i byn.

De sjutton ungdomarna i grenen är tacksamma för traktorn. Utan den skulle

medlemmarna i Navatuyaba vara tvungna att hitta ett sätt att bruka jorden (0,8 hektar) för hand. Men traktorn utför inte allt jordbruksarbete. Medlemmarna arbetar alla tillsammans med att plantera, rensa ogräs och skörda sådana grödor som taro och tapioka.

"Vi hjälper alla till på farmen", säger Kuli Qaravanua, 15 år. "Ungdomarna rensar ogräs eller planterar eller kommer med förfriskningar när de vuxna arbetar."

"Jag tycker om att arbeta på farmen", säger Maca Baikeirewa, 14 år. "Det hjälper min familj på många sätt."

Välsignelserna som farmen ger handlar inte bara om mat att äta.

Ungdomarna får lära sig mycket om odling och hårt arbete.

”Jag tror att ungdomarna i vår gren har blivit mer sammansvetsade genom att arbeta på farmen”, säger Tulia Tinaimolikula, 18 år. ”Vi har lärt oss mer om varandra.”

Men, som Kuli säger, ”det är särskilt traktorn och farmen som har gjort att vi känner oss lugna. Jag behöver inte oroa mig för vad jag ska äta nästa dag.”

Leva med boskap

Hur roligt det än är för ungdomarna att arbeta tillsammans med grödorna så är det inte tillnärmelsevis så roligt som att hjälpa till med grisarna och kycklingarna.

Grenen började med 120 kycklingar, 64 hönor och fyra grisar, men kommer att utöka hönsgården. Djuren delas upp mellan grens- och stavsmedlemmarna. En del säljs, en del äts upp, men de är lika mycket underhållning som något annat.

Kycklingarna är söta och det kan vara roligt att mata grisarna, men ungdomarna har fått erfara hur svårt det kan vara att fånga in en gris som inte vill bli infångad.

Uppburna

När ämnet välfärdsprogram tas upp i vissa länder är det inte många ungdomar som lyssnar eftersom de tror att det inte har så mycket att göra med dem. I Navatuyaba förändrar kyrkans välfärdsprogram ungdomarnas liv med hjälp av grisar, traktorer,

”En del människor är som stenar som kastas i ett hav av problem. De

dränks av dem. Var som en kork. När ett problem håller på att dränka dig, kämpa då för att komma upp till ytan, så att du böjer dig över problemet för att på nytt tjäna med glädje.”

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum, ”Hur vi finner glädje i livet”, Nordstjärnan, jul 1996, s 25.

kycklingar och jordbrukarbete.

Också båten är mer än bara ett sätt att ta sig säkert över floden. Genom att ta ut en liten avgift per passagerare kan grenen betala Litianas familj för att ta hand om båten. Hon och hennes syskon turas om att svara på visslan från andra sidan floden när

någon behöver åka en tur.

”Det har välsignat min familj”, säger Litiana och ler. ”Det hjälper oss att ha råd att betala skolmaterial och mat. Och vi betalar tionde på det vi tjänar.”

De heliga i Navatuyaba är inte de enda som har kämpat för att övervinna hinder utan att ta sig vatten över huvudet. Genom kyrkans välfärdsprogram gör Herren det möjligt för många att hålla sig flytande under svåra tider. Och det är något att vara glad för. ■

Kunskapen om att Herren älskar dem tillräckligt för att uppfylla deras grundläggande behov genom ett växthus (ovan) och en båt (nedan) som ägs av kyrkan, har förändrat dessa ungdomars inställning till kyrkans välfärdsprogram.

Ett effektivt äldstekvorum

Den fjärde i en serie artiklar om prästadöms kvorum och deras syften.

ÄLDSTE DALE E MILLER
i de sjuttios kvorum

Stavspresidenter och biskopar litar på att starka äldstekvorum utför kyrkans mission.

Nutida skrifter hävdar att prästadömsbärare "åter [ska] frambringa Sion" som Jesaja profeterat om. (L&F 113:8; se Jes 52:1, 8.) Nutida skrifter framhåller också att äldsterna ska vara "bofasta tjänare". (L&F 124:137) Det innebär att stavspresidenter och biskopar litar på att starka äldstekvorum utför kyrkans mission – att inbjuda alla att komma till Kristus och bli fullkomnade i honom – genom att förkunna evangeliet, fullkomliggöra de heliga och återlösa de döda.

Det är en stor utmaning att bygga ett starkt kvorum. Kvorumet förändras hela tiden. Det finns troligtvis inte ett tillräckligt antal aktiva medlemmar som gör sina hembesök. Vuxna, nyomvända män flyttar ofta eller går inte att få tag på. De blivande äldsterna är ofta fler än de aktiva äldsterna. Trofasta äldster reser eller flyttar ofta på grund av arbete eller utbildning. Några kallas som högpriester eller får stora uppdrag utanför kvorumet. Frågan är därför, hur kan ett äldstekvorum som förändras hela tiden växa i styrka?

President Stephen L Richards (1879–1959), förste rådgivare i första presidentskapet, sade: "Ett kvorum är tre saker: för det första en klass, för det andra ett brödraskap och för det tredje en hjälpenhet. I kvorumet blir prästadömsmän undervisade om evangeliets principer, de skapar ett sant broderskap och för Kristi verk framåt. Det är en gudagiven sammanslutning genom vilken de åtnjuter fler varaktiga förmåner än genom något annat brödraskap i vårt samhälle. Dess främsta syfte är att uppmuntra och skydda varje individ."¹

Enligt president Richards definition bygger man ett starkt kvorum på följande sätt:

1. Stärk broderskapets band mellan *alla* kvorummedlemmarna.
2. Undervisa om grundläggande lärodomar och prästadömsplikter.
3. Utför tjänandeuppgifter med hjälp av hela kvorumet.

Här följer några praktiska förslag på hur man kan skapa sådana kvorumbyggande aktiviteter:

1. Stärk broderskapets band mellan alla kvorummedlemmarna.

Engagera alla medlemmarna i kvorumet.

Ingen bör undanhållas detta, oavsett omständigheterna. President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, har sagt: "Han [kvorummedlemmen] kanske förlorar intresset för

kvorumet, men kvorumet får aldrig förlora intresset för honom. Kvorumet har alltid och outhärligen ansvaret för var och en av dess medlemmar. Att ignorera en mindre aktiv medlem, att sluta intressera sig för och kontakta honom är [att ta bort] hans rättigheter som bärare av prästadömet.”²

Besök. Besök. Besök. Presidentskap i äldstekvorum världen över säger att deras personliga besök har haft en bestående inverkan när de försökt innesluta alla medlemmar i kvorumets broderskap. Dessa besök uppskattas som mest när de görs i sann vänskap och med genuint intresse. Ofta inbjuds medlemmen att delta aktivt i kvorumet och hemmet välsignas då man knäböjer i bön.

Ge varje medlem en arbetsuppgift. President Gordon B Hinckley betonade: ”Varje kvorum måste vara ett verksamt broderskap för varje medlem, om dess avsikt ska förverkligas.”³ Detta överensstämmer med hans uppmaning att varje ny medlem (och kvorummedlem) behöver ett ansvar. Varje medlem behöver den ständiga andliga näringen som kommer genom att tjäna någon som har ett behov.

Ett bra sätt att bygga upp ett effektivt kvorum är att stärka broderskapet bland medlemmarna.

2. Undervisa om grundläggande lärdomar och prästadömsplikter.

Lär av dem som leder. En äldstekvorumpresident bör undervisa kvorummedlemmarna om det som han lär sig. Under veckans gång kan undervisning från Anden komma till hans sinne och hjärta. Han bör skriva ner den. När han är tillsammans med stavspresidentskapet, biskopsrådet, den tilldelade högrådsmedlemmen eller deltar i ledarskapsmöten bör han fråga sig själv: ”Vad lär jag mig här som jag borde undervisa mina bröder i kvorumet om?” Om han bevarar och går igenom sina anteckningar kommer tillfällen att yppa sig då han kan dela med sig av dem på kvorummöten, i intervjuer eller när han ger särskilda råd till någon.

I skrifterna får äldsternas kvorumpresident rådet ”att hålla råd med dem [kvorummedlemmarna] och

För att lära sig prästadörets plikter måste man både undervisas om dem och utföra dem, vare sig det är i klassrummet eller i umgänge med andra äldster.

OM PRÄSTA- DÖMSKVORUM

"Det blir en förunderlig dag, mina bröder ... när våra prästadömskvorum blir ett ankare av styrka för varje man som tillhör dem, när varje sådan man med rätta ska kunna säga: 'Jag tillhör ett prästadömskvorum i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag står beredd att hjälpa mina bröder i alla deras behov, på samma sätt som jag är övertygad om att de är beredda att hjälpa mig. När vi arbetar tillsammans tillväxer vi andligt som Guds förbundssöner. När vi arbetar tillsammans kan vi utan förlägenhet och utan fruktan stå emot varje motvind som kan blåsa, vare sig den är ekonomisk, social eller andlig.'"

President Gordon B. Hinckley,

"Prästadömskvorumens välfärdsansvar", Nordstjärnan, apr 1978, s 135.

att undervisa dem enligt förbunden". (L&F 107:89; se också L&F 20:38–45.) Han kan hålla råd privat under hembesök eller regelbundna intervjuer, eller i grupp med hela kvorumet.

Lär av dem som undervisar.

Kvorummedlemmarnas intresse och närvaro är till viss del ett resultat av effektiv undervisning. Många kommer på grund av respekt för sina förbund, andra bestämmer sig för att delta eller inte på grund av hur värdefull de anser att undervisningen är. Lärare bör förbereda och hålla lektioner med medlemmarnas behov och medverkan i åtanke. Lärare bör också undervisa med andlig myndighet och vägledning enligt anvisningarna i Läran och förbunden kapitel 50 (se v 10–25). "Därför förstår den som predikar [genom Anden] och den som mottager [genom Anden] varandra,

och båda känna sig uppbyggda och glädjas med varandra." (L&F 50:22)

3. Utför tjänandeuppgifter med hjälp av hela kvorumet

Uppmuntra till oberoende bland kvorummedlemmarna. President J Reuben Clark Jr (1871–1961), förste rådgivare i första presidentskapet, sade att "biskopen [ser] på varje behövande medlem som ett timligt problem, och tar hand om dem tills de kan hjälpa sig själva. Prästadömet måste betrakta sina behövande bröder som ett fortsatt problem, tills inte bara deras timliga behov är tillgodosedda utan också deras andliga. Ett konkret exempel: En biskop ger hjälp medan hantverkaren eller yrkesmannen är arbetslös och nödlidande. Ett prästadömskvorum ger honom arbete och försöker se till att han klarar sig tills han är

Medlemskapet i kvorumet bör vara "ett ankare av styrka för varje man", har president Gordon B. Hinckley sagt.

Medlemmar från Plantations och Davie församlingar i Fort Lauderdale stav i Florida hjälper en husägare (med motorsåg) att rensa bort skräp efter en orkan.

helt självförsörjande och aktiv i sina prästadömsplikter.”⁴

Utforma ett genomförbart hemlärschema. Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum gav värdefulla råd under det världsomfattande ledarutbildningsmötet den 11 januari 2003. Han talade om små enheter i kyrkan. Rådet passar också där det inte finns så många hemlärare. Aktiva hemlärare bör få uppdrag enligt behov och bör först och främst koncentrera sig på nya medlemmar. Det kanske inte är möjligt att besöka alla under en tid. Äldste Perry råder oss: ”Om ni som prästadömsledare bara lyckas hjälpa era medlemmar hålla sina förbund med Herren har ni gjort allt det ni förväntas göra.”⁵

Kanske president Spencer W Kimball (1895–1985) framhöll kärnan i hemundervisningen bäst när han sade: ”Världslighet är tidens anda ... Men Herren har gett oss ett gammalt program i ny skepnad och det ger löfte om att föra tillbaka världen till ett sunt leverne, till ett riktigt familjeliv, till ömsesidigt beroende familjer emellan. Det innebär att fadern åter får inta sin rättmätiga plats som familjens överhuvud, att modern förs tillbaka från det sociala livet och yrkeslivet och barnen från alltför många nöjen och upptåg utanför hemmet. Hemundervisningsprogrammet med dess krönande aktivitet, familjens hemafton,

kommer att neutralisera de dåliga biverkningarna om folket bara använder bote-medlet.”⁶

Det här vara bara några få förslag för att hjälpa äldsterna att bygga upp ett starkt kvorum. Vi är storligen välsignade att få fortsatt vägledning från levande apostlar och profeter. President Boyd K Packer har talat om svar som kommer från kyrkans handböcker, skrifterna, tidigare råd från levande profeter, och nycklar, och rätten till fortsatt, personlig uppenbarelse.⁷ Vi ärar vår kallelse och vår egen andliga utveckling när vi fortsätter att lära oss och tillämpa undervisningen från levande profeter och lokala ledare.

Äldstekvorumen ska berömmas för det fina arbete de gör för att ”åter frambringa Sion”, och på så sätt uppfyller de profetia när de förbereder de heliga att komma till Kristus och deras Gud. Må Gud rikligen välsigna dem i deras arbete. ■

SLUTNOTER

1. Conference Report, okt 1938, s 118.
2. Se *A Royal Priesthood* (Melchizedek Priesthood personal study guide, 1975), s 134.
3. ”Prästadömskvorumens välfärdsansvar”, *Nordstjärnan*, apr 1978, s 134.
4. Citerad i *Nordstjärnan*, apr 1978, s 133.
5. Se ”Basic Unit Program”, *First Worldwide Leadership Training Meeting*, 11 jan 2003, s 7–10.
6. Conference Report, apr 1965, s 61.
7. Se ”Restoration”, *First Worldwide Leadership Training Meeting*, 11 jan 2003, s 1–4.

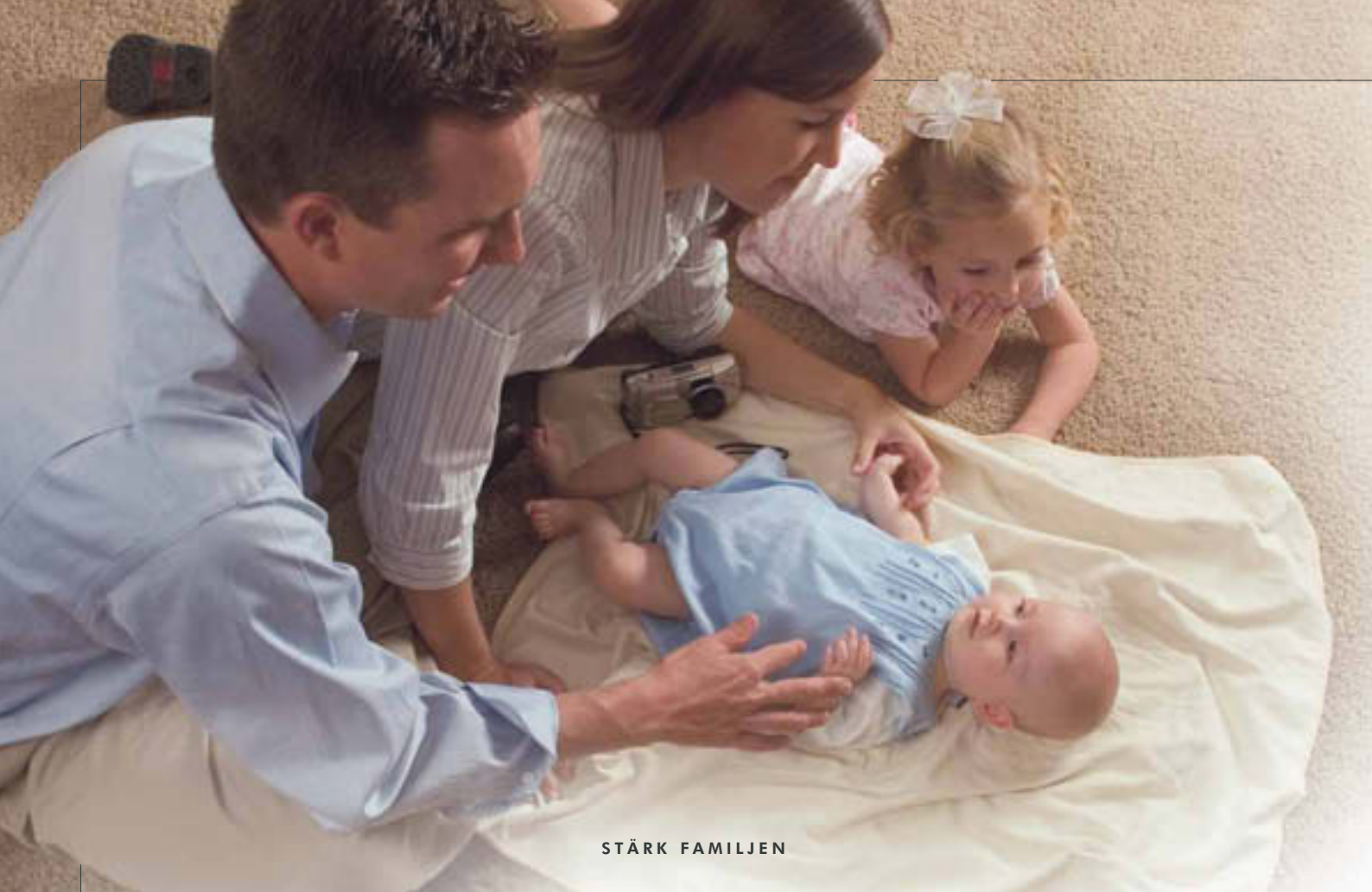
TACKSAM MOT ETT ÄLDSTEKVORUM

Min far blev medlem i kyrkan när han uppvaktade min mor. Han ordinerades till äldste och var aktiv en kort tid innan han avföll från kyrkan.

Han hade ingen formell kontakt med kyrkan i omkring 50 år. Han hade flyttat många gånger. Och sedan när han var 82 år och bodde ensam i södra Kalifornien med dålig hälsa, knackade två män på hans dörr en söndagsmorgon. De sade: ”Vi är här för att ta med dig till prästadömsmötet.”

Han var så tacksam att någon hade ansträngt sig för att kontakta honom. De männen tog min far till kyrkan – något som hans tre aktiva söner aldrig hade kunnat åstadkomma, utom vid särskilda tillfällen. De var goda exempel på hur medlemmarna i prästadömskvorumen bör söka upp personer som har något behov. Min familj kommer alltid att vara tacksam för männen i det kvorumet.

Äldste Dale E Miller i de sjuttios kvorum.

STÄRK FAMILJEN

FÖRÖKA ER OCH UPPFYLL JORDEN

*Ett återkommande inslag som ger insikt i dina studier och användning av
"Familjen: Ett tillkännagivande för världen."*

*"Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller."*¹

Barn värdesätts allt lägre

James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, talade om "den ändrade attityden till syftet med äktenskapet. Fler och fler ungdomar ser äktenskapet 'som en relation mellan makarna avsedd att tillfredsställa vuxnas känslomässiga behov, snarare än en institution för att frambringa och fostra barn' ...

En annan oroande utmaning för familjen", sade president Faust, "är att barn värdesätts allt lägre. I många delar av världen skaffar man allt färre barn. Abort är väl det tydligaste tecknet på att makar inte vill ha barn. Det beräknas att en fjärdedel av alla havandeskap i världen avbryts med framkallad abort."²

En förödande vana

Abort är ett tveeggat svärd. Detta omfattande bruk uppmuntrar inte bara till självskhet och promiskuöst missbruk av skapelsekraften, det gör det också svårare för gifta par som inte kan få egna barn att adoptera.

Att föda barn till världen och fostra dem på Herrens sätt ger andliga och timliga välsignelser.

År 1991 kom första presidentskapet ut med ett utförligt uttalande om abort. De medgav att det finns vissa "sällsynta fall då abort kan rättfärdigas", men betonade att "de inte automatiskt utgör en anledning till att utföra en abort" och "rådde människor överallt att vända sig bort från den förödande vanan att utföra aborter på grund av personlig eller social bekvämlighet"³.

Att föda barn till världen är sannerligen inte bekvämt. För det mesta medför det fysisk smärta, följt av stora upppoffringar och osjälviskhet. Men välsignelserna av att följa Guds bud att fostra barn är några av de underbaraste välsignelser han kan ge oss. Faktum är att föräldraskapet på många sätt ger oss en försmak av gudaskap.

Att föda barn utom äktenskapet

Hur viktigt budet att föröka oss och uppfylla jorden än är, har Herren klargjort att vi bara får visa vår lydnad mot detta bud inom äktenskapet. Det finns många anledningar till denna restriktion, men två av de viktigaste är att motverka sexuell promiskuitet och erbjuda barnen ett stabilt och sunt familjeliv.

I de flesta samhällen har det traditionellt setts som genant och skamligt att föda barn utom äktenskapet. Men i dagens värld, där gott kallas ont och ont gott (se Jes 5:20), har det skamliga med en utomäktenskaplig graviditet i stort sett försvunnit. Detta är inte bara en synd i Guds ögon, utan undersökningar har visat att utomäktenskapliga födselar kan innebära ett flertal risker för barnet. Jämfört med barn som föds till gifta par är det till exempel troligare att barn födda utom äktenskapet dör i plötslig spädbarnsdöd eller på grund av någon skada, eller att de så småningom blir ungdomsbrottslingar.

Barn till ogifta föräldrar som adopteras bort klarar sig betydligt bättre än de som inte adopteras. De har lättare för att lära, får bättre yrken och behöver som vuxna inte få socialbidrag i lika stor utsträckning.⁴ Det är tydligt att vi får både andliga och timliga välsignelser av att föda

barn till världen och uppfostra dem på Herrens sätt.

Uppfylla jorden

När Herren hade befallt Adam och Eva att vara fruktsamma och föröka sig, befallde han dem att uppfylla jorden och lägga den under sig. (Se 1 Mos 1:28.) Vi har i många år varnats för överbefolkning och de ödesdigra följder den kan få. Även om

man i vissa områden får erfara de negativa följderna av extrem överbefolkning så är världen i stort på väg i motsatt riktning. Faktum är att undersökningar visar att år 2040 har världsbefolkningen nått sin kulmen och därefter kommer jordens befolkningstäthet att sjunka.⁵

Men en viktigare fråga än befolkningstätheten är förmodligen hur vi ska använda de resurser som Gud har gett oss för att försörja befolkningen nu och i framtiden. "Ty jorden är full", sade han, "och det finnes nog, ja, i överflöd ... Om någon därför tager av det överflöd som jag har berett, och icke delar med sig därav åt de fattiga och nödställda enligt mitt evangeliums lag, skall han upplyfta sina ögon i helvetet och plågas med de ogudaktiga." (L&F 104:17–18) "Det är inte barnafödandet som är fiende till mänsklig lycka och orsaken till fattigdom och svält", sade äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kvorum. Det är människors uraktlåtenhet att behandla jorden på det sätt som Gud kunde undervisa dem om, om de bara frågade och sedan lydde.⁶ ■

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
2. "Svårigheter för familjerna", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 10 jan 2004, s 2; citat av David Popenoe och Barbara Dafoe Whitehead, "Marriage and Children: Coming Together Again?" i *The State of Our Unions 2003: The Social Health of Marriage in America*, nationellt äktenskapsprojekt (årlig rapport, 2003), s 10–11.
3. Se "Church Issues Statement on Abortion", *Ensign*, mar 1991, s 78.
4. Se Internet, www.heritage.org/research/features/familydatabase/results.cfm?key=463.
5. Se Nicholas Eberstadt, "The Problem Isn't Overpopulation and the Future May Be Depopulation", *Marriage and Families*, apr 2000, s 9–10.
6. "Familjen", *Nordstjärnan*, okt 1998, s 17.

Hemkomsten

Judith A Deeney

Det hade gått fyra år sedan jag döptes och jag hade varit mindre aktiv under det mesta av den tiden. Jag drack, rökte och var mycket deprimerad. Min make Ian var borta till sjöss och hade lämnat mig kvar hemma ensam med två små barn. Och nu hade hans ubåt skadats och torrsatts för reparationer i andra änden av landet. Varje kväll i sex veckor ringde telefonen och Ian sade: "Vi borde kunna åka ut till havs i morgon." Men "i morgon" verkade aldrig komma och den utlovade avfärden fick hela tiden uppskjutas.

Det ljus vid horisonten som

gav mig hopp var mina underbara hemlärare och besökslärare som regelbundet kom till min dörr och gav av sin kärlek och vänskap. Jag måste erkänna att jag inte var så artig alla gånger och ibland var jag rent av oförskämd. Ändå visste jag att jag kunde ringa dem när som helst och att de skulle vara villiga att hjälpa. Mina hemlärare var hela tiden övertygade om att om jag kom tillbaka till kyrkan så skulle Ian bli döpt – men jag var tvungen att vara ett gott exempel

När Ian äntligen hade kommit hem gick han till kyrkan med mig som han hade lovat. Missionärerna väntade på honom.

först. Men jag kände aldrig någon önskan att testa deras övertygelse. Jag var för svag andligt sett.

En kväll när jag hade talat med Ian och fått veta att ubåten fortfarande inte kunde ta sig ut till sjöss och hemåt, så satt jag och grät och kände mig helt övergiven. Sedan började jag be, något jag inte hade gjort på mycket länge.

När jag gjorde mig i ordning för att gå till sängs den kvällen blev jag medveten om något som jag inte hade märkt förut – en mycket stark, men behaglig lukt. Den fick mig att minnas något jag för länge sedan glömt. Jag fick fundera en stund innan jag insåg att lukten påminde mig om kapellet där jag hade blivit döpt. När jag insåg det fick jag en varm, trösterik känsla som väckte en önskan inom mig att komma tillbaka till kyrkan.

Jag ringde till Tony, en av mina hemlärare. Snart kom han och hans hustru Rosie hem till mig och vi talade som vi aldrig hade talat förut. Alla tidigare spärrar försvann. Jag skulle komma tillbaka till kyrkan.

Jag kunde knappt bärga mig tills Ian ringde nästa gång.

Denna gång möttes han av glädje i stället för missmod. Till min stora förvåning reagerade han på min berättelse genom att föreslå att vi skulle gå till kyrkan som familj när han hade kommit hem.

Följande söndag hämtade Tony och Rosie barnen och mig och tog oss till kyrkan. Jag blev överraskad av att se en missionär där som hade kommit till

området en andra gång. Han hade varit hemma hos oss förut, liksom många andra, för att utan framgång inspirera antingen Ian eller mig att komma till kyrkan. Han hälsade varmt på mig nu och sade att han hade kommit tillbaka till vårt område för att döpa Ian. Jag var skeptisk och skrattade, men veckan därpå kom Ian hem till slut. Han kom till kyrkan följande söndag som han hade lovat. Äldste Paskett gick fram till honom och bestämde en tid då han och hans kamrat, äldste Brown, kunde komma och ge Ian missionslekionerna. Inom två veckor hade Ian tackat ja till deras inbjudan att bli döpt. Hela proceduren tog mindre än en månad och en kort tid därefter förflyttades missionärerna från vår gren till ett annat område.

Under de veckorna överväldigades vi av kärleken från den Helige Anden och från medlemmarna i vår gren. Vi bestämde oss då för att om vi alls skulle leva efter evangeliet, så skulle vi göra det till fullo. En kort tid efter sitt dop kallades Ian som president för Unga män och jag kallades att verka i Primär. Livet i kyrkan för oss blev fullt och spännande. Under årens lopp har vår familj växt från två till fem underbara barn. Vi beseglades i templet i London 1982 med Tony och Rosie närvarande.

Evangeliet har påverkat varje del av vårt liv ända sedan den tiden. Det har gått upp och ner men vi har aldrig ångrat vårt beslut att tjäna Herren. Vi har verkligen funnit ett hem i hans kyrka. ■

Judith A Deeney är medlem i Lerwicks gren, Skottlandmissionen Edinburgh.

Jag lyssnade inte

Thierry Hotz

När jag var omkring 17 år träffade jag min kusin en dag för att gå på bio på andra sidan staden. Efteråt föreslog min kusin att jag skulle sova över hos honom men jag avböjde eftersom jag ville komma hem.

Det fanns ingen gatubelysning så jag fick gå hem i mörkret. Under den tiden i mitt liv hade jag inte särskilt stort självförtroende. Så för att få en känsla av trygghet började jag sjunga tyst medan jag gick. Ju längre jag gick, desto räddare blev jag.

När jag gick förbi en fotbollsarena hörde jag en svag röst säga: "Thierry, byt trottoar!" Jag ville inte tro att det var något annat än rädsla så jag struntade i rösten. När jag hade gått flera meter till blev rösten mer bestämd: "Thierry, byt trottoar!" Återigen sade jag till mig själv att jag bara var rädd. Jag fortsatte fram på samma sida av vägen, och nu sprang jag nästan.

Plötsligt hörde jag rösten en tredje gång: "Thierry, byt trottoar nu!" Jag lyssnade inte.

Sedan fick jag syn på fyra eller fem personer vid nästa gathörn. Jag sprang till andra sidan av vägen men det var för sent. Gänget såg mig och gav sig på mig. De ville ha allt som jag hade i mina fickor. Jag försökte försvara mig, men det var inte mycket jag kunde göra. Till slut föll jag till marken och låtsades att jag var medvetslös. När de hade gett sig av kravlade jag mig upp och sprang hem så fort jag kunde.

Nu, tjugo år senare, arbetar jag med andra människors säkerhet. Jag har varit i allvarigare situationer än denna och har åter hört rösten som talat om för mig vad jag skulle göra. Jag behöver väl knappast säga att jag inte behöver varnas tre gånger längre.

Jag vet att den upplevelsen jag hade som ung man, fastän den var svår, hjälpte mig att upptäcka den Helige Andens röst. Idag känner jag väl igen den rösten. ■

Thierry Hotz är medlem i Vitrolles församling, Nice stad, Frankrike.

Huset som byggdes av tro

José Luis da Silva

Kvällen före min hustrus och mitt dop 1996 försökte släktingar och vänner att hindra oss. Vi fick utstå förföljelse från släktingar som allvarligt kritiserade vår familj och sade att vi hade bytt ut våra släktingar mot kyrkan och att de inte längre älskade oss. Så småningom övergav våra vänner oss helt. Sedan kom svårigheter som hade att göra med arbetslöshet och sjukdom.

Å andra sidan kände jag och min familj oss bättre och bättre till mods varje gång vi kom till kyrkan. För varje lektion blev Anden allt starkare. Medlemmarna stöttade oss och biskopen besökte och uppmuntrade vår familj. Vi visste av egen erfarenhet att människorna som kritiserade kyrkan hade fel. Kyrkan gjorde oss mycket gott. Vi fick lära oss om Jesus Kristus. Vi lärde oss att älska och tjäna. Vi fick ett evigt perspektiv. Trots att det verkade som om allt gick oss emot så kunde inget ändra på det faktum att vi hade frågat Herren om evangeliet var sant och att våra böner hade blivit besvarade.

En gång när vi fortfarande var nya medlemmar och bodde hemma hos min far kom biskopen på besök. Min far slängde ut honom. Han sade att han inte ville ha några av kyrkans

medlemmar i sitt hus. Biskopen inspirerades att kalla in oss för en intervju. Han sade att medlemmarna och missionärerna inte skulle besöka vårt hem under en tid för att inte reta upp våra släktingar. Han sade att vi behövde vara starka och att vi skulle få många välsignelser om vi fortsatte på den raka och smala stigen.

Vi kunde inte flytta till ett eget hus på grund av min arbetssituation. Jag kunde inte hitta ett lika bra jobb som jag hade innan. Jag hade några jobb som inte gav så mycket pengar, men vi kunde betala vårt tionde och fasteoffer, gå till kyrkan och köpa den mat vi behövde. Herren välsignade oss rikligen och vi var verkligen lyckliga.

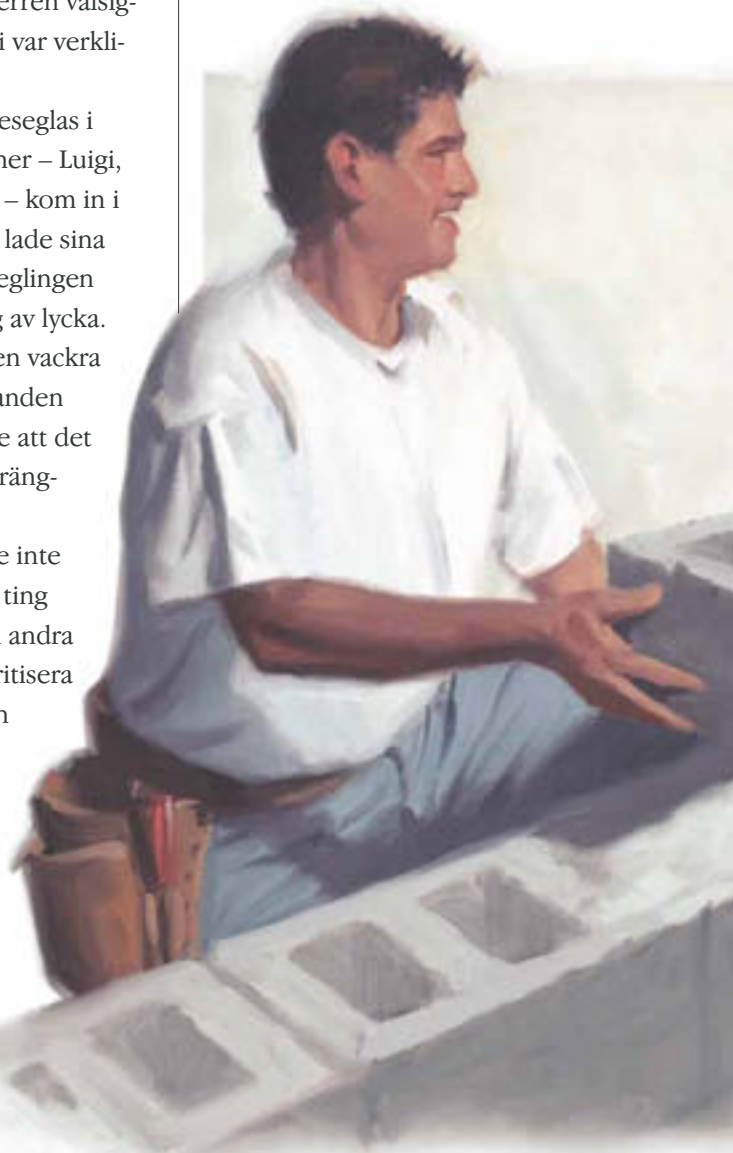
Dagen då vi skulle beseglas i templet, då våra två söner – Luigi, två år, och Lucas, ett år – kom in i beseglingsrummet och lade sina händer på våra när beseglingen skulle förrättas, grät jag av lycka. Jag kan inte glömma den vackra synen, den underbara anden och den känsla jag hade att det hade varit värt alla ansträngningar.

Prövningarna slutade inte komma men saker och ting blev bättre. Min far och andra släktingar slutade att kritisera kyrkan och våra far- och morföräldrar respekterade vårt beslut.

Genom vårt exempel försökte vi visa att kyrkan förändrade vårt liv. Stödet vi gav varandra var mycket

viktigt. När jag undervisade i seminariet och verkade som rådgivare i biskopsrådet så fick jag alltid stöd av min hustru.

Det året vi döptes köpte en vän en hustomt till sin familj och vår genom att låna oss en del av pengarna. Vi började drömma om att ha ett eget hus. Så småningom blev vi manade av Anden och började räkna på kostnader för arbete och material. Vi kände att vi på något sätt skulle klara att bygga ett hus där vi kunde uppfostra våra barn i evangeliet, utföra missionsarbete och ta emot besök från medlemmar.

Efter ett tag lärde jag känna broder Joel lite bättre, en nydöpt medlem i vår församling. Han hade en fantastisk tro. En gång när vi höll på med ett tjänandeprojekt sade broder Joel till mig: "José Luis, vi kan bygga ditt hus." Jag var på vippen att börja gråta, men jag bärgade mig tills jag hade berättat det för min hustru. Det var svaret på våra böner.

Några dagar senare sade vännen som hade köpt tomten till sin familj och vår att jag kunde få hela tomten och betala för den senare. Jag hade fortfarande inget jobb som skulle göra det möjligt

för mig att köpa allt byggmaterial, men jag visste att Herren skulle hitta ett sätt. Flera veckor senare fick jag ett erbjudande om att arbeta för ett stort företag. Vårt mål att börja bygga ett hus blev snart verklighet.

Vilket kärleksarbete broder Joel utförde. Han gjorde mer än att bygga ett hus åt min familj. Han stod redo att hjälpa oss på alla sätt. Vi arbetade bara på lördagar. Det tog 10 månader och det inkräktade inte på vårt arbete i kyrkan. Andra medlemmar i kyrkan hjälpte oss också. Min far kom och hjälpte till flera gånger, vilket gjorde att han lärde känna medlemmarna i kyrkan bättre. Han lärde särskilt känna broder Joel som hade blivit vår

hemlärare.

En lördag berömde min far broder Joel för det sätt han arbetade på.

Jag sade: "Pappa, vet du hur mycket jag har betalat för hans tjänster?"

Han sade: "Nej."

"Jag har inte betalat ett öre", sade jag. "Han hjälper oss därför att han älskar min familj. Han är en god man."

Jag insåg att min far hade gråten i halsen och han sade inget. Jag anade att han förmodligen tänkte på hur han hade behandlat biskopen och missionärerna och att han skämdes. Han hade sett att medlemmarna i kyrkan alltid behandlade oss väl.

Dagen då huset blev klart var 16 män där, de flesta av dem medlemmar i kyrkan. Mina släktingar och vänner som inte var medlemmar lärde sig verkligen något den dagen.

Medan huset byggdes fick min bror och svägerska missionärslektionerna och bestämde sig för att gifta sig så att de kunde döpas. Dagen då de gifte sig bevittnade jag något som var som ännu ett underverk: Fyra missionärer och många medlemmar i kyrkan befann sig hemma hos min far.

Vi vet att det här evangeliet är sant. När vi utövar tro så förflyttar Herren berg för att hjälpa oss. Idag ser jag väggarna på mitt hus som ett vittnesbörd om att Herren älskar sina barn och känner till deras behov. Naturligtvis har vi många fler berg framför oss, men om vi är trofasta så ska vi kunna bestiga dem. Vi måste alltid komma ihåg vad Herren har gjort för oss. ■

José Luis da Silva är medlem i Jardim Presidente Dutra församling, Guarulbos stav, São Paulo, Brasilien.

När mina släktingar lärde känna församlingsmedlemmarna som hjälpte till att bygga vårt hus så blev de mer vänligt inställda.

Ett balanserat

Att balansera livets dagliga krav är en av jordelivets största utmaningar.

BRENT L TOP

För några år sedan när vår familj var på semester fick vi problem med bilen. Vilken lättnad vi kände när mekanikern sade att det inte var några allvarliga problem. Allt som behövdes var en justering av förgasaren som skulle göra blandningen av bensin och syre mer balanserad.

Under åren som gått sedan dess har jag haft många möjligheter att se att det är viktigt att ha balans, inte bara när det gäller underhåll av maskiner utan också i vårt eget liv. En regelbunden finjustering av våra personliga prioriteringar och en återkommande inspektion av inriktningen och den önskade destinationen i vårt liv, hjälper oss att stå emot timliga, känslomässiga och andliga problem i livet.

Att balansera livets dagliga krav är en av jordelivets största utmaningar. Vi kan alla känna oss dragna åt olika håll då och då. Vi kanske till och med överdriver våra ansträngningar att trofast leva efter evangeliets principer, och därmed skapar obalans i vårt liv och inkräktar på vår personliga frid och på harmonin i familjen.

Min hustru Wendy befann sig i denna svåra situation. I åratal hade hon nästan tröttnat ut sig själv eftersom hon trodde att hon måste vara den perfekta hustrun och modern, den perfekta medlemmen i kyrkan, den perfekta grannen och samhällsmedborgaren. I stället för att känna glädje kände hon sig ofta överväldigad och missmodig. Hennes frustration blev ännu större när välmenande

ledare och vänner verkade antyda att om hon hade tillräckligt stor tro, så skulle hon kunna göra alla dessa saker. Det var först efter en personlig kris med depression och oro som hon till fullo kunde förstå vad som var källan till hennes

lidande. Det var en svår tid, inte bara för henne utan för hela familjen. Vi har blivit starkare och lärt oss en hel del som resultat. Men vi hade kanske besparats en hel del smärta om vi tydligare hade insett behovet av att ha timlig och andlig balans.

När jag verkade som biskop upptäckte jag att det min hustru upplevde inte var något unikt. Likaså har äldste Dean L. Larsen, emeritusmedlem i de sjuttios kворum, observerat: "Allt oftare verkar det som om jag, när jag rör mig bland medlemmarna i kyrkan, träffar personer som uppriktigt försöker undvika synd, som verkligen gör sitt bästa, efter sin kunskap, att leva enligt evangeliets principer, men som är mycket olyckliga, frustrerade och desillusionerade."¹

Kung Benjamin varnade sitt folk för att gå till överdrift, även när det gäller att göra gott: "Sen till att allt detta göres med visdom och ordning, ty ingen fordrar, att en människa skall löpa fortare än hon förmår." (Mosiah 4:27)

Timlig balans

Obalansen mellan det timliga och det andliga är ett urgammalt problem som verkar bli allt större i dagens alltmer materialistiska värld. Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum sade: "Kanske ingen är i större behov av jämviktsprincipen i sitt liv än de som ständigt vill samla på sig 'saker' i denna värld."² Dessutom finns det massor av goda och hedervärda uppgifter som vill ta vår tid och

liv

energi i anspråk. Vare sig det är själviskt eller osjälviskt kan vi få och spendera, skynda hit och dit, komma och gå och senare upptäcka att vi har slösat bort vår känslomässiga och andliga styrka och ägnat oss åt sådant som knappast har någon betydelse i slutändan. Jakob, en av Mormons boks profeter, gjorde en omskrivning av Jesajas ord när han varnade: "Slösen därför icke penningar på det som är värdelöst, eller edert arbete på det som icke kan tillfredsställa eder." (2 Nephi 9:51; se Jes 55:2.)

Det är lätt att tro att vi, för att uppfylla våra kallelser väl, alltid måste tjäna, leda eller ge råd. Men det kan vara så att vi tjänar på ett mer meningsfullt sätt och utvecklar större andlighet om vi har *färre* möten och aktiviteter. President Spencer W Kimball (1895–1985) uppmanade de heliga att återgå till vad han kallade "ett lugnt, sunt liv"³. Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kворum sade nyligen: "Kom ihåg, förstora inte det arbete som ska göras – förenkla det."⁴ Vårt liv är i obalans om vi låter yttre brådska

ersätta inre godhet.

När vi försöker uppnå timlig balans tvingas vi ofta att

Vi kan alla känna oss dragna åt
olika håll då och då och där-
med skapa obalans i vårt liv
och inkräkta på vår personliga frid
och på harmonin i familjen.

göra svåra val mellan många goda och önskvärda saker. Olika utbildningsmässiga och kulturella upplevelser kan till exempel vara bra så att våra barn kan utveckla talanger och växa. Olika möjligheter till tjänande i kyrkan och samhället kan ge oss värdefulla och givande erfarenheter. Men också när vi tänker på sådana ädla aktiviteter måste vi, som äldste Ballard sade, "[komma] ihåg att alltför mycket av vad som helst i livet kan få oss att förlora jämvikten. Men också för lite av viktiga saker kan resultera i samma sak."⁵ Det kan vara så att det värsta vi kan ge våra barn är en möjlighet att delta i ännu en sport, musiklektion eller annan aktivitet som tar pengar och tid från familjen. Att lära våra barn att leva ett "lugnt, sunt" och balanserat liv kan vara något av det viktigaste vi kan göra för dem i denna hektiska sista tid.

Ibland kan vi inte säga nej till många av de krav som ställs på vår tid eftersom vi är rädda att det kan vara själviskt. Ändå brukade Frälsaren själv ibland dra sig tillbaka tillfälligt från folkmassans trängande behov. (Se t ex Luk 5:16.) Säkert hjälpte det honom att tjäna andra med förnyad styrka.

För att kunna uppehålla den timliga balansen i vårt liv kanske vi måste säga nej till sådana aktiviteter som vi inte har tid, resurser eller energi till. Vi behöver inte känna oss skyldiga eller själviska för att vi periodvis drar oss tillbaka för att omgruppera oss, för det ger styrka att ibland bara vara hemma och umgås med nära och kära.

Andlig balans

Liksom timlig obalans kan påverka vår känslomässiga och andliga frid, kan också andlig obalans ha en skadlig inverkan på varje aspekt av vårt liv. För att kunna uppehålla en god andlig balans måste vi komma ihåg att Herren inte förväntar sig att vi ska bli fullkomliga under det här jordelivet. Den orealistiska förväntningen att vi måste vara fullkomliga i allt vi gör *just nu* hämmar faktiskt vår strävan att leva efter evangeliet på rätt sätt, och undertrycker vår andlighet. När vi inte kan leva upp till våra förutfattade meningar om fullkomlighet har vi en tendens att bombardera oss själva med oförtjänt självkritik och skuld känslor, eller trötta ut oss med

orealistiska ansträngningar för att uppnå fullkomlighet.

Kung Benjamins råd att inte löpa fortare än vi förmår är lika viktigt för vårt andliga liv som för vårt timliga, ja kanske viktigare. Två nyckelord i kung Benjamins råd är att "vara flitig". (Se Mosiah 4:27.) Vi måste komma ihåg att mycket av vår andliga tillväxt inte sker plötsligt utan kräver tid och erfarenhet. Evangeliets uppmuntrande budskap är att Gud sällan kräver att vi ska utföra sensationella eller extraordina-
nära gärningar utan att vi i stället ska försöka göra bättre ifrån oss i dag än vad vi gjorde i går. Han känner till våra önskningar, vår beslutsamhet och vår inriktning likaväl som våra gärningar.

För att uppehålla andlig balans måste vi regelbundet göra en inventering av vår andliga tillväxt. En ärlig bedömning av vårt hjärtas önskningar och inriktningen vi har i vårt liv kan hjälpa oss att övervinna känslor av otillräcklighet. Äldste Neal A Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum har gett följande inspirerande råd:

"Vi kan lära oss att se skillnaden mellan gudomligt missnöje och djävulens bristande harmoni, mellan att vara missbelåten med sig själv och självförakt. Vi behöver det första och måste fly från det andra, för när vårt samvete ropar på oss bakom nästa krök är det både för att skälla och kalla på oss ...

Vi kan begrunda hur långt vi redan har kommit uppför fullkomlighetens väg. Det är vanligtvis mycket längre än vi är böjda att erkänna ...

Vi kan göra stillsamma men mer uppriktiga inventeringar av våra starka sidor ... De flesta av oss är oärliga bokförare och behöver bekräftande utlåtanden från 'utomstående revisorer'. Han som kastades ner i sitt första tillstånd gläder sig när vi trycker ner oss själva. Självförakt är av Satan. Det förekommer inte i himlen. Vi bör naturligtvis lära oss av våra misstag, men utan att i all framtid se dem i repris som om de utgjorde hela vårt liv."⁶

Ett av hindren till att uppnå andlig balans är en falsk känsla av oberoende. Robert L Millet varnade för faran att lita alltför mycket till våra egna begränsade förmågor. Han sade att en del medlemmar i kyrkan som fastnat i sitt

framåtskridande och är tyngda av skuld-känslor ”försöker fördubbla sina ansträngningar och arbeta hårdare. Om det nuvarande tempot inte underlättar problemet så bestämmer de sig för att springa fortare. Alltför ofta får det till följd att andligheten krymper och att man blir ytterligare uttröttad och frustrerad. Mer och hårdare arbete är inte alltid lösningen på alla problem, särskilt inte när det gäller andliga ting. Lösningen är ofta att lära sig sina begränsningar och göra det man kan, och sedan vända sig till Herren och be om hjälp.”⁷

Tillämpa försoningen

Medan min hustru kämpade med att ta sig ur den onda cirkeln med trofast arbete, följt av frustration och missmod, viskade Herrens Ande till henne att det hon krävde av sig själv inte var behagligt för Herren, för hon tillät inte försoningen att verka till fullo i hennes liv. Det är inte ett tecken på svaghet att nyttja försoningen i vårt liv. I stället visar det vårt mod, vår tro och tacksamhet. Försoningen gör det inte bara möjligt för oss att omvända oss från våra synder, utan också att ta emot Andens utgjutande, vilket stärker oss när vi helt enkelt inte har styrkan att övervinna våra mänskliga svagheter. Den gör det möjligt för Frälsaren att dela våra bördor och kompensera för alla våra brister. (Se Matt 11:28–30; Ether 12:27.)

Det finns ingen frid för dem vars liv är i obalans timligt och andligt. De kan kastas hit och dit av missmodets vindar och frustrationens stormar. Men liksom Frälsaren stillade stormen på Galileiska sjön (se Matt 8:26), kan han välsigna vårt liv med sitt lugnande, tröstande och vägledande inflytande om vi saktar ner, bara löper så fort vi förmår men ändå

”sträva[r] framåt med ståndaktighet i Kristus”.
(2 Nephi 31:20) ■

Brent L Top verkar som president för Illinoismissionen Peoria.

SLUTNOTER

1. "My Peace I Give unto You", *AMCAP Journal*, 1986, s 12–13.
2. "Håll livets krav i jämvikt", *Nordstjärnan*, jul 1987, s 11.
3. "Glimtar av himmelen", *Nordstjärnan*, apr 1972, s 140.
4. "Biorganisationernas doktrinära grund", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 10 jan 2004, s 8.
5. *Nordstjärnan*, jul 1987, s 12.
6. "Notwithstanding My Weakness", *Ensign*, nov 1976, s 14.
7. *Life in Christ* (1990), s 47–48.

Försoningen gör det möjligt för oss att ta emot Andens utgjutande, vilket stärker oss när vi inte har styrkan att övervinna våra svagheter.

STARKA RÖTTER I SMÅ GRENAR

Tina Dobravc är en av tonåringarna i Slovenien som hjälper till att bygga upp kyrkan där.

JENIANN JENSEN

Kyrkans tidningar

Promenera i skogen och lyssna på tystnaden. Se solstrålarna filtreras genom trädens bladverk. Känn det stilla undret i vår himmelske Faders skapelser. Förundras över hur höga, bastanta och starka träden står.

Joseph Smith kom till en skog som denna där han knäböjde i bön och gav nytt ljus till världen. Han behövde en plats där han kunde vara ensam, en stilla plats där han kunde tänka och få svar på sina frågor.

Joseph Smith fick sin första syn i New York i nordöstra Förenta staterna, men denna skog finns i Kroatien och Slovenien. Unga män och unga kvinnor samlas här för att delta i ungdomskonferenser. Liksom profeten Joseph, ber dessa ungdomar om att få svar och de finner dem i Jesu Kristi evangelium.

Kroatien och Slovenien är länder öster om Italien som tillhörde Jugoslavien ända till 1991. Kyrkans missionärer kom till denna del av världen för första gången i början på 1990-talet. Sedan dess har tre grenar i kyrkan organiserats i Slovenien och sju i Kroatien. Kyrkan har inte växt tillräckligt för att man ska kunna bygga möteshus ännu, men arbetet går framåt. De flesta av de senaste medlemmarna är unga män och unga kvinnor som träffas så ofta de kan för att få styrka från sina gemensamma vittnesbörd.

De står ensamma

I dessa små grenar kan det kännas ensamt att vara medlem i kyrkan. När Kristina Mestrov går till grenens möten i Split i Kroatien, är det ibland bara

hennes mor och missionärerna som är där. Men hon gör sitt bästa för att förändra detta. "Jag försöker hela tiden vara den bästa missionären jag kan vara", säger hon.

Många ungdomar är den enda medlemmen i kyrkan i sin familj. Petra Karaklajic från Zagreb i Kroatien, längtar efter den dag då hennes familj får förståelse för hennes tro. Hon säger: "Några i min familj har problem med att jag går till mötena på söndagarna och med några av kyrkans trossatser." Men sedan ger Petra sin formel för överlevnad: "Ta reda på vem du verkligen är och vart du måste komma. Och om du tillåter det så kommer evangeliet att förändra ditt liv till det bättre.

Gör bara ditt bästa och följ Jesus Kristus. Du är ett älskat barn till den levande Guden."

Tina Dobravc blev nyligen medlem i kyrkan i Celje i Slovenien. Hon har sett positiva förändringar i sitt liv sedan hon omvände sig. Men hon tycker ibland att det är svårt att leva efter evangeliet utan stöd från familjen. "Hemma hos mig är det svårt att välsigna maten och be ensam", säger hon. "Men jag måste komma ihåg att det kommer att vara värt det. Jag vet att min familj kommer att finna lyckan en dag och att de kommer att finna evangeliet." Tina verkar i sin gren som aktivitetsledare.

Många av ungdomarna måste också stå ensamma bland sina vänner. Många lämnade

På en ungdomskonferens i Slovenien (ovan) lär sig ungdomarna att lita på varandra. Infällt, till vänster: Simon Stevanovic (mitten) delar med sig av evangeliet till sina föräldrar.

På ungdomskonferensen (ovan) talade inte alla tonåringar samma språk, men de hade evangeliet gemensamt. De hoppas att de kan vara som träden i skogen där de höll konferensen – starka och stadiga.

vänner bakom sig när de tog emot evangeliet. En ny medlem, Lucija Krajnik från Ljubljana i Slovenien, säger: "Sedan jag blev medlem i kyrkan har jag behövt ta avstånd från mina gamla vänner eftersom de hade dåligt inflytande på mig. Det bästa för mig var att isolera mig från dem och hålla kontakt med medlemmarna och missionärerna."

Står tillsammans

Liksom träden i skogen får styrka från varandra, får ungdomarna styrka från att vara tillsammans. På en ungdomskonferens nyligen, den första som många hade varit på, hade 47 ungdomar samlats. De förstod inte alltid varandra eftersom de talar engelska, kroatiska eller slovenska, men de hade evangeliets språk gemensamt.

Petra Karaklajic får styrka från ungdomskonferenser och andra aktiviteter där människor har samma tro som hon. "När vi alla är tillsammans är vi starkare", säger hon. "Jag känner mig mycket välsignad av att ha mina bröder och systrar i kyrkan."

Lucija Krajnik inser att hon behöver sina vänner i evangeliet. "Var skulle jag vara om jag inte hade kyrkan?" frågar hon. "Jag är tacksam över att vara medlem i kyrkan och att ha mina vänner vid min sida."

Ungdomarna vet att om de berättar om evangeliet för andra så kommer kyrkan att fortsätta växa. De inbjuder ofta andra att följa med dem för att hjälpa dem se evangeliets ljus.

Simon Stevanovic från Celje i Slovenien är starkt övertygad om att han behöver dela med

att lägga armarna om dem och få dem att känna sig välkomna. Välsigna dem med er vänskap. Uppmuntra dem med er tro. Se till att ingen av dem går förlorad."

President Gordon B. Hinckley, "Tillståndet i kyrkan", Liahona, maj 2003, s 4.

"Vi kallar varje medlem i kyrkan att räcka ut handen till nyomvända,

sig av evangeliet till sina vänner och sin familj: "Vi behöver uppmuntra våra föräldrar och vänner så att kyrkan kan växa. Vi har många vänner. Vi behöver sprida evangeliet." Simon hjälper sin far att lära sig mer om kyrkan och ser fram emot att gå ut som heltdmissionsmissionär en dag.

Ava Zupancic från Ljubljana i Slovenien inser att när hon hjälper andra att bli döpta så är det bara början. "Det gör mig ont att se människor

döpas och sedan, efter en tid, att de inte kommer tillbaka", säger hon. "Det händer alltför ofta. Vi måste hjälpa de nya medlemmarna!"

Håller sig starka

I skogen, även om där finns starka rötter och träd runt omkring som beskydd, rasar ibland stormar och bereder problem. Men dessa ungdomar vet att det är värt alla ansträngningar att kämpa emot stormen.

"För att bli en vinnare", säger Davor Majc från Kranj i Slovenien, "måste man ta sig upp, oavsett hur många gånger man än faller medan man försöker nå ett mål, och försöka igen. De som väntar på dig vid mållinjen hurrar för dig."

Ivona Frcek från Zagreb i Kroatien, vittnar om att "allt ont som händer har ett slut. Var bara stark och håll fast vid sanningen."

Ungdomarna i Kroatien och Slovenien kommer att fortsätta hämta styrka från varandra och hjälpa andra att finna svaren på livets viktiga frågor. De hoppas att de kan vara som träden i skogen: höga, stadiga, oböjliga och starka. ■

Phillip och Ani Maxfield bidrog till denna artikel. De verkade i Kroatienmissionen Zagreb och är medlemmar i Issaquahs femte församling, Bellevue stav, Washington.

Visste du det här?

Det hände i april

14 april 1832: Brigham Young och hans hustru Miriam döptes i en damm i New York.

April 1853: Missionsarbetet inleds i Sydafrika.

1 april 1898: Lucy Jane Brimhall och Amanda Inez Knight, de första ensamstående kvinnliga missionärerna, kallades att verka på heltid i England.

26 april 1964: I Tokyo invigde äldste Gordon B Hinckley, då i de tolv apostlarnas kворum, det första

möteshuset i kyrkan i Asien.

1–2 april 2000: Generalkonferensen hölls för första gången i det nästan färdigbyggda konferenscentret.

Förslag till ledare

När Jesus hjälpte människor i sin närhet upplyfte han de nödlidande, gav hopp åt de misströstande och sökte upp de förlorade. Genom sina gärningar visade han människorna att han älskade, förstod och uppskattade dem. Här följer några förslag på hur vi kan följa Frälsarens exempel och hjälpa andra under en gruppaktivitet:

- Se andra så som Frälsaren ser dem.
- Tala med alla, inte bara nära vänner.
- Ge alla en chans att delta i konversationen och hjälp dem känna sig som en del av gruppen.

• Ansträng dig att ta reda på något nytt om någon. Det kräver att du ställer frågor och sedan lyssnar.

- Berätta för andra om det positiva som du känner till hos någon.
- Tilltala andra med deras namn.
- Ansträng dig att hjälpa andra att känna sig värdefulla genom att uttrycka uppriktig uppsmuntran och uppskattning.

Ett sammansatt arbete

"Det är toppen att kunna kombinera en ny färdighet med ett projekt inom Personlig tillväxt och tjäna en

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, "Efterföljansvärda exempel", *Liahona*, nov 2002, s 61.

"Den främsta lärdomen vi kan inbämta under jordelivet är att när Gud talar och vi lyder, så gör vi alltid det rätta."

Ditt exempel

"Ert inflytande och ert exempel kan vara avgörande för om en människa omvänder sig eller förkastar budskapet om det återställda evangeliet. Ge akt på hur ni ser ut, hur ni tänker, hur ni talar, hur ni handlar."

Äldste Charles Didier i de sjuttios presidentskap, "Exemplens makt", *Nordstjärnan*, jun 1980, s 34.

medlem i församlingen", sade en av de unga kvinnorna i Exeters församling i Plymouths stav i England. De unga kvinnorna gjorde ett lapptäcke till syster Etta Cunningham, en äldre medlem som då led av cancer. Flickorna tyckte om projektet. De fick lära sig mycket om hur man syr ett lapptäcke. De fick också lära sig att visa medlidande för äldre människor.

Innan syster Cunningham dog skickade hon ett tackkort till flickorna som de nu har i sin minnesbok för Unga kvinnor.

TILL VÄNSTER: FOTOGRAFI MED TILLSTÅND AV DE UNGA KVINNORNA I EXETERS FÖRSAMLING, PLYMOUTH'S STAV, ENGLAND

Vägledde till kyrkan

Jag har varit medlem i kyrkan sedan februari 2002 och i maj 2002 döptes också min make och son. Vi är så tacksamma för allt vi har lärt oss sedan vi döptes. Vi tackar missionärerna av hela vårt hjärta.

Liabona har hjälpt oss i svåra tider och tidningen är ovärderlig för oss. Varje gång vi läser en artikel så lär vi oss något nytt.

Vi förbereder oss för att komma till templet och hoppas att vi kan komma dit snart. Vi är så tacksamma för att vi vägledades till den här kyrkan.

*Lucica Dobre,
Constanta gren,
Rumänienmissionen Bukarest*

Till hjälp under familjens hemafton

Vi blir så glada varje månad när vi får *Liabona*. Artiklarna är alltid så upplyftande och ligger ofta till grund för våra hemaftnar.

*Familjen Radeke,
Kassels gren,
Hannovers stav, Tyskland*

Besökslärarnas budskap uppmuntrar och tröstar

Jag är mycket tacksam för att *Liabona* är en del av mitt liv. Den har hjälpt mig att förstå evangeliets principer genom att använda exempel från medlemmar från hela världen. Jag

älskar besökslärarnas budskap. Det uppmuntrar mig och tröstar min ande.

*Siria Cordero,
Alma Rosa församling,
Ozama stav, Santo Domingo,
Dominikanska republiken*

Liabona kan tillämpas på livet

Jag älskar *Liabona* för den stärker min tro och hjälper mig att vandra i Jesu Kristi ljus. Jag tyckte särskilt mycket om oktobernumret 2003. Jag läste alla artiklarna och var och en av dem kunde tillämpas på mitt liv. Jag är så tacksam för kyrkan och tidningen som hjälper människor över hela världen.

*Tina Sensok,
Phnom Penbs åttonde gren,
Phnom Penbs norra distrikt, Kambodja*

Trons försvarare

Eftersom jag har fullt upp med att gå på universitetet, arbeta och uppfylla mina kallelser i kyrkan har jag varit tvungen att hitta ett sätt att regelbundet kunna läsa *Liabona*. Nu tar jag med mig tidningen till universitetet och jag tar varje ledigt tillfälle i akt att läsa den. Den har varit till välsignelse i mitt liv. Tack vare artiklarna den innehåller känner jag den Helige Andens inflytande starkare i mitt liv, och det är lättare för mig att bära vittnesbörd om det återställda evangeliet. Tidningen hjälper mig att vara ett ljus för mina vänner och den ger mig styrka att försvara min tro.

*Lehi Spencer Santiago Lastra,
Natividads församling,
Tacna stav, Peru*

Kärlek till templet

Jag älskar *Liabona*, särskilt barnens sidor, och det gör mina barn också. De har tyckt om berättelserna ur Bibeln och Mormons bok, och de älskar bilderna av profeterna och templen. Min dotter som är sex år gammal fick lära sig om templet i Primär, och hon har en önskan att komma dit en dag.

*Yadira González,
Cincuentenario församling,
Panama City stav, Panama*

Sänd in artiklar om barn

Skicka berättelser om barn som försöker följa Frälsarens lärdomar till Trying to Be like Jesus, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller skicka e-post till cur-liabona-imag@ldschurch.org. Ta med barnets fullständiga namn, ålder, adress och församling och stav (eller gren och distrikt). Skicka med ett fotografi av barnet och, om möjligt, av andra som nämns i artikeln.

Lilla stjärnan

Hjälparen

**President Faust
lär att fastän vi
inte kan leva i
Frälsarens närhet
just nu, så ger
han oss tröst
genom den Helige
Andens gåva.**

PRESIDENT JAMES E. FAUST
andre rådgivare i första presidentskapet

För många århundraden sedan tog Frälsaren med sig sina älskade lärjungar till sin kära Getsemane örtagård för sista gången. Jesus var medveten om den stora prövning som låg framför honom. Han vändades: "Min själ är djupt bedrövad, ända till döds. Stanna här och vaka." (Mark 14:34)

Även om de elva apostlarna inte kunde förstå, kände de utan tvivel på sig att något olycksbådande skulle hända. Jesus hade talat om att lämna dem. De visste att den Mästare som de älskade och litade på skulle bege sig iväg, men de visste inte vart. De hade hört honom säga: "Jag skall inte lämna er faderlösa ... Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er." (Joh 14:18, 26)

Jag skulle vilja göra er ungdomar uppmärksamma på den Helige Andens speciella gåva. Den Helige Anden kan trösta och hjälpa oss 24 timmar om dygnet: när vi arbetar, när vi leker, när vi vilar. År ut och år in kan vi stärkas och påverkas av den Helige Anden. Detta inflytande kan stärka oss i både glädje och sorg.

Denna Hjälpare kan vara med oss i vår strävan att förbättras. Den kan fungera som en källa till uppenbarelse som varnar oss för förestående fara, men också hjälper oss att undgå att göra misstag. Den kan förbättra våra naturliga sinnen, så att vi ser tydligare, hör bättre och kommer ihåg det vi bör komma ihåg. Den kan göra oss gladare.

Fastän vi inte kan få leva i Frälsarens närvaro under det här livet, som Simon Petrus, Jakob, Johannes, Maria, Marta och de andra gjorde, kan den Helige Andens gåva vara vår Hjälpare och vår säkra kompass. ●

Från ett tal under generalkonferensen i april 1989.

Min familj kan vara evig

"Heliga förordningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt."
("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Liahona, okt 2004, s 49)

MARGARET LIFFERTH

Kommer du ihåg berättelsen om Adam och Eva? När de hade lämnat Edens lustgård blev de föräldrar till den första familjen på jorden. Adam och Eva fick söner och döttrar och undervisade dem om evangeliet. (Se Moses 5:12.) De fick uppleva familjelivets prövningar men också dess stora glädje. (Se 2 Nephi 2:23.)

Sedan dess har var och en av oss genom vår himmelske Faders plan kommit till jorden som en del av en familj. Ingen familj är lik den andra – det kan finnas två föräldrar eller en förälder, många barn eller få barn. Ibland bor också kusiner eller mor- och farföräldrar i hemmet. Det är viktigt att familjemedlemmarna älskar varandra och gör sin del för att ha ett lyckligt hem.

Genom att du lär dig och lever efter Mina evangelieideal (se handledningen *Tro på Gud*, omslagets baksida) kan du få hjälp att göra din del för att bygga ett lyckligt hem och få en evig familj. När du väljer det rätta – genom att döpas, betala tionde, omvända dig, hålla sabatsdagen helig, hjälpa din mamma och pappa, ta sakramentet, be, läsa skrifterna och leva värdigt för att få komma till templet – så lär du dig rättfärdiga familjetraditioner.

När vi gör vår del för att bygga en evig familj genom att lära oss och leva efter Jesu Kristi evangelium, kan vi vara glada för vår himmelske Faders plan för oss.

Familjetråd

Skär av en liten gren från ett träd eller en buske och sätt den i en vas eller kopp (be en vuxen om lov och hjälp). Eller så kan du rita en bild av ett träd på ett stort pappersark. Bilderna på sidan LS4 visar hur du kan hjälpa till att stärka din familj. Klipp ut ramarna och gör ett litet hål överst på var och en. I de tomma ramarna skriver eller ritar du några egna förslag på hur du kan hjälpa och visa kärlek till din familj. Häng upp ramarna på grenen med hjälp av sytråd eller garn.

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Förslag till samlingsstunden

1. För större barn: *Många av profeterna i Mormons bok var goda exempel på hur man bedrar sina föräldrar och stärker familjen. Dela in barnen i grupper och ge varje grupp en av följande skriftställe hänvisningar och ett ord som klippts sönder i bokstäver: lydnad, 1 Nephi 3:2–8; bön, Enos 1:4–5; arbete, Mosiab 6:7; omvändelse, Mosiab 27:8–14, 32; tro, Alma 53:18–22, 56:44–48; skrifterna, Mormon 8:1–5. Låt varje grupp läsa berättelsen i skriftställe hänvisningen, sätta ihop bokstäverna rätt för att ta reda på vilken princip som det undervisas om och som ska efterlevas av föräldrar och barn, och bestämma hur de kan hedra sina föräldrar genom att efterleva principen i dag. Be varje grupp att kortfattat återge berättelsen och tillämpningen. Sjung sånger eller psalmer för att betona dessa principer.*

2. För mindre barn: *Använd bilderna i Primärs paket 4-5 (Lebis familj flyr), 4-8 (Nephi överlämnar mässingsplåtarna) och 4-16 (Nephi och den avbrutna bågen) och engagera barnen medan du återger berättelserna om hur Nephi lydde sina föräldrar. Be barnen att visa hur de kan lyda sina föräldrar medan ni sjunger sånger och psalmer. ●*

FRÅN PRESIDENT DAVID O MCKAYS LIV

En ung apostel

David, det är ett viktigt telefonsamtal till dig.

Under generalkonferensen 1906 tog David med sig sin hustru och två små söner och besökte kusiner i Salt Lake City. Mellan sessionerna satt de ner och åt lunch.

Jag har ombetts att komma till första presidentskapets kontor.

David träffade äldste George Albert Smith, en apostel, på tempelområdet. Äldste Smith tog med honom till kontoret som tillhörde presidenten för de tolv apostlarnas kворum. Medan de promenerade tänkte David på hur han hade utfört sin kallelse i Söndagsskolan i staven.

Jag undrar om jag ska kallas till kyrkans utbildningskommitté.

President Francis M Lyman bad David att sätta sig ner. Det som han sedan sade gjorde David mållös.

Jag är inte värdig att få en sådan kallelse!

Inte värdig?
Inte värdig?!
Vad har du gjort?

Inget som jag skäms över.

På vägen tillbaka till sina släktingars lägenhet såg David sin far.

Tror du i så fall på att Herren ska göra det möjligt för dig att uppfylla denna kallelse?

David och hans hustru Emma Ray gick tillsammans på konferensens eftermiddagssession. Strax innan sessionen avslutades gjordes ett särskilt tillkännagivande. Emma Ray började gråta av förvåning och glädje när Davids namn lästes upp. David O McKay inröstades som medlem av de tolv apostlarnas kvarum bara 32 år gammal.

Taget från David Lawrence McKay, My Father, David O. McKay (1989), s 38–40.

Lär känna

äldste Richard G Scott

För att lära dig mer om äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kворum, kan du para ihop bilderna med bokstäver på med ledtrådarna nedan.

- ___ 1. Äldste Scott växte upp i den här staden.
- ___ 2. Som ung man fick han inte det sommarjobb han hade sökt vid en nationalpark i Utah. Han reste ändå till Utah och erbjöd sig att utföra denna syssla i köket i två veckor. Han sade: "Om du inte är nöjd med mitt arbete så behöver du inte betala mig." I slutet av sommaren hade han blivit den näst bästa kocken.
- ___ 3. Han hade många andra intressanta jobb. Bland annat samlade han såna här medan han seglade utanför New Yorks kust.
- ___ 4. Han tycker om jazzmusik och kan spela det här instrumentet.
- ___ 5. Som ung man uppmuntrades han av sin flickvän Jeanene Watkins att gå ut som missionär. När han hade verkat i Uruguay och hon i nordvästra

- ___ 6. Han tycker om vetenskap och blev atomingenjör. Under en jobbintervju snäste intervjuaren åt honom för att han nämnde sin mission. Han försvarade sin tro och blev anställd för att han hade visat tillräckligt självförtroende för att klara det svåra arbetet – att hjälpa till med designen av detta atomdrivna fortskaffningsmedel.
- ___ 7. Han bodde i det här landet i tre år som medlem av de sjuttios kворum.
- ___ 8. När äldste Scott är ledig tycker han om att vara utomhus och titta på de här.
- ___ 9. Han tycker också om den här hobbyn.
- ___ 10. Han älskar att hjälpa dem. ●

Bearbetning av "Äldste Richard G Scott: 'Den verkliga kraften kommer från Herren'", Nordstjärnan, feb 1990, s 16–23.

Svar: 1G (Washington, DC), 2A (diska), 3C, 4E, 5I (templet i Mant i Uta), 6B, 7D (Mexico), 8H, 9J, 10E (ungdomar och barn).

Lonah Fisher och Asenaca Lesuma

FRÅN TAVEUNI I FIJI

MARGARET SNIDER

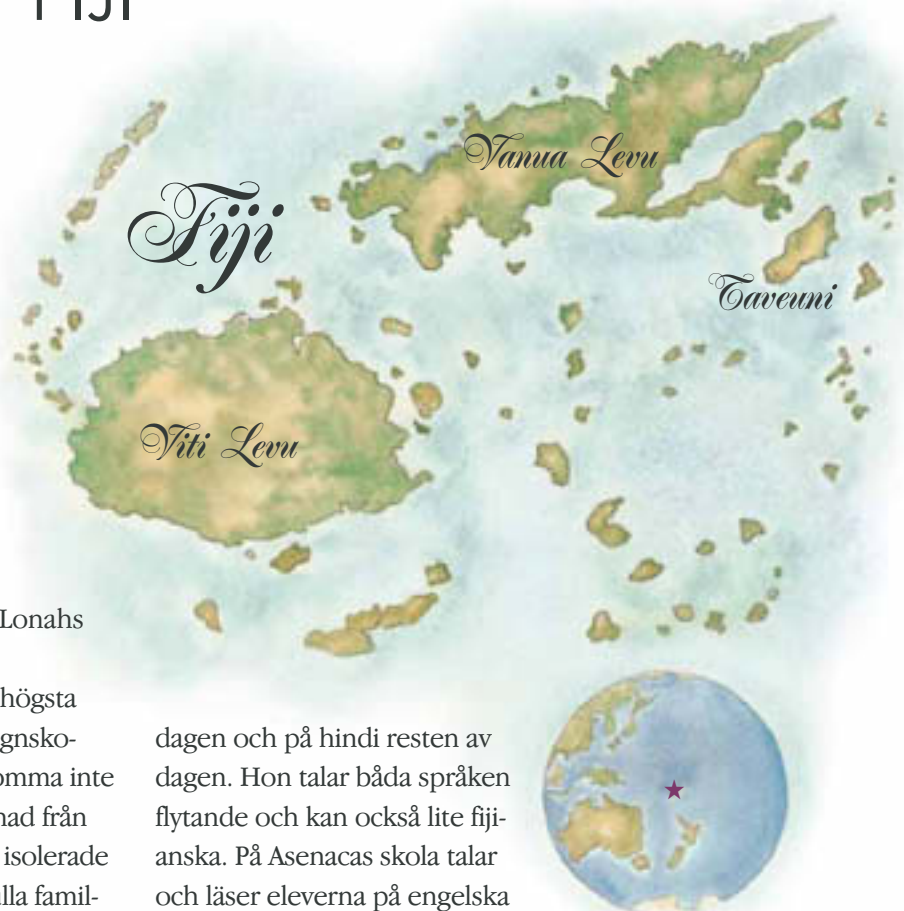
Lonah Fisher, 9 år, och Asenaca Lesuma, 10 år, bor på en ö mitt ute på Stilla havet. Fastän Taveuni är den tredje största ön bland mer än 300 öar i Fiji, så kan man köra från den ena änden till den andra på mindre än en halv dag. Mango, papaya, bananer, ananas och kokosnötter växer här och primärbarnen sjunger "Popcorn poppade på mangokvist" – Lonahs favoritsång.

Tågimocia-blomman växer på toppen av det högsta berget på Taveuni, nära en sjö, vattenfall och regnskogen. Det sägs att denna sällsynta och vackra blomma inte växer någon annanstans i världen. Men till skillnad från tagimocia-blomman är inte Lonah och Asenaca isolerade när de växer i evangeliet. De har båda kärleksfulla familjer och tillhör Somosomo gren på Taveuni. De bor nära varandra – men i olika byar – och de går till olika skolor.

Lonah går till Taveuni Central Indian School (en indisk skola) där hon undervisas på engelska halva

dagen och på hindi resten av dagen. Hon talar båda språken flytande och kan också lite fijianska. På Asenacas skola talar och läser eleverna på engelska på förmiddagarna. På eftermiddagarna talar de fijianska medan de får lära sig om Fiji och dess historia.

Efter skolan hjälper Lonah sin mamma att diska och ta

Lonah Fisher (ovan, till vänster och till höger) och Asenaca Lesuma (nedan, till vänster och till höger) bor i olika byar och går till olika skolor. Men de går till samma gren på ön Taveuni, den tredje största av mer än 300 öar i Fiji. De älskar båda sin familj och evangeliet.

hand om sina bröder Alfred, 7 år, och Joshua, 3 år. "Det är inte lätt!" säger hon. Hennes bröder är mycket aktiva. Alfred tycker om fotboll så det spelar de ofta. Lonah spelar också korgboll (ett bollspel som liknar basket) och tycker om att leka med dockor med sina kusiner. Hon älskar sin hund Buzo. "Han följer efter oss vart vi än går, till och med till kyrkan", säger hon.

När Asenaca kommer hem från skolan tvättar hon sin skoluniform och hänger upp den på tork. De

Asenaca (längst till höger med sin far) och Lonah (till höger) har mycket gemensamt. De tycker båda om att dansa, spela korgboll, hjälpa sin mamma och att gå till Primär, sakramentsmötet och andra aktiviteter i Somosomo gren.

hade vattenbrist nyligen på grund av för lite regn och man kunde bara öppna vattenkranarna vid vissa tider på dagen. De var tvungna att hämta vatten och lagra det i en tunna, och alla i familjen fick planera i förväg

för att vara säkra på att det skulle finnas tillräckligt med vatten när de behövde det.

Liksom Lonah hjälper Asenaca sin mamma hemma och tar hand om sina bröder, Meli, 9 år, och Joseva, 3 år, och sin syster Meresiana, 6 år. Tre kusiner bor också hos dem: Irene, 17 år, Katarina, 13 år, och Sera, 8 år. Asenaca tycker om att leka med dem när hon är färdig med sina sysslor.

De springer ikapp och kastar boll, spelar korgboll och leker en lek som liknar tafatt.

Både Lonah och Asenaca tycker om att dansa. Deras gren övade in squaredanser för en uppvisning under en aktivitet och

deltagarna hade på sig kläder som hade sytts för evenemanget. Efteråt kunde kläderna användas som söndagsklänningar.

Lonah älskar evangeliet och vet att det är detsamma över hela världen. Hennes farfar har varit sjuk och bor i Australien medan han får behandling. När Lonah besöker honom går hon till Primär där. Hon säger att det är annorlunda i Australien eftersom de har många olika klassrum och klasser som är indelade efter ålder. I Somosomo gren har de bara en primärklass. Men undervisningen är densamma.

Också Asenaca älskar evangeliet och planerar att gå ut som missionär. För att förbereda sig ber hon, går till kyrkan och läser skrifterna. Hon ser fram emot att besöka templet när hon är äldre, fastän det tar 20 timmar med färja att åka dit. Och en dag hoppas hon att hon ska få gifta sig där och se sina framtida barn växa upp och bli starka i evangeliet, på samma sätt som hon och Lonah. ●

Margaret Snider är medlem i Hagan Parks församling, Cordova stav, Sacramento, Kalifornien.

Han dog, och ger oss liv igen

Uttrycksfullt ♩ = 84-92

Han dog, och ger oss liv i - gen, _____ Guds Lamm, vår Fräl - sa - re och

Vän. _____ Av nåd han val - de smär - tans stig, _____ på

Gol - ga - ta han dog för mig. På pås - ken han upp - stod ur sin grav, _____ vår

Her - re och vår Kung. — Han kär - lek u - tan gräns oss gav. _____ Nu tack och

pris till ho - nom sjung. _____ Av gläd - je sjung! Ja, sjung, sjung, sjung.

långsammare

Text: Thelma McKinnon Anderson, 1913-97. © 1976 IRI

Musik: Charlene Anderson Newell, f 1938. © 1976 IRI

Denna sång får användas för tillfällig, icke-kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Johannes 15:13
L&F 20:23; 76:41

Rosenträdgården

*"Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven."
(*Familjen: Ett tillkännagivande för världen*", Liahona, okt 2004, s 49)*

PAT WAYNE

Baserat på en upplevelse i författarens liv

Mike", ropade pappa. "Det är dags att gå till skolan." Mike gick långsamt nerför trappan där pappa stod och väntade på honom.

"Måste jag gå?" frågade Mike. "Kan jag inte få vänta till i morgon?"

Pappa skakade på huvudet. "Du kan inte skjuta på det längre. Jag förstår hur du känner dig, men du måste komma ifatt."

"Fröken Peters har skickat med en del av mina läxor hem", sade Mike.

Pappa suckade och gav Mike en tröja. "I dag ska jag åka till jobbet – och du ska gå till skolan."

Mike kände att han fick tårar i ögonen. Inte skulle han väl börja gråta igen? "Det är så svårt utan mamma."

Pappa satte sig på knä och kramade Mike. "Jag vet." Mike kunde se hur ledsen pappa var.

När Mike gick ut genom dörren tittade han på mammas vackra rosenträdgård. Men den var inte vacker längre. Det hade börjat växa ogräs överallt. Han suckade. Skulle inte något bli som förut igen?

I skolan var det likadant som alltid – högljudda barn som sprang och pratade. Mike släpade sig bort till teorernas klassrum.

Sam, som var hans bästis, vinkade. Mike försökte le, men det gick inte. Han tog djupa andetag och försökte att inte börja gråta.

Fröken Peters lektion började. Mike hörde hur hon pratade, men han tittade ut genom fönstret. Det var

soligt ute. "Hur kan världen se så ljus ut när mamma har dött?" undrade han. En tår rann nerför näsan.

"Titta, Mike gråter!" ropade Bill som satt på andra sidan gången.

Utan att tänka sig för sprang Mike ut genom dörren och ner genom korridoren. Han skulle aldrig komma tillbaka till skolan igen! Han knuffade upp de stora ytterdörrarna och sprang de fem kvarteren hem. Det var kallt utan tröja.

Han gick till sitt rum och hämtade en jacka och satte sig sedan på sin gunga i trädgården bakom huset. Han gungade fram och tillbaka medan han stirrade ner i marken.

Han tänkte att han kanske kunde gå hem till mormor, men hon var också ledsen nu. Hon brukade skratta

ILLUSTRATION SCOTT GREER

"Kärleksfulla relationer kommer att fortsätta bakom dödens portar ... Familjebanden består tack vare beseglingar i templet."

Se äldste Russel M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, "Dödens portar", Nordstjärnan, jul 1992, s 69.

mycket och gå och bowla och baka kakor. Han undrade om hon också hade börjat arbeta igen.

Mike gungade ännu högre. Han tänkte att han kanske skulle ramla ner och dö. Då kunde han komma till himlen och träffa mamma.

Det lät som om vinden i träden talade till honom – ”Då skulle inte pappa och mormor ha dig hos sig. Skulle du vilja att pappa försvann?”

Han stannade gungan genom att kana med fötterna på marken. Vem hade sagt det där? Var det mamma som sade något från himlen? Han tittade sig omkring, men hörde bara ljudet av löven som rasslade i vinden.

Mike tittade upp mot den lilla fläcken av blå himmel som syntes genom träden. ”Jag saknar min mamma! Snälla himmelske Fader, hjälp mig!” Han började gråta igen.

Plötsligt fick han lust att gå till sin mammas rosenträdgård. Han stod och tittade på de stackars rosenbuskarna som inte hade fått något vatten och som var omgivna av ogräs. Mamma skulle verkligen inte ha tyckt om det! Han gick ner på knä och började rycka upp ogräs. Sedan tog han vattenslangen och vattnade buskarna. Snart skulle det vara vår och rosorna skulle blomma i rött och gult och rosa. Han undrade om mamma kunde se dem från himlen. På något sätt kände han sig närmare henne när han arbetade i hennes trädgård.

Pappas bil kom ilande uppför infarten. Han hoppade ut, sprang fram till Mike och kramade om honom. ”De ringde mig från skolan.”

”Jag ska gå tillbaka i morgon”, lovade Mike. ”Pappa, titta på rosenbuskarna.”

”Mamma skulle vara stolt”, sade pappa. ”Jag går och byter kläder så kan vi arbeta tillsammans.”

När Mike rensade ogräs bredvid pappa tänkte han på rosorna som skulle blomma. Han kunde nästan känna hur de luktade. När de blommade skulle han plocka några och ge till mormor, bestämde han.

Mike tittade upp och såg Sam och Bill. De båda pojkarna tittade på ogräset.

”Kan vi hjälpa till?” frågade Sam.

Mike nickade.

Ett leende började långsamt smyga sig fram i hans ansikte. ●

Tempelbilder

Varje nummer av *Lilla stjärnan* 2003 innehöll tempelbilder. Sedan dess har fler tempel invigts. Nio av dessa tempel finns på den här sidan. När ytterligare nio tempel har

invigts kommer en till sida med tempelbilder i tidningen. Ta bort den här sidan från tidningen, klistra fast den på tjockt papper och klipp ut bilderna. Lägg dessa bilder till din samling av bilder som du redan fått från tidningen som påminnelse om templets betydelse.

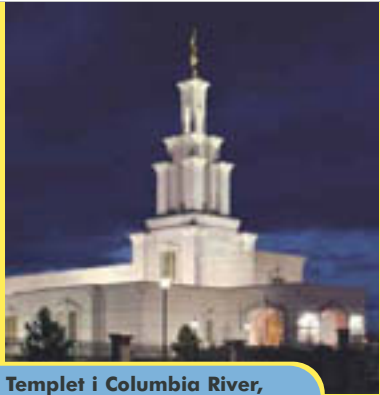

FOTO PATRICK NEAL KIMBALL

Templet i Columbia River, Washington

Invigt 18 november 2001
av president Gordon B Hinckley

FOTO WELDEN C ANDERSEN

Templet i Snowflake, Arizona

Invigt 3 mars 2002
av president Gordon B Hinckley

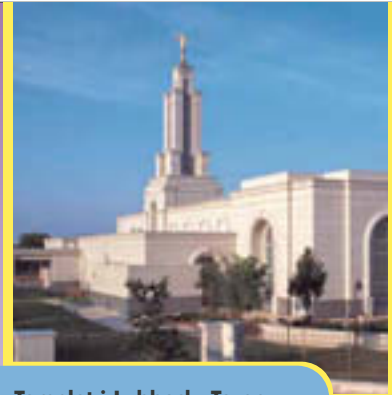

FOTO WELDEN C ANDERSEN

Templet i Lubbock, Texas

Invigt 21 april 2002
av president Gordon B Hinckley

FOTO ANDRÉS ESTRADA ESCUDERO

Templet i Monterrey, Mexico

Invigt 28 april 2002
av president Gordon B Hinckley

Templet i Campinas, Brasilien

Invigt 17 maj 2002
av president Gordon B Hinckley

FOTO JASON SWENSEN, MED TILLSTÄND AV CHURCH NEWS

Templet i Asunción, Paraguay

Invigt 19 maj 2002
av president Gordon B Hinckley

FOTO JOHN LUKE

Templet i Nauvoo, Illinois

Invigt 27 juni 2002
av president Gordon B Hinckley

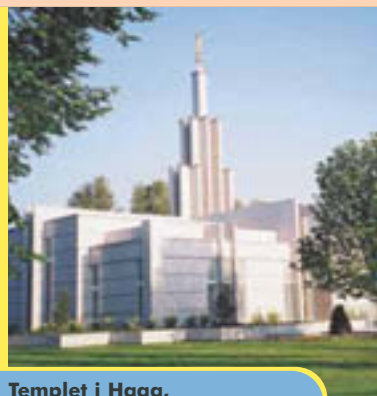

FOTO O JAY CALL, MED TILLSTÄND AV CHURCH NEWS

Templet i Haag, Nederländerna

Invigt 8 september 2002
av president Gordon B Hinckley

Templet i Brisbane, Australien

Invigt 15 juni 2003
av president Gordon B Hinckley

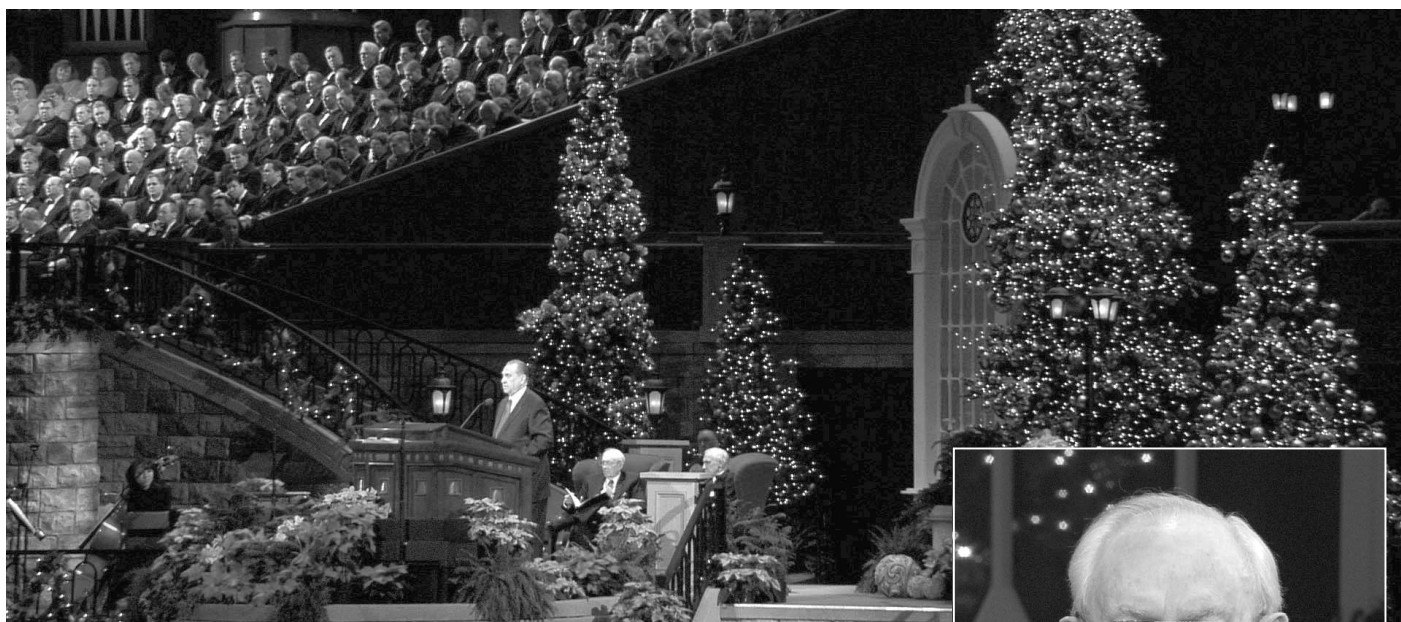
Se människan, av Simon Dewey

"Jesus kom då ut, klädd i törnekronan ... Pilatus sade till dem: 'Se människan!' När överstepräster och deras tjänare fick se honom, skrek de: 'Korsfäst! Korsfäst!' Pilatus sade då till dem: 'Ta ni och korsfäst honom! Jag finner honom inte skyldig.'" (Joh 19:5-6)

Vår uppståndne Frälsare visade sig för människor på västra halvklotet. "De sågo en människa nedstiga från himmelen, och han var klädd i en vit skrud, och han kom ned och stod mitt ibland dem ... Och det begav sig, att han utträckte sin hand och talade till folket och sade: 'Se, jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade, att han skulle komma till världen.'"
(3 Nephi 11:8–10) Se president Gordon B Hinckley, "Symbolen för vår tro", s 2.

Kyrkonytt

President Gordon B Hinckley (till höger) och president Thomas S Monson (ovan) talar till åhörare från hela världen under första presidentskapets julandakt.

Första presidentskapet uppmanar till att följa Kristi exempel

Under första presidentskapets årliga julandakt i december 2004 undervisade och vittnade medlemmarna i första presidentskapet om Frälsarens betydelse och uppmanade kyrkans medlemmar att göra Herrens liv till deras exempel.

”Vi tackar Gud för att han gav oss sin underbara Son, den enda fullkomliga människa som någonsin vandrat på jorden”, sade president Gordon B Hinckley. ”Ingen är större än han. Ingen kan jämföras med honom. Han är vårt största föredöme, vår vördade lärare och framför allt vår Återlösare.”

Kyrkans medlemmar följde den årliga andakten via satellit, Internet, teve och radio, då första presidentskapet, Tabernakelkören och Orchestra at Temple Square satte Frälsaren i centrum.

”Vårt konferenscenter här i Salt Lake City är fyllt till brädden, och vår bild, när vi talar, skickas ... över hela världen – till vinterland och sommarland”, sade president Hinckley. ”Vi samlas som en stor familj för att sjunga och tala om julens glädje.”

Han lever

President Hinckley talade om Frälsarens jordeliv från dess början till

dess slut, från födelsen till försoningen. ”Låt oss mitt under vårt julfirande med sång och berättelser, med gåvor och jordiska traditioner, tänka på det viktigare budskapet om att Jesus Kristus, Faderns förstfödde, kom till världen för att ‘världen skulle bli frälst genom honom’. (Joh 3:17)

Låt oss alltid minnas att genom hans gränslösa försoning kommer frälsning till alla, liksom möjligheten till upphöjelse för dem som vandrar i lydnad mot hans bud.”

President Hinckley vittnade också om Frälsarens fortsatta verksamhet efter sin död och under kommande år: ”Han har kommit igen för att

inleda en ny tidshushållning. Och han ska komma igen bland molnen med stor härlighet för att inleda tusenårsriket och regera som konungarnas Konung och herrarnas Herre.”

Kyrkans president hedrade också profeten Joseph Smith som föddes för 199 år sedan. President Hinckley vittnade, liksom denna tidshushållnings första profet, om Frälsaren och sade: ”Han lever, den mäktige, den storslagne, den underbare Herren Immanuel. Han lever, evig Son till den evige och levande Fadern. Han lever, den store Skaparen, Gamla testamentets Gud, Nya testamentets Frälsare, det Underbara Ljuset i en mörk och orolig värld. Han lever för att välsigna oss, undervisa oss, hela oss, röra vid vårt nedtyngda hjärta, för att ge hopp till våra innersta drömmar, för att ge vår själ odödlighet.”

I hans fotspår

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, sade att ”för att fånga julens sanna anda behöver vi Kristi anda”.

Han vittnade: ”Med barnets födelse i Betlehem framkom en stor gåva, en kraft starkare än vapen, en rikedom som varar längre än världsliga mynt ... Han föddes i ett stall, lades i en krubba, kom ner från himlen för att leva på jorden som en dödlig människa och för att upprätta Guds rike. Hans underbara evangelium förändrade världens sätt att tänka.

Vid denna välsignade tid på året får också vi, när vi följer i Frälsarens spår, möjlighet att välsigna andra.”

President Monson sade: ”Vi får inget bättre tillfälle än nu ... att återminnas de principer som Jesus Kristus lärde.”

Guds redskap

President James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, återgav berättelsen om en man som inte hade några pengar att köpa en

julklapp för till sin far under den stora depressionen, så han gav fadern en dagbok i vilken han hade skrivit ner en god gärning som han hade gjort varje dag det året.

”Det är oss vår himmelske Fader använder sig av för att utföra kristuslika gärningar för alla sina barn. Vi måste säga liksom Kristus sade under det stora rådet i himlen: ‘Här är jag, sänd mig.’ (Abraham 3:27) ‘Fader, ske din vilja, och äran vare din i all evighet.’ (Moses 4:2)” ■

President Hinckley talar till medlemmar och missionärer i sydöstra USA

Nästan 12 000 av kyrkans medlemmar i staterna South Carolina och Georgia samlades för att lyssna till president Gordon B Hinckley, äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum och äldste D Todd Christofferson i de sjuttios presidentskap, antingen på plats eller via en satellitutsändning till 11 stavar under en regionkonferens den 20–21 november.

President Hinckley talade om rättfärdighetens pelare och använde som exempel de pelare som håller upp taket på Tabernaklet i Salt Lake City, vilket för närvarande renoveras. President Hinckley talade under mötet för prästadömsledare, det allmänna mötet och under ett möte för missionärer.

Äldste Ballard talade om missionsarbete och tog upp Predika mitt evan-

gelium, det nya missionärsprogrammet. Han uppmanade medlemmarna att ha önskan, styrkan och modet att berätta om det som de vet är sant.

President Gordon B Hinckley och äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum anländer till stavscentret för en regionkonferens i staten South Carolina.

FOTO GREG HILL/MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

Äldste Christofferson talade till de församlade om behovet av att ge näring åt nya medlemmar i kyrkan genom att bli vän med dem, ge dem ett ansvar och ge dem näring genom evangeliets lärdomar.

Andra som bar sitt vittnesbörd under mötena var syster Barbara Ballard, syster Kathy Christofferson, äldste W Blake Sonne, områdesauktoritetssjuttio i området Nordamerika Sydöst, och äldste Sonnes hustru Kay.

Konferensen hölls i West Columbia stav i South Carolina. Via satellit deltog Charlestons, Columbia, Florence, Greenville och Greenville östra stav i South Carolina och Albany, Augusta, Columbus, Douglas, Macons och Savannah stav i Georgia.

Missionärer från South Carolinamissionen Columbia deltog i missionärsmötet, som också sågs via satellit av missionärerna i Georgiamissionen Macon.

Medlemmarna fyllde West Columbia stavscenter kort efter det att dörarna öppnades, mer än tre timmar innan det allmänna mötet skulle börja.

”Det var det underbaraste jag har varit med om i hela mitt liv”, sade 17-åriga Amanda Geddings från Newberry gren i West Columbia stav, efter mötet. ”Jag har aldrig förut känt Anden så starkt, och jag är så tacksam för att jag kan vara medlem i den här kyrkan.”

Regionkonferensen var president Hinckleys tredje besök till South

Carolina. Hans tidigare besök gjordes i samband med invigningen av templet i Columbia 1999 och en konferens under vilken han verkade

som rådgivare åt president Spencer W Kimball (1895–1985). ■

Omarbetning av artikel i

Church News, 27 nov 2004.

Äldste Nelson besöker sex länder under 15-dagarstur i Afrika

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum och äldste Merrill J Bateman i de sjuttios presidentskap presiderade med hjälp av medlemmar i två områdespresidentskap över stavs- och distriktskonferenser, undervisade missionspresidenter under två seminarier och talade till medlemmar och missionärer i Etiopien, Nigeria, Ghana, Sydafrika, Mozambique och Zimbabwe under

en 15-dagarstur i Afrika mellan den 8 och 23 november.

”Det är något med skönheten hos dessa afrikaner som inte lämnar en när man lämnar landet”, sade äldste Nelson. ”Det är verkligen ett privilegium att få tjäna dem.”

I Addis Abeba, Etiopiens huvudstad, invigde äldste Nelson landet för evangeliets predikande. Samma eftermiddag talade han till omkring

Medlemmar samlas utanför Harare International Center i Zimbabwe efter en stavs-konferens där äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum presiderade.

FOTO GREG HILL/MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

200 etiopiska medlemmar och deras vänner.

I Lagos i Nigeria presiderade äldste Nelson över Port Harcourts stavs-konferens, en av 22 stavar i Nigeria, medan äldste Bateman reste till Ghana där han presiderade över Swedru distriktskonferens.

Äldste Nelson, som senare följde efter äldste Bateman till Ghana, talade till omkring 1 600 medlemmar i Christiansborgs stavscenter i Accra, intill templet, den 16 november.

I Johannesburg i Sydafrika deltog äldste Nelson och äldste Bateman i ett seminarium för missionspresidenter. Senare reste äldste Bateman till Maputo i Mozambique där han presiderade över en distriktskonferens.

Äldste Nelson reste till Harare i Zimbabwe där han presiderade över Harare stavskonferens. Han fick också se hur kyrkans välfärdsprogram fungerar där. I stället för de typiska trädgårdsanläggningarna är kyrkans möteshus i Zimbabwe omgivna av grönsaksland där medlemmarna odlar och skördar sin egen mat.

"Det är så härligt att se välfärdsprogrammet i verksamhet", sade äldste Nelson, "ingen går hungrig och ingen behöver få understöd. De arbetar för det de får."

Äldste Nelson talade om sin kärlek till det afrikanska folket. "Kyrkan betyder mycket för människorna", sade han. "Den ger ljus och hopp i en värld som har ett trängande behov

av det. De afrikanska medlemmarna", fortsatte han, "förstår evangeliet mycket väl." ■

Bearbetning av artikel i Church News, 4 december 2004.

Fira!

LaRene Porter Gaunt,
kyrkans tidningar

Med musik, dans och dramatiseringar firar sista dagars beliga tempelinviigningar, historiska minnesstunder och glädjen i evangeliet.

Orangt! Gult! Grönt! Rött! Ett virrvarr av färger fyllde utomhusarenan i Ghana den 10 januari 2004 då 2 000 ungdomar i traditionella afrikanska dräkter gjorde en beundransvärd uppvisning i dans

dagen före invigningen av templet i Accra. Dessa ungdomar använde sig av enkla instrument liknande dem som deras förfäder använt och framförde musik och dans som baserats på västafrikanska folksagor. Detta evenemang i Ghana var det första av fem som hölls över hela världen under 2004 för att fira invigningar eller återinvigningar av olika tempel.

Efterföljande månad utstrålade medlemmarna i Anchorage i Alaska samma glada anda då de firade återinvigningen av sitt tempel. Iklädda dräkter som påminde om det förflutna framförde 600 medlemmar en originalmusikal för att hedra Alaskas kulturarv.

Det största av evenemangen under 2004 ägde rum den 21 februari, före återinvigningen av templet i São Paulo i Brasilien, då 8 000 medlemmar och

FOTO SAMIR BAPTISTA

Medlemmar uppträdde i Brasiliens Pacaembú Stadium innan templet i São Paulo återinvigdes 2004.

Medlemmar i Alaska uppträder före invigningen av templet i Anchorage.

1 200 missionärer sjöng och dansade i hällregn inför 60 000 åskådare i Pacaembú Stadium. Tusentals fler i São Paulo såg evenemanget via satellit. Efter det att de nästan 70 000 deltagarna framfört en rungande version av Brasiliens nationalsång, var känslorna och anden på topp medan en enorm brasiliansk flagga böljade över arenan.

Den 22 maj i Danmark inleddes föreställningen *En bro av tro* med ett kraftfullt solo, "Come light, come truth", inför 4 000 åskådare kvällen före invigningen av templet i Köpenhamn. Medlemmar från Danmark, Sverige och Island, iklädda medeltidsdräkter, sjöng medeltida sånger som om det var en vädjan från dem som levde under den tiden. Föreställningen skildrade hur det återställda evangeliet och tempelbyggnaden blev den "bro av tro" som ledde dem till ljus och sanning.

Bara tre veckor senare i Radio City Music Hall i New York återspeglade tusentals ungdomar den etniska mångfalden i Manhattan och med stor energi sjöng, dansade och framförde de ett flertal nummer från olika Broadwayföreställningar. Evenemanget ägde rum den 12 juni 2004, kvällen före invigningen av templet i Manhattan. En publik på 5 300 personer fick under två timmar njuta av de färgglada dräkterna, de sprudlande dansnumren och de välkända sångerna.

I en glad anda

Dessa framföranden har sina rötter i kyrkans pionjärhistoria och ger en bild av hur pionjärerna med stor entusiasm dansade och klappade händerna så att kjolarna böljade i slutet av dagen.

En pionjär skrev följande om en sådan kväll: "En eld brukade spraka och femtio par, gamla och unga, deltog med största glädje ... och dansade till de muntra tonerna av en ensam fiol."¹

Det kanske första exemplet på en önskan att kyrkans evenemang skulle firas med pompa och ståt var när profeten Joseph Smith välkomnade bildandet av Nauvoos mässingsorkester. Orkestern, som bildades 1842 för att ackompanjera Nauvoolegiens offentliga exerciser, blev känd som Pitt's Brass Band, efter ledaren William Pitt. Orkestern spelade vid sociala tillställningar, konserter, ång-

båtsutflykter, då inflytelserika personer anlände och vid patriotiska evenemang. Den energiska musiken som skapades av pipor, fioler, trummor och blåsinstrument fyllde allas hjärtan, antingen med taktfast glädje eller med starka känslor, beroende på tillfället.

När musikerna senare hade bosatt sig i Saltsjödalen, fanns Pitt's Brass Band bland dem som välkomnade reströtta vagnkompanier vid deras ankomst till dalen. När tempelplatsen i Salt Lake City invigdes 1853 och när hörnstenen lades den 6 april samma år, stod två mässingsorkestrar för musiken.

År 1847 sammanfattade en medlem behållningen av dessa glada evenemang med följande ord: "Jag tycker om dessa tillställningar. De ger mig privilegiet att lägga allt annat åt sidan ... min kropp får motion och mitt sinne får ro. Vad är det bra för? För att man ska bli stärkt och förnyad, uppiggad och upplivad, så att sinnet inte tröttnas ut."²

Det mest "dansanta" samfundet

Större historiska åminnelse dagar, som kyrkans 50-, 100- och 150-årsjubileer, hjälper medlemmarna att utforska sitt förflutna och fira sitt arv. Den mest långlivade traditionen med åminnelse dagar i kyrkan har att göra med Pionjärdagen, som firas till åminnelse av den dag då det första pionjärkompaniet anlände till Saltsjödalen – den 24 juli 1847. Denna

Barn i Ghana uppträder före invigningen av templet i Accra.

årsdag har firats av kyrkans medlemmar alltsedan dess. Under 50-årsjubileet 1897 firade man i sex dagar. I dag firas Pionjärdagen över hela världen med skådespel, parader, musik och dans.

Höjdpunkten av festivalerna under 1900-talet måste ha varit de stora dansfestivaler som hölls i Salt Lake City mellan 1922 och 1975. Dessa festivaler, som hölls i juni månad i samband med Gemensamma utbildningsföreningens (GUF:s) konferens, bestod av kyrkans allra bästa produktioner med dans, drama och musik. År 1959 då 8 000 personer deltog i en dansfestival, kallade en reporter kyrkan för "det mest dansanta samfundet"³.

Men ännu större festivaler följde. År 1985 till exempel, 10 år efter det att president Spencer W Kimball (1895–1985) tillkännagett att festivaler skulle anordnas regionalt, uppträdde 13 000 medlemmar i en regional dansfestival i södra Kalifornien inför 100 000 åskådare.

En fantastisk generation

Nu har första presidentskapet, under ledning av president Gordon B Hinckley, uppmanat till att vi på nytt

Ungdomar från stavarna som omger det nya templet i Manhattan i New York dansar på scenen i Radio City Music Hall.

anordnar sådana galaevenemang. Ett brev daterat den 19 februari 2004 informerade kyrkans lokala ledare om att de och medlemmarna som de presiderar över "kan ... inbjudas att delta i evenemang som hålls i samband med särskilda händelser, till exempel tempelinvingningar och historiska minnesevenemang". I brevet uppmanades lokala ledare också att anordna evenemang för en eller flera stavar. Det står att dessa aktiviteter med "musik, dans, drama, tal, sport [och] visuell konst" stärker "enigheten och ge[r] tillfällen till att knyta vänskapsband, särskilt bland ungdomarna".

Äldste F Melvin Hammond i de sjuttios kворum, rådgivande till divisionen för musik och konst inom Prästadömsavdelningen, upprepar denna viktiga aspekt av aktiviteterna: "President Gordon B Hinckley har uppmanat oss att se till att varje medlem har en vän. Våra ungdomar i dag har ett särskilt behov av goda vänner som är aktiva i kyrkan. När ungdomar arbetar och uppträder till-

sammans med andra som delar deras värderingar, inser de att de inte är ensamma. De ser hur lyckliga kompisarna är när de lever efter evangeliet, och då stärks deras egen önskan och beslutsamhet att göra detsamma."

Många av kyrkans ledare i dag kommer ihåg vilken inverkan dessa kulturella aktiviteter hade på deras liv. Äldste Hammond minns: "Trots att jag inte var duktig på att dansa, uttryckte jag på detta sätt min kärlek till evangeliet tillsammans med 3 000 andra medlemmar i kyrkan. Jag kände att jag var en del av något mycket större än jag själv. Det var en viktig händelse under min ungdomstid."

David Warner, chef för kyrkans avdelning för musik och konst, säger: "När vi har fått höra om olika kulturella evenemang i kyrkan har vi lagt märke till att lyckade insatser alltid stärker deltagarna. Ungdomarna stärks när de har roligt tillsammans, organiserar sin tid, utvecklar sina talanger och gör uppoffringar för att tjäna andra. Det de lär sig under

tiden förbereder dem för framtida roller som missionärer, föräldrar och ledare i kyrkan. Det kanske allra viktigaste är att när ungdomarna söker Herrens ande för att upplyfta och inspirera andra så får de känna Andens inflytande starkare i sitt eget liv.”

Pris och tacksägelse

Sådana välsignelser kan både unga och gamla få. ”Dessa storslagna aktiviteter ger mycket personliga upplevelser vari hjärtan berörs och vittnesbörd stärks”, säger broder Warner. ”När kyrkans medlemmar höjer sina röster i sång eller ser ungdomarna dansa så minns de Herrens hand i sitt liv och sina förfäders liv. De känner tacksamhet för sitt rika kulturarv och gläds åt att vara medlem i kyrkan. När de gör detta låter de sitt ljus lysa för vänner och grannar och frambär en kraftfull inbjudan att komma och åtnjuta det återställda evangeliets välsignelser.”

Medan man fortsätter att uppföra tempel runtom i världen och speciella historiska åminnelse dagar firas, fortsätter detta ljus att lysa. Liksom förr förs det fram av trofasta medlemmar i kyrkan som följer budet i Läran och förbunden 136:28 att ”prisa Herren med sång, musik, dans och med böner, pris och tacksägelse”. ■

SLUTNOTER

1. Edward W Tullidge, *History of Salt Lake City* (1886).
2. A M Merrill, ”Dancing”, *Improvement Era*, okt 1908, s 950.
3. ”Dancingest Denomination”, *Time*, 22 jun 1959, s 47.

Vi efterlyser medlemsupplevelser

Att bli medlem i kyrkan innebär både välsignelser och utmaningar. Hade du en upplevelse när du var ny medlem som kan hjälpa andra då de blir medlemmar? Vilka svårigheter fick du? Hur övervann du motgångarna? Vilka hjälpte dig och vad gjorde de för att hjälpa till? Hur har du som ledare i kyrkan eller grensmedlem hjälpt nya medlemmar att stärka sitt vittnesbörd

och bli en del av församlings- eller grensfamiljen?

Skicka berättelser och upplevelser till New Member Experiences, Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller skicka e-post till cur-liahona-imag@ldschurch.org. Ta med ditt fullständiga namn, din hemadress samt församling och stav (eller gren och distrikt). ■

Vi efterlyser manuskript

Kyrkan efterlyser manuskript som består av minst en akt för teaterpjäser och musikalerna som passar att användas i församlingar/grenar eller stavar/distrikt. Alla språk är välkomna. De bör undervisa om evangeliets principer på ett upplyftande sätt och vara doktrinärt korrekta. Dessa evangelieinriktade teater- eller musikverk kommer att vidarebefordras till kyrkans enheter och vi ber därför författarna att ge kyrkan alla rättigheter för obegränsad användning av manuskriptet.

Bidrag tas emot när som helst men det görs en årlig granskning av bidragen den 1 april. Följande ska skickas med:

1. Två exemplar av bidraget och tillhörande notblad på papper med storleken 22x28 cm.

2. Ett uttalande undertecknat av alla som bidragit till manuskriptet som säger: ”Bidraget med titeln _____, är mitt originalverk, ägs av mig och följer bidragsreglerna.”

3. Ett följebrev med styckets titel, författarens namn, adress, telefonnummer och e-postadress, det centrala temat, resumé och rollbesättningskrav.

Sänd bidrag till: Church Theatrical Script Submission, 50 East North Temple Street, Room 2082, Salt Lake City, Utah, 84150-6070, USA. Ring 001-801-240-6492 för mer information. ■

Fler förslag till samlingsstunden, april 2005

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans

med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Min familj kan vara evig" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Inbjud en familj bestående av en pappa, en mamma och en baby till Primär. Be pappan att vara beredd att kort undervisa barnen om förutttillvaron och vår himmelske Faders plan att vi ska komma till en familj. Be mamman förklara vad föräldrar gör för en baby och vad babyen behöver lära sig för att kunna återvända till vår himmelske Fader. Lek följande lek för att visa att alla i familjen kan undervisa babyen. Kopiera bild 1-7 i Primärs paket (eller en annan bild av en familj) och klipp den i sex pusselbitar. På baksidan av varje bit skriver du ett av följande namn: Farfar/Morfar, Farmor/Mormor, Pappa, Mamma, Bror, Syster. Låt pusselbitarna gå från barn till barn medan pianisten spelar "musikledtrådar" för att barnen ska få veta vad en baby måste lära sig (spela till exempel sånger eller psalmer om dopet, att

följa profeten, lydnad och så vidare). När musiken stoppas ber du barnen säga vilken sång det är och vilken princip den undervisar om. Be varje barn som har en pusselbit att berätta vad familjemedlemmen på pusselbiten kan göra för att undervisa babyen eller barnets egen familj om den principen. Låt ett barn lägga sin pusselbit på rätt ställe efter varje sång. Börja med "Farfar/Morfar". Fortsätt tills hela pusslet är lagt.

2. Vi kan lära oss att leva efter evangeliet hemma. Dela upp rummet i fyra stationer som ska representera fyra rum i hemmet – vardagsrum, kök, sovrum och familjerum. Barnen ska förflytta sig från station till station och ha en kort aktivitet. I "vardagsrummet" leder du barnen i en skriftställejakt (se vem som vördnadsfullt kan hitta varje hänvisning först) för att leta efter evangelietraditioner i hemmet. Ta med följande skriftställen: L&F 19:38 (be), L&F 1:37 (läsa skrifterna), Johannes 14:15 (hålla buden), 2 Mo-seboken 20:12 (hedra föräldrarna), L&F 119 (betala tionde) och L&F 59:9 (gå på mötena). Påpeka att detta också är en del av kraven i *Tro på Gud*.

I "köket" låter du barnen göra en enkel "påsdocka". (Se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 164.) Visa bilder av olika sorters mat och substanser (som alkohol, tobak och så vidare). Låt barnen öppna dockans mun om maten eller substansen som

visas är bra för dem och stänga dockans mun om den inte är det. Uppmana barnen att använda sina dockor under en hemafton.

I "sovrummet" berättar du för barnen hur man ber genom att använda Herrens bön. (Se Matt 6:9–13.) Hjälp barnen att göra urklippsbilder av solen och månen som de kan ta hem och påminnas om att de ska be morgon och kväll.

I "familjerummet" lär du de äldre barnen hur man leder en psalm. (Se handledningen *Tro på Gud*, s 10.) Lär de andra barnen en berättelse ur skrifterna, en sång eller en fingerlek som de kan visa på familjens hemafton.

3. Undervisa barnen om templet i Kirtland med hjälp av Evangeliet i bild, bild 500 (Templet i Kirtland). Undervisa om när Elia kom till templet i Kirtland och återställde beseglingsmakten med hjälp av Evangeliet i Bild, bild 417 (Elia återger makten att besegla familjer för evigheten) och informationen på baksidan av bilden. (Texten är ännu inte översatt till svenska.) Vad innebär det att beseglas? Var och hur beseglas vi i dag? Visa en bild av ett tempel och förklara att när vi gifter oss i templet och håller det som vi lovar där så kan vi leva tillsammans som familj i himlen när vi har dött. Sjung en sång eller psalm om templet. Visa affischen Mina evangelieideal och fråga barnen varför det finns en bild på ett tempel. Gå igenom Mina

evangelieideal och förklara att om vi lever efter dem nu så blir vi värdiga att komma till templet när vi är äldre.

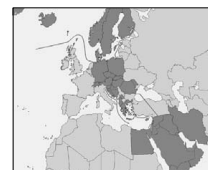
Ge varje barn ett pappersark som delats av på mitten av en linje.

Be barnen att rita en bild av sig själva där de följer ett evangelieideal på ena hälften av papperet och en bild av sig själva vid templet på andra hälften. Gör ett kollage av bilderna

i primärrummet eller låt varje barn ta med sin bild för att visa och sätta upp hemma. Bär ditt vittnesbörd om välsignelserna med en evig familj. ■

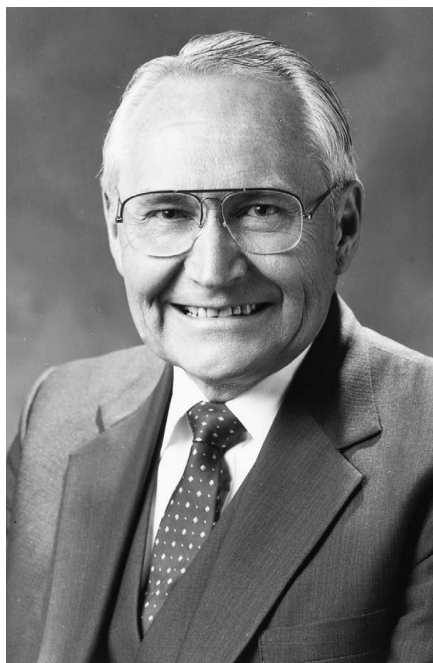
Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Predika mitt evangelium

Jag har alltid varit särskilt intresserad av Matteus evangelium. Matteus var jude och anställd av de romerska styresmännen för att uppbära skatt. Skatteuppbördsmän brukar inte vara så populära hos folket, men att vara anställd av romarna var för judarna avskyvärt. Matteus hade varma känslor för sitt folk, och sedan han kallats som en av Frälsarens tolv apostlar önskade han bära vittnesbörd för dem om vår Herres och Frälsares mission. I sitt evangelium vände han sig huvudsakligen till det judiska folket och det "skrevs för att övertyga judarna om att Jesus är den utlovade Messias. Han citerar flera profetior i Gamla testamentet och talar flera gånger om Jesus som Davids Son, och betonar på så sätt hans kungliga släktlinje." (Bible Dictionary, s 683) Det är naturligt att han skulle inleda sin uppteckning med följande: "Detta är berättelsen om

Äldste L Tom Perry

Jesus Kristus, Davids son, Abrahams son". (Matt 1:1) Han avslutar med Frälsarens ord: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige

Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." (Matt 28:19–20)

Det verkar naturligt för mig att vi var och en, med den kärlek vi har till vårt fosterland, också skulle ha en brinnande önskan att bära vittnesbörd för våra landsmän om vår Herres och Frälsares mission. Jag känner stor kärlek till det tyska, nordiska och östeuropeiska folket i vårt område. Många av dem har redan bidragit mycket till att bygga upp Herrens rike. Era vänner och bekanta i dessa vackra länder kommer att tacka er för evigt om ni kan hjälpa till med att föra evangeliets glädje in i deras liv.

Låt mig berätta för er om "Predika mitt evangelium". Under mer än tjugo år har vi framgångsrikt använt de "grundläggande missionärsdiskussionerna" och "Missionärshandledning". Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum har bemödat sig om att förenkla missionsarbetet

och få medlemmarna mer engagerade i att finna människor som missionärerna kan undervisa.

”Predika mitt evangelium” är uppfriskande ny. Det är en komplett handledning för missionsarbete. Den är skriven för missionären och för medlemmarna. Den låter missionären få viss flexibilitet i undervisningen och uppmuntrar missionärerna och medlemmarna att ”samla skatter” från det doktrinära innehållet i varje ”lektion”.

Den verkställande missionärskommittén ombads att utarbeta en ny handledning. Arbetet påbörjades och omkring ett år senare presenterades det för första presidentskapet och de tolv kvorum för granskning och godkännande. Det blev i huvudsak avvisat som enbart en omarbetning av Missionärshandledningen. Uppgiften gavs på nytt till kommittén med instruktioner om att fasta och be om inspiration så att de kunde skriva en handledning som inriktats på att ge missionären en starkare grund i evangeliet, vilket skulle öka deras förmåga att undervisa genom Anden och bättre uppfylla undersökarens behov. Det lades en press på den verkställande kommittén. De behövde få handledningen färdig i tid för seminariet för nya missionspresidenter i slutet av juni, bara tre månader senare. Kommittén välsignades med inspiration, på ett mirakulöst sätt, då den nya handledningen utformades. Den blev färdig i tid för seminariet.

En ny era i missionsarbetet har

börjat! Den är avsedd att hjälpa alla kyrkans medlemmar att bli bättre beredda att följa profeternas råd: ”Varje medlem en missionär.” Nu ska vi ena kyrkan i ett gemensamt program för att föra ut evangeliet i världen.

Ett helt kapitel ägnas åt att hjälpa missionären att samordna sitt arbete med församlings- och stavsledare. I kapitlet ges anvisningar om hur man använder sig av hemundervisning och besöksundervisning i detta program, och hur man samarbetar med församlingsråden för att stärka de nya och mindre aktiva medlemmarna. Det finns några särskilda anvisningar om stavs- och församlingsledarnas plikter, däribland stavspresidentskapet, högrådet, biskoparna, prästadöms- och biorganisationsledarna, församlingens missionsledare och församlingsmissionärerna, och den innehåller instruktioner om hur missionsarbetet samordnas genom prästadöms verkställande kommitté och församlingsrådet. (1) Varje församling ska nu skapa sin egen **Församlingens missionsplan**, enligt församlingsrådets anvisningar och med hjälp av heltidsmissionärerna. (2) Missionärerna och församlingsledarna ska använda en ny **framstegsrapport för undersökare** för att personligt stödja varje undersökare. Jag hoppas att varje församling och gren inom vårt område använder dessa utmärkta hjälpmedel nu.

Missionärerna uppmanas:

– Bygg upp goda relationer till bi-

skopen och till medlemmarna i församlingsrådet.

- Delta på lämpliga sätt vid prästadöms verkställande kommittémöten och på församlingsrådets möten.
- Var till hjälp för församlingsrådet. När medlemmar i rådet ber om er hjälp, var då villiga att vänskapskontakta nyomvända och mindre aktiva medlemmar och hjälp dem i deras kallelser och möjligheter till tjänande, och ge missionärslektionerna en gång till. Ge de nyomvända lektionen ”Lagar och förordningar” tillsammans med medlemmar. (Predika mitt evangelium, s 225).

Första presidentskapet rekommenderade den här nya undervisningen med ett budskap som jag tror riktas till alla kyrkans medlemmar. Det lyder:

Kära medmissionär!

Vi vill gratulera dig till att du har tagit vara på den stora förmånen att vara missionär. Det finns inget viktigare arbete än detta, inte heller något som skänker mer tillfredsställelse.

Avsikten med ”Predika mitt evangelium” är att hjälpa dig att bli bättre förberedd, att bli en mer andligt mogen missionär och en mer övertygande lärare. Det är vår önskan att du använder boken dagligen i dina egna förberedelser och när du förbereder dig tillsammans med din kamrat, samt på era distriktsmöten och zonkonferenser. Studera

skriftställe hänvisningarna och lär dig lärdomarna och principerna.

Vi uppmanar dig att ännu mer hängivet hjälpa vår Fader i himlen med hans härliga verk. Varje missionär har en viktig uppgift att hjälpa till "att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan". (Moses 1:39)

Herren kommer att belöna och rikligen välsigna dig när du ödmjukt och under bön tjänar honom. Du kommer att få uppleva större lycka än vad du någonsin tidigare har gjort när du verkar bland hans barn.

Kan du tänka dig ett betydelsefullare löfte som ges till oss alla då vi aktivt engagerar oss i detta stora verk?

"Predika mitt evangelium" är inte bara avsett för heltidsmissionärer, utan till att hjälpa varje medlem i kyrkan att bättre förstå och undervisa om evangeliet. Därför hoppas jag att ni ska: (1) Inbjuda missionärerna att undervisa sina undersökare i ert hem, (2) hjälpa missionärerna med att ta med deras undersökare till kyrkans möten, och (3) förbereda fler av våra ungdomar att verka som missionärer. Jag rekommenderar er alla att använda den i era hem, i era kворum och i ert biorganisationsarbete. Den finns på internet (lds.org). Rika välsignelser väntar oss var och en då vi ödmjukt och bedjande förbereder oss för att dela med oss av evangeliets härliga budskap till hans barn. ■

Äldste L Tom Perry på Göteborgs stavskonferens

Följande del av Göteborgs stavskonferens söndagen den 17 oktober 2004 föll bort i Liahonas marsnummer och återges därför i detta nummer.

Stavskonferensens söndagsmöte hölls som brukligt i kongresshallen i Svenska mässan på Skånegatan i Göteborg. Speciellt inbjudna var äldste L Tom Perry med hustru Barbara, äldste Hans Mattsson, områdesauktorit, missionspresident Gary Baugh med hustru Joan samt president Hans Ljung, andre rådgivare i tempelpresidentsskapet i Köpenhamn, med hustru Elvy.

Stavspresident Leif Mattsson berättade att första grenen i Göteborg organiserades 1856 med sju medlemmar. 1870 hade Göteborgs distrikt femhundra medlemmar. Hälften av dessa emigrerade till USA. Kyrkan tillväxte men emigrationen fortsatte och år 1945 fanns det bara trehundra medlemmar kvar i distriktet. I dag finns det över tvåtusen medlemmar i Göteborgs stav, fördelade på sju församlingar och tre grenar.

När president Mattsson var i USA under generalkonferensen sökte äldste John Grobergs dotter och svärson upp honom. Deras förfader Enok Groberg var missionär i Göteborg på 1800-talet. Hans missionärskamrat John H Jensen dog i mars 1898 och begravdes på Västra kyrko-

gården i Göteborg. President Mattsson poängterade att det är ett pris betalt för att vi i dag är mer än tvåtusen medlemmar i staven. Han hyllade också dagens missionärer och deras familjer. I genomsnitt har staven haft över tjugo missionärer ute på mission varje år de senaste tjugo åren! "Just nu har vi trettiosju missionärer utsända från vår stav", sade president Mattsson och avslutade med en önskan om att vi alltid skall vara villiga att offra för Herrens verk.

"Min skatt är min familj", sade Primärs president i staven, Kristina Reinedahl. "Den upptar en stor del av mina tankar. Det är en stor utmaning att skapa ett vackert och ordningsamt hem.

Hemmet är samhällets grundläggande enhet och en evig organisation." Syster Reinedahl underströk också att hon som kvinna i kyrkan alltid känt sig jämställd, högaktad och aldrig begränsad. "Detta vittnar om att det är Herrens kyrka och att prästadömsledarna hedrar sitt kall."

Andre rådgivaren i stavspresidentsskapet, Fredrik Karlsson, berättade om "tillfälligheter" i livet då det egentligen var den Helige Anden som väglett. Han träffade sin hustru av "misstag" på en dansbana när den tilltänkta danspartnern hastigt blev uppbjuden och han valde flickan bredvid i stället som visade sig vara den rätta. "Den Helige Anden ger

oss vägledning och perspektiv, trygghet och harmoni, ljus att välja rätt. Den ger oss tröst, förmåga att förstå och känna med andra, får våra intellektuella kvalitéer att blomma genom att våra emotionella förmågor stärks. Den Helige Anden kan också hjälpa oss att förlåta, känna empati och bättre kommunicera med varandra”, sade president Karlsson.

Äldste Hans Mattsson varnade för falska profeter, ulvar i fårakläder, personer med sken av gudomlighet men som andligt kan ta död på oss. Han påminde om Kristi ord i Bergspredikan: ”Av deras frukt skolen I känna dem.” (Matt 7:16) ”Var vaksamma!” manade han. Han poängterade att det alltid finns en

FOTO: JAN PETTERSSON

Morgan Stridsberg hälsar glatt på sina vänner.

väg ut, nämligen genom att lyssna till den Helige Andens viskningar, och följa dem.

Siste talare var äldste L Tom Perry. Han inbjöd missionspresident Baugh att först bära sitt vittnesbörd. ”Jag var en gång missionär i Partille och Sävedalen strax utanför Göteborg, men våra missionärer i dag är mycket duktigare än jag själv var som missionär. Det är viktigt att vi lever för Herren varje dag och delar med oss av evangeliet”, sade han.

Äldste Perry vände sig till barnen: ”Ni är kyrkans framtid! Det är viktigt att ni får ett vittnesbörd! Förbered er att gå på mission! Läs Mormons bok så snart ni kan läsa själva, ja, helst innan dess! Gör den till en vän!” uppmanade han dem. ”Själv fick jag mitt vittnesbörd när jag var tolv år gammal. Min far var då biskop och hade ordnat en resa för Unga män till Martin Harris grav. Han hade också bjudit med William Pilkington, en äldre man som berättade en fantastisk historia om när han som ung fick träffa Martin Harris och höra hans vittnesbörd om Mormons boks

äkthet och sannhet. Jag kände mig nära Mormons boks ursprung när jag hörde broder Pilkingtons sanna berättelse. En person som regelbundet studerar Mormons bok håller bättre fast vid järnstången än andra. Mormons bok är grundstenen i vår religion och vi kommer närmare Gud genom att leva efter dess lärdomar än genom någon annan bok. Mormons bok både vittnar om Kristi gudomlighet, mission, försoning och uppståndelse, lär ut Kristi sanna evangelium och slår hål på människors lärdomar.”

Den reorganiserade kyrkan har originalmanuskriptet till Mormons bok i sin ägo. För några år sedan höll det på att vittra sönder och man bad kyrkans historiska center om

Äldste L Tom Perry, tolkad av Carl-Johan Malm, Västra Frölunda församling, vittnade kraftfullt om Mormons bok.

Många ville hälsa på äldste Perry. Här får några barn den stora glädjen.

FOTO: JAN PETTERSSON

FOTO: JAN PETTERSSON

hjälp att konservera det handskrivna manuskriptet. Därigenom hade apostlarna möjlighet att granska Oliver Cowderys text. Äldste Perry berättade att han blev otroligt imponerad. Det syntes tydligt att Oliver skrivit så fort han bara kunde; såväl interpunktion som stora bokstäver saknades nästan helt. Trots detta fanns inga överstrykningar i texten annat än på egennamn, som Oliver Cowdery först skrev fonetiskt, sedan strök över och stavade efter profeten Joseph Smiths direktiv.

”Mormons bok är en oerhört komplicerad bok med tusentals års religiös historia samt ett otal personligheter. Hela boken skrevs ner på åttiofem dagar – en fantastisk prestation, men för Herren är ingenting omöjligt. Självklart skall vi studera och lära känna den”, betonade äldste Perry.

Han avslutade med följande uppmaning till de unga: ”Läs Mormons bok! Skaffa ett vittnesbörd om den! Njut av den! Lev enligt Mormons bok! Då kommer Herren att utgjuta välsignelser över edra huvuden och ge er glädje och tillfredsställelse.”

En särskild eloge skall systrarna i kören från Jönköpings församling ha med Melanie Strömberg som körledare. Deras klara och innerliga stämmor banade väg för Andens rika utgjutelser över mötesdeltagarna. ■

*Marina A:son Hedberg,
Västra Frölunda församling*

Ledande representanter för Haninge kommun på unikt möte i templet i Stockholm.

Unikt möte i templet i Stockholm inför templets tjugoårsfirande

Vid ett unikt möte onsdagen den 24 november 2004 i besöksrummet i Templet i Stockholm möttes ledande representanter från Haninge kommun och kyrkan för att diskutera kommunens eventuella deltagande i ett gemensamt firande den 6 juni 2005 av templets invigning samma datum 1985.

Från Haninge kommun deltog Pelle Svensson, kommunstyrelsens ordförande, Madeleine Sjöstrand, kommundirektör, Tommy Lundin, kommunalråd, samt Margaretha Picano Bergenholtz, informationschef.

I det närliggande kapellet hälsade äldste Hans Mattsson besökarna välkomna, och Håkan Palm tog dem med på en guidad tempeltur.

Tempelpresidentskapet hade förberett lunch med ett litet program

och president Max Kimball samt äldste Mattsson gav båda ett kort tal, vilket också Pelle Svensson gjorde. En video om våra tempel visades, berättad av syster Inger Höglund. Undertecknandet av inbjudan leddes sedan av Per Nilsson, chef för Informationstjänsten, varefter fotografering avslutade detta tvåtimmarsmöte som ägde rum i en avslappnad atmosfär med en god och lärorik diskussion.

Kommunens representanter visade stor uppskattning vid detta tillfälle, som var det första då kyrkan haft alla kommunens högsta ledare med samtidigt sedan Konungen och Drottningen besökte oss 1995. Alla uttryckte sin glädje över att nu ha en mycket bättre förståelse för varför vi bygger och ofta besöker våra tempel.

De utlovade även ett större stöd för våra guidade tempelturer i dessas egenskap av en viktig kulturell somarmånadsaktivitet för kommunen.

Som gåva fick kommunen VIP-broschyren, en cd med Tabernakelkören samt en del andra lokala broschyrer om kyrkan, bland annat om familjen.

Administrationen för mötet sköttes under äldste Mattsons översyn av

Per Nilsson tillsammans med Håkan Palm och Ingvar Olsson, tempelskri-
vare. Dessa syskon tillsammans med kommunens informationschef Margaretha Picano Bergenholtz kommer att planera och genomföra programmet för templets tjugoårsfirande den 6 juni 2005. ■

*Per Nilsson,
Informationstjänsten*

Seminarium i Riksdagshuset om äktenskapets framtid

Torsdagen den 2 december 2004 var Familjedagskommitténs ledamöter, där kyrkans Informationstjänst ingår, och andra intresserade inbjudna till ett seminarium i riksdagens andrakammarsal. Syftet var att mobilisera så mycket stöd för äktenskapet som möjligt ur olika synvinklar och sätta press på de politiker som önskar göra det "könsneutralt".

Bakom inbjudningen stod riksdagsföreningen Forum för familj och människovärde, vars ordförande Tuve Skånberg (Kd) öppnade seminariet och redogjorde för Doharapporten som numera är en FN-resolution för familjen underskriven av 150 länder. I panelen fanns ännu en riksdagsledamot för Kd samt ledande representanter för katolska kyrkan, pingströrelsen, Svenska Evangeliska Alliansen, islam, vidare f chefredaktören för tidningen Dagen, en av Svenska Dagbladets ledarskribenter,

en frikyrkosamordnare m fl. Antalet åhörare uppgick till cirka 200, varav 15-20 från Jesu Kristi Kyrka. Paneldeltagarna höll kortare anföranden för att uttrycka sin syn på äktenskapet. Kyrkans infoteam under ledning av Christopher Höglund spelade in hela seminariet och deltagarna erbjöds beställa kopior.

Eva Waltré, psykolog som arbetar med utsatta barn, representerade katolska kyrkan. "Vad gör en familj stark?" frågade hon och svarade: "när makarna älskar varandra inte bara i lust utan även i nöd och har en tro på att den andra står kvar under alla omständigheter. Starka familjer är grunden för ett starkt samhälle", fortsatte hon. "Svaga familjer försvagar samhället. Därför är politikers ställningstaganden mycket viktiga. Vi måste alla hjälpa till."

Leif och Anita Delvert, familjeterapeuter från organisationen "Gifta för

livet" som samverkar med organisationen "Levande familjer", underströk allas vårt behov av att tillhöra en enhet. "Fungerande familjer är bäst för att förebygga brott", menade de. "Föräldrar som mår dåligt får otrygga, upproriska barn, vilket i hög grad bidrar till rotlöshet och psykisk ohälsa. Enligt FN:s barnkonvention har varje barn rätt att vårdas av sina föräldrar och få en sund självbild och självkänsla och sin könsidentitet bekräftad." Paret Delvert frågade varför den stora majoritet som enligt SCN är för äktenskap mellan man och kvinna (99,94 %) är så tyst!

Olof Djurfeldt, f redaktör för tidningen Dagen, framhöll att familjen är en tillflykt i en hjälplös värld och därför inte enbart är ett kristet särintresse. De som önskar se en lag om enkönade äktenskap menar sig vara diskriminerade så länge ingen sådan lag stiftats. "Men en sådan lag skulle nagga religionsfriheten i kanten", menade Djurfeldt, "eftersom troende människor känner sig förpliktigade att leva efter gudomlig uppenbarelse."

Per Ericson, ledarskribent i Svenska Dagbladet, framhöll att det i media finns en stor aptit för andliga frågor, och att dessa frågor väcker stark läsarrespons. "Och det finns en intellektuell nyfikenhet bland opinions- och nyhetsförmedlare, som har en stor uppgift att förklara varför lagstiftning om enkönade äktenskap måste ses i ett större perspektiv,

med högaktning för vad kristna överallt alltid har trott på”, underströk han.

Stefan Gustafsson, generalsekretärare för Svenska Evangeliska Alliansen, ett globalt nätverk av kristna i över etthundra länder, framhöll den stora betydelse som starka äktenskap och starka familjer har för ett samhälles ekonomiska, sociala och dess individers psykologiska välmående. ”Äktenskapet som institution undergrävs om dess definition godtyckligt förändras”, menade han. ”Börjar man ändra definitionen av äktenskap till att omfatta individer av samma kön, riskerar man i förlängningen att det kan bli polygamt, mellan föräldrar och barn, människa och djur etc. Kopplingen mellan äktenskap och föräldraskap kan försvagas. Äktenskapet är unikt i sin reproduktionsförmåga. Barn behöver föräldrar som håller samman på lång sikt. Barn och hela samhället förlorar på könsneutrala äktenskap som också försvagar kopplingen mellan äktenskap och trohet. Vi har redan flera olika samlevnadsformer med juridisk status i vårt pluralistiska samhälle utan att för den skull behöva lagstifta om att tillåta äktenskap mellan enkönade parter”, avslutade han.

Mariann Andreas, frikyrkosamordnare från Sveriges Kristna Råd, ansåg att vi föds med givna villkor. ”Barns bästa ska alltid sättas i främsta rummet, dvs att få en trygg uppväxt och ha vuxna som har deras bästa för

Panelen under seminariet i Riksdagshuset om äktenskapets framtid.

ögonen”, sade hon. ”Det är viktigt att känna sina rötter och veta vem man är. Det är en stor konst att leva i en livslång relation, men löftet då man ingår sitt äktenskapsförbund gör att man inte ger upp. Äktenskap, partnerskap och samboskap är tre olika samlevnadsformer.”

Abd al Haqq Kielan, imam, talade om islams väl och djupt etablerade familjesyn med familjen som barnens första miljö där de kan känna fred, säkerhet och trygghet på Guds trosgrund. ”Familjen är hörnstenen i en harmonisk och framgångsrik social struktur med en helt och hållet jämlik relation mellan man och kvinna. I Koranen sägs det: ’Må Gud förbanna honom som gör vad Lots folk gjorde.’ Islam förbjuder sodomi!”

Yvonne Andersson, riksdagsledamot för Kd, har levat under dödshot i två år på grund av sitt ställningstagande emot enkönade äktenskap. Yrkanden om enkönade äktenskap framställdes hösten 2002. ”Kd säger även nej till befruktning för enkönade par”, sade hon. ”Äktenskapet mellan man och kvinna är överlägset

alla andra juridiska samlevnadsformer när det gäller reproduktion, stabilitet, trohet och omhändertagande av barn. Vi hoppas därför kunna hitta en ordning som undviker dåliga konsekvenser av kravet på enkönade äktenskap.”

Åhörarna fick sedan tillfälle att ställa frågor och framföra sina synpunkter, varvid framkom vikten av att vi alla hjälps åt att sprida det positiva med familjen och äktenskapet, att vi ska samtala om detta och vara frimodiga, att vi ska arbeta för familjens styrka men inte glömma att de homosexuella finns överallt och att det är viktigt att de kan känna sig välkomna och bli bemötta med respekt. Vi kan gå i bön till Gud om att barns rätt till trygghet ska vara utgångspunkten vid lagstiftarnas ställningstagande. ■

BIK

Obs! Alla är välkomna och uppmanades av Per Nilsson att komma till FN:s familjedag som Familjedagskommittén arrangerar i Kungsträdgården i Stockholm lördagen den 14 maj 2005.

Fotograf med starkt samhällspatos

Odd Uhrbom, andre rådgivare i äldstekvorumet i Uppsala församling, är en av de riktigt stora reportagefotograferna i Sverige. En rad böcker, bland annat hans och Sara Lidmans gemensamma bok *Gruva* från 1968, separat- och samlingsutställningar, scenografiuppdrag, lärarverksamhet och annat visar mångfalden och bredden i hans konstnärskap.

Det mest angelägna i broder Uhrboms bilder är hans saklighet och värme när han med stark men osentimental empati gestaltar hemlösa eller gruvarbetare i Sverige. Hans bilder för oss i närkontakt också med det vardagliga livet i lägren i Afghanistan, Jordanien, Palestina, Afrika, Bolivia etc, vi får gå på besök i skolan där pojkarna sitter tre i varje bänk, möta den gamle mannen böjd över sin käpp, kvinnan med symaskinen på marken, barnen i matkö. Broder Uhrboms bilder visar oss utsatta människor på flykt, i krig eller utnyttjade i tungt, smutsigt arbete.

Broder Uhrbom berättar att han själv i barndomen upplevde utanförskap och hur kärlekslöst livet kan vara. Men han märkte snart att andra har det svårare. Det är deras utanförskap och utsatthet som han skildrar. Han minns särskilt en skolresa till Warszawa. Han hade nyss köpt sin första kamera. ”På ett torg i staden såg jag en fattig flicka i trasiga kläder.

Palestinsk skolpojke på väg hem med sina läxböcker. I bakgrunden den nerfallna tältskolan. Undervisningen hölls av FN i Baaqaläget i Jordanien. 1969.

I bakgrunden fanns sönderbombade husruiner. Jag upptäckte för första gången att detta kunde bli en bild. Senare när jag träffade Sara Lidman, sade hon att hon såg min kärlek till människorna i mina bilder. Hennes ord etsade sig in i mitt sinne. När sedan min mor blev medlem i kyrkan 1980 började jag nyfiket läsa i

Palestinska flyktingkvinnor hämtar grönsaker vid landsvägen. I bakgrunden flyktinglägret med cirka fyrtiotusen palestinier. Hösten 1969.

Liahona som fanns i mitt föräldrahem. 1992 blev jag medlem i kyrkan. Det är en stor nåd för mig och har givit mig ett vittnesbörd om att Herren känner och älskar alla han har skapat.” ■

BIK (en del formuleringar inspirerade av Cristina Karlstams artikel 9 feb 2004 i U.N.T.)

Redaktör för de lokala sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post till birgitta.karlfeldt@telia.com. Alla artiklar redigeras. Prästadömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar – tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet etc.

Bilder ska *helst* vara originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder. Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas separat, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Stora Hundens gata 618, 136 64 HANINGE. Bilder returneras inte. Dikter publiceras inte. ■